

Ob slovenskem kulturnem prazniku:

prepir iz sveta bo pregnan...

svetovno svetovno kulturno zapuščino. Slovenci imamo Prešerna, ki ga (pa ne le mi) postavljamo v sam svetovni vrh duhovnih vrednot. Njegovo izročilo se kot neporušljiv most pne iz generacije v generacijo Slovencev, ki minevamo vsak svoji svoje življenje nehudaj in tam ter tu in sedaj.

Interpretacijske možnosti (matematiki in računalničarji bi rekli mutacije) njegove poezije so neizčrpne, zadnje knjige s novo osvetlitvijo njegovih poezij se xlepa ne bodo pisali... Tudi in predvsem zato ne, ker je njegova poezija praktično neizčrpna. Kot studenec je, na kateremu so se še in se bodo še odvijale mnoge generacije.

Cepnav je količinsko v svojih poezijah pretežno obrnjen v ljubljensko, lirčno pesništvo, pa je sporočilna vrednost njegovih narodu obrnjenih pesmi gotovo prevladujoča. Da ni le slovenska, so xarčutili tudi delegati domala vseh evropskih držav na xaključnem delu xasedanja Konference o varnosti in sodelovanju v Evropi na Dunaju, ko jim je Nace Golob, naš predstavnik, prebral znameniti del Xdravljice:

Žive naj vsi narodi...

Karčutili so ta tropet srca in srčno hotenje človeka malega naroda x juga Evrope živeti človeško, spravljivo.

Mi pa, kot da istega teksta ne xnamo in nočemo razumeti; Xdravljice pač. Kot da je komu neuspešna njegova spravljiva misel, kot da ni v funkciji volje in namer, ki se plečejo Tu in Tam.

Le spomnimo se časov in težav x Xdravljico okrog štafete...

Sovrastvo, tega popadljivega psa, smo spustili x verige, grube in kolpe na vse strani, kri-ve in nekrive, obsedene in neobremenjene, leve in desne, spodnje in xgornje...

Ne mi tu gori in ne oni tam doli kot da nočemo, ne xnamo in ne želimo xživeti kot je xpisat pesnik...

...prepir iz sveta bo pre-gnan...

Kol. Neshonimo xal!

M. Brojan

Menda velja za umetnost kot pribito, da je lepota neminljiva, da jo je težko meriti in da v različnih okoljih in v različnih časih veljajo xanjo različna merila. Pa je tudi gotovo, da prava lepota, vsemimo to objektivno ali subjektivno, ne potrebuje posebej napisanih meril in kriterijev. Prosto je — lepota. X roko v roki gresta lepota in umetnost xkovi čas, pravxprav xkovi vse čase. Preživita vse prexhkušnje, ponižanja, vrednotenja, gledanja, rešimo. Kol minljivosti ju ne nacenja: večni sta...

Pa je h sreči tako postavljeno, da ju ni-majo v xakupu bogati, veliki, srečni, x dobro usodo osenčeni narodi. Nepredvidljiva sta namenjani tudi majhnim, postavljeni sta med duhovne dohaxe obstojnosti tudi majhnih narodov.

Tudi Slovencev.

Na svetu je sploh malo umetnikov, ki so ustvarili neminljiva dela, postavljena v še tako

Stavka koliških papirničarjev

Petek, 13. januarja je bil po svojem usodnem in pomenljivem položaju res čuden petek. Bil je namreč tudi izplačilni dan za delavce Papirnice Količevo. To izplačilo osebnih dohodkov predvsem pa način obračuna je vzpodbudil najprej delavce proizvodnje III. in IV.

Ugotovljeno je bilo, da na njihove zahteve ni moč odgovoriti. Ustanovljen je bil

Preglednica:

Občinski sindikalni svet je posredoval podatke o višini osebnih dohodkov v Papirnici Količevo za mesec december kakor sledi:

kvalif. struk-tura	ure	neto OD — brez dodat.	ure	neto OD — z dodatki (nočno delo, nedelja in prazn.)
NK	184	539.610	184	831.630
PK	184	698.870	184	850.790
KV	186	723.190	176	1.011.040
VKV	184	1.075.540	176	1.486.280
V.	186	996.540	176	1.074.190
VI.	184	1.571.980		
VII.	186	1.718.170		

strokovni odbor, ki je v svojem nadaljnem delu oblikoval 18 vprašanj in zahtev delavcev. Ta vprašanja in zahteve so se nanašale na najrazličnejša področja dela in organiziranosti tovarne. Na prvem mestu so bila seveda vprašanja oblikovanja, delitve in izplačila osebnih dohodkov.

Delavci so v svojih zahtevah tudi poudarili potrebo po zmanjšanju administracije, zmanjševanju obveznosti do federacije in republike, povečanje odgovornosti pri kadrovanju, investicijah, zahtevajo prevrednotenje nadurnega in nočnega dela, sprotno spremljanje OD z rastjo življenjskih stroškov pa tudi to, da se preveri upravičenost članstva Papirnice Količevo v SOZD Slovenijapapir.

V tovarni so se sestali sindikalni delavci tovarne v vodstvom, navzoči so bili predstavniki občinskega sindikata, občinskega komiteja ZKS in drugi.

V pogajanjih s stavkovnim odborom so bile delno osvojene zahteve delavcev po višjem OD, ki ga bodo v novem letu pričeli prejemati v povprečno za 40 odstotkov višjih zneskih. O ostalih zahtevah delavcev so tudi razpravljali, ugotovili pa so, da so med njimi nekatere tudi nerealne. Prav realnosti pri zahtevah je treba posvetiti več pozornosti, če hočemo, da bi se taka pogajanja lahko končala z uspehom...

M. Brojan

Danes objavljamo

STRAN 3
Ponovno sindikalna lista

STRAN 4
Ne le otrokom — tudi ostarelim vse najboljše!

STRAN 5
Kmet in zemlja sta temelj...

STRAN 5
35 let odreda Skalnih taborov Domžale

Možni kandidat za predsednika Izvršnega sveta skupščine občine Domžale

Sedanji predsednik Izvršnega sveta SO Univerzale Domžale tov. Milan MAROLT je bil imenovan za direktorja DO Univerzale Domžale, predsedstvo občinske skupščine pa predlaga njegovo razrešitev 31. 3. 1989.

V skladu z volilnim pravilnikom SZDL, sprejeto kadrovsko politiko ter rokovnikom za izvolitev predsednika Izvršnega sveta je evidentiranje možnih kandidatov za novega predsednika potekalo v krajevnih konferencah SZDL, osnovnih organizacijah sindikata, družbenopolitičnih organizacijah vse do 15. januarja 1989.

V skladu s sklepom Koordinacijskega odbora za kadrovska vprašanja in Predsedstva OK SZDL Domžale so bili opravljeni razgovori z vsemi 16 evidentiranimi možnimi kandidati in sicer:

1. Viljem Držanič, Domžale, Brejčeva 15
2. Ivica Gognjavec, Domžale, Rojska 34
3. Božidar Habič, Preserje, Levstikova 12
4. Brane Heferle, Domžale, V. Vlahoviča 4b
5. Zvone Kovič, Ljubljana, Celovška 189
6. Janez Kralj, Domžale, Kraigherjeva 15
7. Janko Kralj, Domžale, Vodovodna 5

8. Igor Križman, Trzin, Bergantova 19
 9. Bogdan Lampič, Radomlje, Ravnikarjeva 5
 10. Štefan Markovič, Mengeš, Prešernova 10
 11. Mitja Mezgec, Domžale, Podrečje 92
 12. Janez Narat, Rodica, Perkova n. h.
 13. Anton Pengov, Domžale, Hauptmanova 10
 14. Anton Preskar, Domžale, Mačkovci 49
 15. Ladislav Samec, Domžale, Aškerčeva 19
 16. Ivanka Zajc-Černe, Domžale, Mačkovci 32
- Na sodelovanju v nadaljnjem postopku je pristal možni kandidat TOV. ANTON

PRESKAR, roj. 19. 6. 1950, Domžale, Mačkovci 49, diplomirani gradbeni inženir, zaposlen kot tehnični vodja DO Razvojni zavod Domžale, je neprofesionalni član Izvršnega sveta, član Predsedstva Območne SIS za PTT promet Ljubljana ter delegat Območne vodne skupnosti Ljubljana-Sava. Tov. Preskar je dolgoletni družbenopolitični delavec, ki je skozi dosedanje delovne dolžnosti zelo dobro spoznal delo in problematiko

Izvršnega sveta, krajevnih skupnosti, OZD ter občine Domžale nasploh.

Predlog možnega kandidata posredujemo v javno razpravo do 15. februarja. Na podlagi mnenj in stališč iz javne razprave bo Predsedstvo OK SZDL Domžale določilo kandidata za predsednika Izvršnega sveta SO Domžale.

Tov. Anton Preskar je oblikoval tudi usmeritve za delo Izvršnega sveta v novem mandatu, ki jih objavljamo.

Anton Preskar

Usmeritve in program za, delo izvršnega sveta

Delo Izvršnega sveta občine Domžale v novem mandatu naj bi bilo predvsem nadaljevanje realizacije zastavljenih globalnih ciljev, usmeritev in dela, ki jih je dokaj uspešno izvajal dosedanji sestav Izvršnega sveta. Pri delu bo potrebno predvsem upoštevati še vedno veljavne usmeritve iz dolgoročnega plana občine Domžale za obdobje 1986-2000, družbenega plana občine Domžale za obdobje 1986-1990, programa aktivnosti v občini Domžale za zagotavljanje pogojev življenja in dela v letu 1989 ter dosledno spoštovanje zahtev in sklepov zborov občinske skupščine.

Sicer pa naj bi bile osrednje naloge v novem mandatu predvsem sledeče:

- aktivna pomoč in aktivno spremljanje dogajanj v delavnih organizacijah, drobnem gospodarstvu ter dejavnostih družbene in materialne proizvodnje kot tudi aktivnosti za prilagajanje stanju v občini Domžale ciljem gospodarske reforme in novi zakonodaji;
- angažiranje in sodelovanje v okviru možnosti pri pripravi novih kvalitetnih investicijskih vlaganj v gospodarstvu in drobnem gospodarstvu, saj je struktura oziroma razmerje med vlaganji v infrastrukturne in negospodarske objekte na eni strani ter v gospodarske objekte v naši občini že več let dokaj neugodna — poleg iskanja kvalitetnih programov bo potrebno iskati tudi v občini, republiki ali preko tujine v čim večji možni meri ugodnejše finančne vire kot so to bančni krediti po sedanjih obrestnih merah;
- aktivna podpora programom ustanavljanja novih organizacij v vseh možnih oblikah;
- stalno prizadevanje, da so obremenitve domžalskega gospodarstva s prispevnimi stopnjami pod slovenskim povprečjem, čeprav se po drugi strani zavedamo, da imamo določene dejavnosti razvite na višjem nivoju kot to velja v povprečju za Slovenijo;
- aktiven odnos in neposreden stik s krajevnimi skupnostmi v občini, ki dostikrat omogoča razrešitev problemov krajanov v določeni KS brez potrebnih večjih finančnih vlaganj;
- intenzivno angažiranje in pomoč pri razreševanju in razrešitvi problemov in projektov na področju ekologije v naši občini (odlagališče, dograditev Centralne čistilne naprave Domžale—Kamnik, farma Ihan, kvaliteta zraka — plinifikacija) ter programov na področju vodnega, cestnega, komunalnega in PTT gospodarstva, ki vlagajo znatna sredstva v naložbe v naši občini, posebej intenzivno bodo še vnaprej tekale aktivnosti v že v preteklosti zastavljene smeri razvoja v občini: obrt, kmetijstvo, turizem ter na priprave in odpiranje industrijske cone Želodnik po podobnem pristopu, kot je to veljalo za obrtno cono Trzin;
- teamsko delo v Izvršnem svetu ter odzivnost in konstruktivno opredeljevanje do pobud in zahtev delegatov, DO, Krajevnih skupnosti in drugih organizacij ter skupnosti.

Med kadrovskimi kriteriji in demokratičnimi postopki

V teh dneh na zborih delovnih ljudi in občanov oz. na temeljnih kandidacijskih konferencah, kot se temu reče, razpravljamo o kandidatih za člana Predsedstva SFRJ iz SR Slovenije in o kandidatu za predsednika Izvršnega sveta naše občine. Kandidacijskih postopkov se v SZDL že nekaj časa lotevamo na nov, rekel bi na demokratičnejši način.

Klasično izbiro možnega kandidata v kadrovskih koordinacijah ali drugih organih SZDL so zamenjale široke razprave o kandidatih, ki jih ljudje evidentirajo in ki so pripravljene sodelovati v predvolilnih postopkih. Na ta način nastajajo pogoji za pravi volilni boj kandidatov s programi, za katerimi včasih »stoje« tudi organizacije, zveze ali nova gibanja. Prav je tako, ljudje naj se opredeljujejo do kandidatov, na podlagi ocen rezultatov njihovega dela in ponujenih programov. Toda kaj je s kadrovskimi kriteriji in merili, ki jih kandidati za določene funkcije morajo izpolnjevati?

Vsak, ki je pripravljen sprejeti kandidaturu ne more biti predsednik države! Bistveno vprašanje vendarle je, kdo lahko listo kandidatov oži, torej kdo naj preverja ali posamezni kandidat izpolnjuje kriterije in merila kadrovske politike ali ne. Jaz nisem za to, da bi to počele kadrovske koordinacije (imenovane tudi kuhinje), ampak se zavzemam za preverjanje v javni razpravi. Prepričan sem, da bodo ljudje znali presoditi, ali mlad razumnik brez večjih političnih izkušenj lahko opravlja funkcijo predsednika predsedstva in se odločiti med izobraženim gospodarstvenikom in izpetim politikom za pravega kandidata za predsednika izvršnega sveta.

To seveda še ni tisto, kar ljudje želijo — neposredne volitve z več kandidati, vendar ob upoštevanju sestavnih določb in osrednjega položaja skupščin v našem političnem sistemu tudi demokratizacija kandidacijskih postopkov pomeni korak naprej.

V letošnjih postopkih za izvolitev člana Predsedstva SFRJ želi republiško vodstvo SZDL storiti še več. Očitke o neligitimnosti in volilnih goljufijah pri izbiri kandidata za člana Predsedstva SRS naj bi odpravili z neposrednim glasovanjem o dveh kandidatih. Torej nekakim referendumom, na katerem bi izbrali kandidata za člana predsedstva vsi volilci (ali, oz. člani SZDL), tega pa bi potem izvolila skupščina SRS.

O tej vmesni rešitvi oz. hibridu, kot pravijo nekateri, so mnenja ze-

lo različna. Od takšnih, ki trdijo, da je to dober poskus demokratizacije do tistih, ki ocenjujejo, da SZDL-jevski referendum kot nesmiselno zapravljanje družbenih sredstev.

Vsekakor je res, da obstaja v zvezi s tem referendumom še vrsta odprtih vprašanj kot npr.: ali je takšno glasovanje potrebno, če bo na TKK dobil večinsko podporo en kandidat, kdo na takšnem referendumu lahko glasuje, ali se bodo ljudje sploh odzvali na vabilo SZDL, saj udeležba na TKK ni ravno množična itd. . .

Poskus z več kandidati za predsednika Izvršnega sveta SO Domžale nam žal ni uspel. V pogovoru z evidentiranimi možnimi kandidati (16) je bilo mogoče opaziti precejšnjo mero nezaupanja v tak nov način volilnega »boja«, ko izid vnaprej ni znan. Ob »močnem« kandidatu, ki je pristal na kandidaturu, drugi niso želeli sodelovati v kandidacijskem postopku iz različnih vzrokov.

Dejstvo pa je, da tudi najvišje funkcije v občini niso dovolj »zanimive«, kljub drugačnim mnenjem v javnosti, ker niso ustrezno vrednotene niti moralno, kaj šele materialno.

Zato smo lahko veseli, da je sprejel kandidaturu kandidat z bogatimi izkušnjami in kvalitetami ter izjemnim odnosom do dela in rezultati svojega dela, ki jih ljudje znajo ceniti.

Prepričan sem, da se bo to moje mnenje v razpravah potrdilo. Maks Jeran

Podpora slovenski politiki

Predsedstvo Občinske konference SZDL Domžale je na svoji seji dne 25. 1. 1989, izhajajoč iz razprav in mnenj delovnih ljudi domžalske občine na zborih v krajevnih skupnostih in temeljnih kandidacijskih konferencah izrazilo resno zaskrbljenost ob naraščajočem zaostrovanju političnih in socialnih razmer v Jugoslaviji.

Kljub mnogim dogovorom in sprejetim usmeritvam na najvišjih organih države in v družbenopolitičnih organizacijah nam ne uspeva usmeriti vseh sil k uresničevanju politike reform in s tem k postopnem prehodu iz krize. Nasprotno, priča smo dogodkom in gibanjem, ki groze obstoju avnojske Jugoslavije in sožitju med narodi in narodnostmi. S politiko, ki želi ustvariti neko tretjo Jugoslavijo pod plehko demagogijo in s polnimi usti demokratične volje ljudstva, interesov delavskega razreda in enotnosti po receptu en narod, ena država, en voditelj ni mogoče sklepati kompromisov. Posluhuje se laži, podtikanj in prikrivanja resnice, svojo odgovornost za zaostrovanje razmer pa pripisuje drugim.

Edina prava pot iskanja poti iz labirinta krize je pospeševanje procesa demokratizacije in odpiranja političnega prostora za iniciativo ljudi, za državljansko pobudo, za pobudo njihovih organiziranih subjektov.

Stari model socializma je preživel, zato je potrebno graditi novega, katerega bistvena sestavina je politični pluralizem kot imperativ sodobnih socialističnih reform.

Ob množičnih gibanjih v nekaterih drugih delih države se vse bolj osveščajo tudi naši ljudje, ki odločno zavračajo politiko nasilnega odpravljanja različnosti, napadov na drugačno misleče, politiko žaljenja in zmerjanja predstavnikov legitimne oblasti, ki razpihuje nacionalizem in ogroža suverenost narodov in narodnosti, kot enakopravnih delov SFR Jugoslavije.

Odklanjamo poskuse ustvarjanja izrednega stanja in urejanja razmer z izrednimi ukrepi, saj so demokratični le tisti postopki, ki se uveljavljajo skozi pravno veljavne načine veljavnega sistema. Čutimo se odgovorne za usodo naše skupne domovine, zato terjamo ustavitve brezumja, ki ima lahko nepredvidljive posledice.

Prepričani smo, da je politika slovenskega vodstva pravilno naravnana, zato jo v celoti podpiramo, z njo pa soglašajo tudi večina delovnih ljudi in občanov naše občine.

V SZDL se bomo zavzemali za take politične rešitve, ki zagotavljajo prehod v ekonomsko uspešno, svobodno, kulturno bogato in v Evropo 21. stoletja naravnano demokratično socialistično družbo.

Predsednik OK SZDL Domžale
Maks Jeran, l. r.

PRIREDITVE OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

Petek, 10. februarja ob 18. uri:

Likovno razstavišče Domžale
Otvoritev razstave del akademskega slikarja Bogoslava Kalaša

sobota, 11. februarja ob 19. uri:

Velika dvorana Glasbene šole Domžale
Kulturni večer z Mešanim pevskim zborom Domžale in gosti

ponedeljek, 13. februarja in torek, 14. februarja:

Osnovna šola v Krašnji
Srečanje gorenjskih lutkarjev

četrtek, 16. februarja ob 19. uri

Kulturni dom Mengeš
Proslava ob kulturnem prazniku s podelitvijo Kersnikovih plaket

Komisija za verske odnose pri Sob Domžale je tudi letos pripravila vsakoletni novoletni sprejem za predstavnike verskih skupnosti (na fotografiji).

Otrokom vse najboljše!

»Članstvo mora dati otrokom najboljše, kar premore«, je ena izmed misli iz Deklaracije o pravicah otrok, od katere sprejetja letos mineva 30 let. O pravicah otrok, o uresničevanju le-teh, kakor tudi o aktivnostih v naši občini na tem področju je tekel pogovor s tov. Štefko Mlakar, predsednico Zveze prijateljev mladine Domžale.

predloge, jim pomagati, da se uresničijo, jih združiti v DPM, ki bo tako organizirana oblika staršev, strokovnih sodelavcev in drugih občanov KS, ki se žele ukvarjati s problemi družbene skrbi za otroke. To pa ni in ne sme biti le naloga DPM, temveč moramo vedeti, da bo to društvo v povezavi z ostalimi društvi, šolo, VVO, KK SZDL ter KS razrešilo marsikatero vprašanje. Prepričana sem, da je kljub težkim časom še veliko ljudi, tako v večjih kot manjših krajih, ki so ob pravilno sestavljenih programih, ob organiziranem delu pripravljeni pomagati povsod, kjer se čuti potreba po skrbi za otroke.

5. Bi morda želeli opozoriti na konkretne naloge, ki so pred nami?

Na kratko: Društva prijateljev mladine naj na svojem območju poskrbijo za vse tiste otroke, ki so v teh hudih časih ogroženi (so brez ustreznega varstva, brez urejene prehrane, obleke, igrač, učil), skušajo naj jim omogočiti letovanja, obenem pa naj bi raziskali tudi možnosti, da bi v posameznih KS postavili vsaj nekaj igral oz. v okviru možnosti uredili tudi odprto igrišče za predšolske otroke.

6. Se dovolj zavedamo, da so otroci naša bodočnost, skrb in bolečina?

Se, vendar včasih premalo. Prepričana pa sem, da bomo s skupnimi prizadevanji tudi v tej krizni situaciji uresničili geslo OTROKOM VSE NAJBOLJŠE. Sama Zveza kot tudi društva temu ne bodo kos, zato priporočamo in želimo, da se v vseh KS organizirate in s skupnim delom skrbite za naše otroke. Delo, kjer se čuti skrb za otroke, vse nas združuje, spoprijatelji in tudi osrečuje. (V. V.)

Ponovno sindikalna lista

Že dalj časa se je med delavci pojavljala zahteva po enotnem dokumentu, ki bi vseboval minimalne in enotne osnove za izračunavanje in izplačevanje nadomestil iz osebnih dohodkov, izplačil sredstev skupne porabe in določenih stroškov v zvezi z delom.

Tudi danes nismo brez teh podatkov, saj so prejemi, nadomestila in stroški opredeljeni v družbenih dogovorih, samoupravnih sporazumih dejavnosti in samoupravnih splošnih aktih, spremembe višine le-teh pa objavljani v strokovnih revijah in uradnih listih, ki pa jih delavci ne spremljajo. Zato so zahtevali, da se ponovno uvede sindikalna lista, ki smo jo pred leti že imeli.

Na podlagi teh zahtev je Republiški svet ZSS prejšnji mesec sprejel Sindikalno listo, ki vsebuje minimalne zahteve po zagotavljanju materialne in socialne varnosti delavcev in sklep, da se minimalni zneski iz Sindikalne liste ob vsaki spremembi osnove in zneska za posamezno sestavino Sindikalne liste sproti objavljajo v Delavski enotnosti.

V sindikalni listi je v okviru pravic iz dela in gospodarjenja opredeljen najnižji osebni dohodek, najnižji zajamčeni osebni dohodek, dodatki za iz-

mensko in nočno delo, delo v nedeljo, delo na dan zveznih in republiških praznikov, dodatek za deljen delovni čas, dodatek za narudno delo in pa osebni

dohodki pripravnikov.

Med nadomestili osebnih dohodkov je opredeljeno nadomestilo za letni dopust in državne praznike in pa druga nadomestila kot na primer: nadomestilo za usposabljanje in izobraževanje po programu OZD, za delo v mladinskih delovnih brigadah, za krvodajalske akcije, za opravljanje samoupravnih in družbenopolitičnih nalog, za čakanje na delo zaradi izpada energije ipr., za druge oblike odsotnosti z dela v skladu s samoupravnimi splošnimi akti.

Med prejemi skupne porabe so opredeljeni regres za letni dopust, jubilejne nagrade, nagrade ob starostni in delovni upokojitvi, solidarnostne pomoči in pa odpravnine delavcev, ki zaradi zmanjšane obsega dela ali prenehanja poslovanja organizacije preneha delovno razmerje.

Kot materialni stroški v zvezi z delom in opravljanjem dela pa so opredeljeni regres za prehrano med delom, nagrade učencem in dijakom za uspešno opravljen proizvodno delo oz. delovno prakso, dnevnice za službena potovanja v državi,

stroški nočnin, terenski dodatek, kilometrina, prevoz na delo in stroški za ločeno življenje.

Poudariti moram, da so v Sindikalni listi opredeljeni minimalni zneski in da so lahko zneski pravic iz dela, nadomestil in skupne porabe glede na rezultate dela in poslovanja ter rešitve v samoupravnih splošnih aktih lahko tudi višji, seveda glede na dosežene in izkazane rezultate dela in poslovanja. Materialni stroški pa so za vse delavce enaki.

Glede na to, da smo pred sprejemom letnih načrtov, je nujno, da v svojih delovnih organizacijah takoj preverimo, katere pravice iz dela, nadomestila, izplačila skupne porabe in stroški ter v kakšni višini so sprejeti v naših samoupravnih aktih ter zahtevamo, da se opravijo spremembe in dopolnitve dosedanjih opredelitev posameznih nadomestil in prejemkov, ki niso v skladu s Sindikalno listo in terjamo, da se vse minimalne zahteve vključijo v finančne plane organizacij združenega dela.

J. Arnuš

Naš komentar:

Ne krop, ne voda!

Ko človek izgubi glavo, mu tudi denar ne koristi kaj dosti. Nekaj podobnega se dogaja v naši družbi in bojim se, da tej nerazsodnosti še zdaleč ni videti konca. Že predolgo časa namreč drug drugemu pripovedujemo o krizi, nad katero smo poslali tri reforme, da jo pokončajo, tam za devetimi gorami. Tega, bodimo si na jasnem, nam tudi otroci ne verjamejo več. Saj tudi mi ne, delamo se, da verjamemo v to. Eno samo ljubo sprenevedanje. Nič hudega, tudi sprenevedanje je šarm, s katerim drug drugega vlečemo za nos in tudi za ušesa, če je potrebno. Zlasti tiste neposlušne, ki namesto treh reform, glasno govorijo samo o eni. Saj res: to je nezaslišano. Kako naj bi ena sama reforma uniči-

la tako veliko in močno krizo?

Če bi nas poslušal nepoučen tujec, si verjetno ne bi bil na jasnem, kaj imamo pravzaprav Jugoslavlani raje: reforme, krizo ali oboje hkrati, da o denarju ne govorimo. Kako zato hlo ozračje! Po plesnobi in trohnobi za udarja! To kar se dogaja, vsekakor ne more biti več kriza. Preveč ogabno in lepljivo je. Okuži človeka. Tudi tiste, ki mislijo, da so izven njenega dosega. Morda je komu le uspelo zlesti iz parterja na balkon. Toda, tudi balkoni se rušijo. Ni mesta, kjer bi bil človek lahko varen in kjer bi lahko živel po lastni meri. Kdor ne doseže balkona, gre lahko za nekaj časa v norišnico. Kratkotrajno azil. Toda kaj potem: »jovo na novo« v lepljivo in smrdečo goščo. To prerivanje, ki smo mu priča, nima nikakršnega smisla več. Ljudje, kam silite, ali ne vidite, da smo vsi podvezjeni pod isti »pisker«. Tu ni več lastnih pragov, kjer bi lahko pometali po svoji presoji. En sam skupen prag je, ki ga že dolgo nihče ne pometi. Vsi pa ga svinjamo... nekateri bolj, drugi manj, tretji nikoli. Kljub temu pa je skupen in nihče se mu ne more izogniti. Zdi se, da smo vsi privezani nanj, če to hočemo ali ne. In, ko bo prag poln, bo vse črno... Le ljudje se bodo gledali belo...

Zdaj se na srečo srepo gledajo le posamezniki in strukture. Tisti na najvišjih mestih in tudi malo nižje. Toda zaradi njihovih jeznih pogledov, bodo naša ognjišča kmalu ugasnila. To je gotovo. Ali se zavedamo tega?

Imeli smo zgodovinsko sejo CEKAJA, objavili smo zmago progresivnih antiinflacijskih sil, prisegamo na tržne zakonitosti, spogledujemo se z razvito Evropo, vsi se obešamo na vlak DEMOKRACIJE, ki hiti svetli prihodnosti naproti...

Kako veliki šaljivci smo. Kot, da smo oklicali zbor klovnov, ki si drug drugemu mečejo torte v obraz. Zabavno, vse dokler klovni ne odprejo pregrad, za katerimi so krvoločni levi in penasti sloni. Njihove smeri proti severu in jugu so že trasirane. Vse bodo zabili v zemljo.

Cirkuška arena buči. Hočejo še več iger, če že kruha ni dovolj.

Tako nekako so se z lanskega v letošnje leto prevesili dogodki in dogajanja. Vrh nasprotij še ni dosežen, kriza še ni trčila ob dno. Vrstijo se stavke. Sindikat opravlja naloge dežurnega kurirja. Odgovornosti ne prevzema nihče. Mitingi in protestna zborovanja. Ulica Titograda odstavlja in postavlja najvišje organe v republiki in državi. Na vojvodinskih poljih mlatijo pleva. Tež zapozneli mlačvi bi lahko rekli tudi: družbenopolitična zakuska. Hrana je vnaprej pripravljena. Predjed vsebuje: idejno diferenciacijo s ponovnim odpisom že odpisanih. Iz glavne jedi dišijo začimbe: »močna Srbija v lastnem soku«. Pred obvezno sladico: »kosovski sladoled«, si prisotni obrišejo nože in vilice. Sklepna beseda se konča z bruhanjem na Smoleta, Stanovnika, Šu-

varja... Ljudstvo je sito in partija cela. Lov na glave se nadaljuje. Vse se je domala postavilo na glavo ali pa na noge, odvisno od tega kako kdo stvari razume. Prav nobenih sprememb na bolje ni, in vendar toliko spremenjenih okoliščin, da je človeka strah jutrišnjega dne. Prihodnosti smo očitno obrnili hrbet. To je sedaj že jasno. Popravki so še možni, vendar za kakšno ceno? Tega ne ve nihče, ali pa noče vedeti. Raje si izmišljamo nove naloge v stari preobleki. Napovedali smo boj cenam. To je tako, kot bi sami sebe grizli v zadnjo plat. Rezultate poznamo že vnaprej. Treba je delati, bolje delati. Znani refreni, še bolj znane demagogije. Kaj, nam po vsem tem še vedno ni jasno, da še tako premočene srajce in razgibani možgani sami po sebi ne zagotavljajo rezultatov če te produkcije ne usmerjamo z realnimi načrti upoštevaje pri tem pogoje in celoten sklop družbenih regulativ. Kaj nam od tega ta trenutek nudi država? Mitinge in protestna zborovanja, anarhičnost, tesnoba in stisko.

Mar to ne kaže na dejstvo, da že dolgo nimamo pravega gospodarja. Vprašanje je, če ga sploh hočemo. Saj tudi zase ne vemo: ali smo voda ali smo krop?

Marjan Bolhar

Negotovost:

Čakanje na novo sejo...

Špet čakam na novo sejo in napetost se stopnjuje. Po začaranem premirju se spopad dveh konceptov izhoda iz jugoslovanske krize nadaljuje. Ne gre le za klasično nasprotje med razvitimi in nerazvitimi, ampak za ideološko vojno med vizijami bodočega družbenega in političnega razvoja Jugoslavije.

Medtem ko se slovenska zveza komunistov odreka ostankom svojega monopola in priznava politični nestranski pluralizem kot pravo pot v politično demokracijo, se v drugem južnem delu države uveljavlja nova politika, ki kot pravi jože Smole »spominja na kitajsko revolucijo.« Rešitve je po Šušvarju, trenutno najbolj obstreljevani tarči, nekje vmes, to je v zvestobi titovski, avnojski, samoupravni in neuvrščeni Jugoslaviji.

Saj bi se človek z njim strinjaj vsekakor je treba iskati skupne rešitve, vendar naj te ne bodo »gnili« kompromisi, ki ne ustrezajo nikomur. Strnitev vseh sil za uresničitev treh reform, v vseh delih države se zanje vsaj verbalno vsi zavzemamo, mora pomeniti tudi obračun s staro, preživelo miselnostjo in odpiranje novih procesov političnega pluralizma.

Gospodarska reforma ni mogoča brez politične, ta pa ne brez prenove ZK, to nam potrjujejo radikalni politični pretresi in spremembe doslej najbolj ortodoksnih socialističnih družb.

Ali lahko v tem smislu od prihodnje (20.) seje CK ZKS pričakujemo več kot nam je dala tako težko pričakovana 17. seja.

Upajmo, da bodo komunisti enkrat vendarle rekli bobu bob in brez »nenačelnih koalicij« ali »žugajočih prstov« identificirali nosilce politike, ki zaostreje mednacionalne odnose, vzpodbuja nacionalizem in grozi sožitju med narodi.

Mnoge »prozivke« z novosadske konference vojvodinskih komunistov, ki so spominjale na lajež zaenkrat še privezanih lovskih psov, ob katerem se človeku ježijo lasje, kažejo, da je skrajni čas za to. Sicer se bojim, da se bo lov začel, lov, v katerem se ne bo več vedelo kdo je lovec in kdo je plen. Takšnega lova me je zares strah in prepričan sem, da se ga boji sleherni med nami.

Ne gre torej le za šušvarja ali partijski obračun na vrhu, gre za Jugoslavijo, njeno usodo in njen obstoj.

»Prebujenje ljudstva« v enem delu države budi ljudi tudi na drugem koncu in kar preveč smo že budni v zadnjem času. Ni mogoče na zatožno klop postavljati celih narodov, saj to nedvomno poraja nacionalizme najslabše vrste in nevzdržne napetosti.

Poiskati sintezo naprednega v Jugoslaviji je nujno, vendar izredno težko, saj se zdi, kot da so napredne in nazadnjaške ideje točno locirane. Upajmo, da temu ni tako in da bo vendarle mogoče strniti vse sile, tudi izven vrst zveze komunistov, ne glede na nacionalne in republiške okvire za radikalne in dosledne reforme, za nov projekt socializma, prenovljen, ekonomsko učinkovit in duhovno osvobojen vsega, kar sodi v ropotarnico zgodovine.

O drugih alternativah ne želim razmišljati.

Maks Jeran

Novo v Domžalah:

TRGOVINA ZA OTROKE

KUKU

Ljubljanska 102

Čas je denar. Obojega pa imamo vedno manj, zato vam KUKU od 1. februarja dalje omogoča:

— komisijsko prodajo in nakup rabljenih otroških oblačil, opreme in igrač,

— nova oblačila in igrače za otroke,

— oblačila za bodoče mamice.

Pričakujemo vas v torek od 13.—18. ure, v sredo in četrtek od 8.—15. ure, v petek od 8.—12. ure in 15.—18. ure ter v soboto od 8.—13. ure.

Pridite in »pokukajte« v KUKU.

Ne le otrokom — tudi ostarelim vse najboljše!

Govori: Franc Gostinčar, direktor Doma upokojencev Domžale . . .

Sredi urbanega naselja Domžal že nekako 10 let stoji Dom upokojencev. Življenje, ki v njem poteka, je kljub bližini centra nekako odmaknjeno; malo vemo o njem, o ljudeh, ki v njem živijo, o težavah in problemih, pa tudi o kulturnih in drugih dogodkih, ki v njem potekajo.

Nekaj se je sicer slišalo ob težavah s streho, pisali smo o popravilu in prekritju te strehe — to pa je bilo tudi vse.

Ker smo že precej časa na dolgu z ustrežno informacijo o tem smo ob renoviranju doma, posodobitvi in pridobitvah (vse to je bilo opravljeno do novembra meseca) smo poprosili direktorja Doma upokojencev Domžale, da nam odgovori na nekaj vprašanj. S to informacijo zapolnjujemo praznino, ki je ob tem nastala.

Franc Gostinčar

jih je premalo) je osnovno pravilo, kako se vsakemu novemu stanovalcu posebej približati, da temu človeku, ki je prišel v dom največkrat s psihofizičnimi bolečinami, približamo domače počutje. Z različnimi motivacijami iščemo nove in nove ideje in s tem razvijamo čimboljše medsebojne odnose.

Drugo področje dela so investicije in investicijsko vzdrževanje zgradbe, pri čemer je vseskozi prihajalo v dom za mene osebno in za moje sodelavce do največjih težav.

O prenovi doma . . .

Kako ste se lotili preнове doma? Kdo je bil iniciator, kdo investitor, kdo izvajalec?

Kot vam je znano, je bil dom v letu 1977 dograjen le do I. faze. Kolektiv doma skupaj z oskrbovanci se je po dograditvi preselil v nove prostore. Takoj o vselitvi pa so nastale dvojne težave. Prva in za kolektiv najbolj boleča je bilo zamakanje strehe, ker je takratnemu izvajalcu Obnove ni uspelo sanirati tako, da bi zamašili vse »propuste« vode. Druga težava za poslovanje je bila v pomanjkanju funkcionalnih in gospodarskih prostorov.

Zato se je kolektiv doma in svet doma, vključno z zunanjimi člani vseh deset let prizadeval, da bi bil dom dokončno dograjen.

Želeli smo postaviti prizidek, ki bi bil samo en priključek na stari del, toda žal so arhitekti, ki so za prvi del prejeli Prešernovo nagrado, določili, da morajo biti 3 prizidki in gospodarski del v kletnih prostorih.

Investitor I. in II. faze gradnje doma je bila Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale, ki ima dejansko veliko posluha za primerno bivanje starejših občanov v domovih.

Izvajalec del II. faze gradnje je bil SGD Beton Zagorje.

Kaj vse smo pridobili . . .

Predstavite nam prosim program del na adaptaciji . . .

Bivalni del v treh prizidkih obsega skupaj 46 postelj in to 11 troleposteljni, 6 dvoposteljni in 1 enoposteljni sobo.

Funkcionalni in gospodarski del je v podzemni zgradbi velikosti 50 m dolžine in 17 širine med domom in tovarno Toko. V tem delu je zgrajena sodobna pralnica, prostor za fizioterapijo in delovno terapijo ter vsa potrebna skladišča za prehrano, ozimnico in domsko perilo. V tem delu je vgrajeno osebno in tovarno dvigalo, ki povezuje skladišča s kuhinjskimi prostori.

Popravili smo staro . . .

Adaptacija starega dela doma . . .

Izvedena je izolacija fasadnih sten in montaža tretjega sloja stekla na steklenih stenah. Adaptirani sta dve veliki kopalnici v pritličju in prilagojeni za lažje komuniciranje z invalidskimi vozički in ambulantom za nepokretne oskrbovance. Zamenjali smo vse porde v pritličju, ki so bili zaradi stalnega mokrega čiščenja že dotrajani. V kuhinji je bila položena posebna masa, ki je v 10 letih povsem odstopila, zato smo na porde in stene kuhinje položili ploščice. Predelana in obnovljena je bilo kurilnica za centralno kurjavo. S to investicijo smo za kurilnico in kuhinjo napeljali zemeljski plin.

Kdo je prispeval denar?

Sedaj pa še nekaj besed o denarnih podatkih o adaptaciji: Koliko je vse skupaj stalo, kdo je prispeval sredstva; kakšne so anuitete ipd?

Cena celotne investicije je znašala 1.380.000.000.— din. Od tega je glavni delež prispevala Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije in to 1.160.000.000.— din, Samoupravna stanovanjska skupnost Domžale 115.000.000.— din in Dom upokojencev Domžale 105.000.000.— din.

Vsa ta finančna sredstva za investicijo so kot namenske dotacije in ni bilo najetih nikakršnih kreditov.

Življenjski pogoji ostarelih

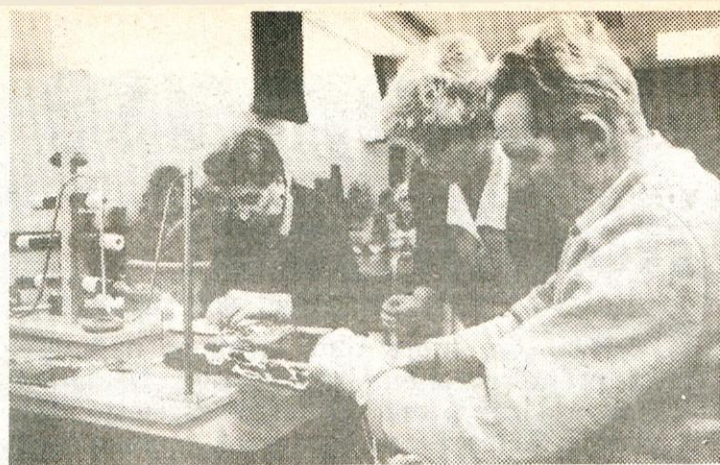
V kakšnem gmotnem položaju deluje Dom upokojencev Domžale? V kakšnih gmotnih razmerah živijo oskrbovanci?

Dom upokojencev Domžale služi na podlagi prihodkov, ki jih dobi z izvajanjem storitev. Osnovni vir prihodkov je iz osnovne cene in cen dodatkov ter prispevkov zdravstvenih skupnosti, iz katerih izhajajo občani, ki so v domski oskrbi.

Dom glede na to, da je delovna organizacija posebnega družbenega pomena, nima nikakršnih olajšav pri prispevkih družbi. Od stanovalcev, ki živijo v družbenih stanovanjih, so naši oskrbovanci v slabšem položaju, ker morajo v okviru cene oskrbnega dne plačevati ekonomsko stanarino.

Dejansko živita v domu dva kolektiva. Stanovalci morajo za plačilo storitev prejeti vse tiste dobrine, ki jim pripadajo, delavci pa morajo biti za težko delo primerno nagradieni.

Glede na to, da se življenjski standard znižuje, dom nima notranjih rezerv, ki bi stalno zviševanje cen na trgu nadomeščal razlike v visoki inflaciji. Kljub temu se kolektiv trudi, da se kvaliteta oskrbe ne znižuje. Mnenja smo, da se bomo le mlajši in zdravi ljudje lažje marsičemu odpovedali, kot pa stari in bolni.

Kljub starosti ostareli s svojo pridnostjo dokazujejo v jesen življenja svoje osnovno življenjsko gibalno — delo.

Kako skrbimo za ostarele?

Kakšna se vam kaže naša skupna družbena skrb za ostarelimi? Ali je danes biti star prijetejše kot včasih ali vendarle ne?

Globalno pogledano z ekonomskega vidika bi dejali, da je starejšim danes lepše in bolje. Toda žal ni tako. Kot sem že omenil, se veliko piše in govori o človeku, vendar je danes naš starejši človek dokaj osamljen in to ne samo v domu, tudi izven njega.

Danes je v bistvu čas tako tempiran, da ni več časa za svoje najbližje. Poglejte, kako so včasih lepo živeli v eni družini po 3 generacije 24 ur dnevno in se staranje človeka sploh ni opazilo. Starejši človek je na kmetiji — družini opravljal sebi primerna dela in se čutil do smrti koristnega člana družine.

Kaj pa danes? Že kmalu po rojstvu otroka odtujujemo, vrtec, šola, internati, služba. Nato pa človek nepripravljen pade v upokojitev, kar je za marsikaterega velik šok.

Iz vsega tega je jasno, da je človek dejansko živel bolj naravno in ni imel skozi življenja celo vrsto prestresov ter je bil tako tudi v starosti bolj srečen in zadovoljen, kot je danes.

Imate v domu posebno specifičnost v organiziranosti, delu, programu, ki jo velja poudariti in je v tem delo doma drugačno od drugih?

Kolikor poznam ostale domove po Sloveniji, naj naš dom načeloma ne bi odstopal od drugih novozgrajenih po Sloveniji v zadnjih 20 letih.

Je pa vsekakor pozitivno, da je lociran v sredini mesta Domžal, kajti tudi vsi tisti, ki jim še noge dopuščajo, se radi sprehodijo po mestu. Prav zaradi manjše zmogljivosti doma je pozitivno to, da se v bistvu vsi med seboj poznamo oziroma, da so ti medsebojni odnosi med stanovalci in delavci bolj pristni, tovariški, kar je v velikem domu težje doseči.

Prav tako delamo veliko selekcijo pri delavcih in še večjo bomo, ko bo na voljo več delavcev. V našem kolektivu lahko dela resnično le tisti, ki imajo rad ljudi, sočloveka in seveda predvsem starejšega človeka. Vse to je porok za čimkvalitetnejše delo.

Naša skrb za zdravje?

Kako ste zdravstveno organizirani? Kako poteka zdravstvena skrb?

Dom upokojencev Domžale ima organizirano zdravstveno službo od 1968. leta dalje. Gotovo imata za to največ zaslug Zdravstveni dom Domžale in Psihiatrična bolnica Polje.

S samoupravnim sporazumom imamo urejeno, da iz Zdravstvene doma Domžale vsakodnevno prihaja v dom zdravnica. Zdravstveni dom ima tudi neposredni nadzor nad zdravstveno nego s pomočjo svojih zdravnikov. Za neposredno izvajanje zdravstvene nege pa imamo organizirano svojo ambulanto. Od zdravstvenih delavcev imamo zaposleno višjo medicinsko sestro, fizioterapevko, delovno terapevko, srednje medicinske sestre in negovalke.

Zaradi varčevalnih ukrepov v zdravstvu prihaja v dom vedno več ljudi neposredno iz bolnišnic, zato bodo morale zdravstvene skupnosti pogledati resnici v oči in seči globlje v svoj žep.

Prihodnost Doma upokojencev . . .

Kakšna se vam kaže prihodnost dela Doma upokojencev Domžale?

Zopet smo pri človeku. Težko mi je, da bi morali zaradi velikih gospodarskih težav prikrajšati naše stare ljudi pri osnovni in zdravstveni oskrbi. Sem optimist in upam, da bodo odgovorni ljudje le videli, da ne bomo pričeli s striktnim omejevanjem prav pri ljudeh, ki so sami nemočni za borbo in uveljavljanje vsaj sedanjih, če ne boljših pogojev življenja.

Ali imate kot direktor Doma težji ali lažji položaj glede na ostale domove? Smo v Domžalah uvidevni do ostarelih ali ne?

Moram reči, da so imeli do sedaj ljudje, s katerimi poslovno in osebno sodelujem, veliko razumevanja za našo starejšo generacijo, ne samo za tistih 5 do 6% nad 65 let, ki živijo v domovih.

Na koncu moram pohvaliti delavce naše kolektiva, ki vestno in požrtvovalno izvajajo svoje delovne obveznosti, saj bi si marsikatera od delavk, ki že leta in leta neguje naše ljudi, zaslužila kakšno dodatno priznanje.

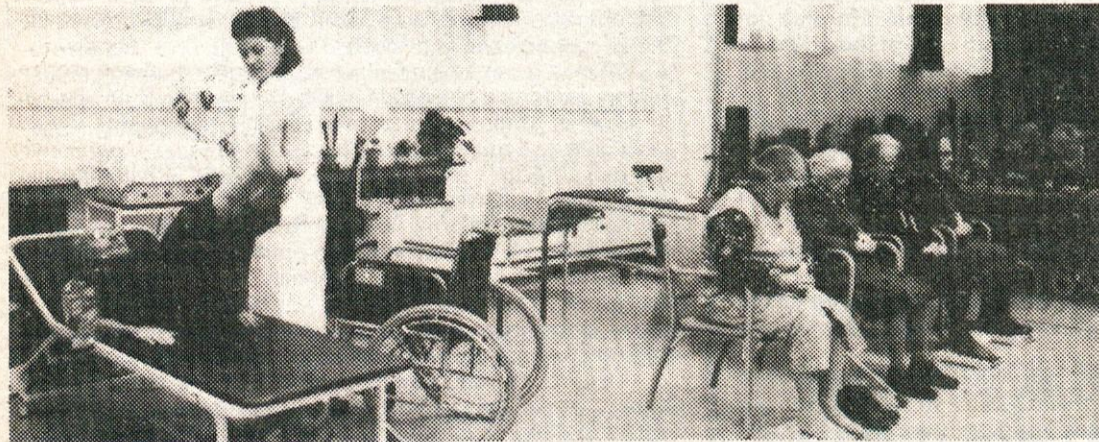
Podatki na enem mestu . . .

Za kakšen dom gre v primeru DU Domžale? Koliko je oskrbovancev, koliko delavcev? Koliko stane oskrbni dan, koliko storitve? Kaj vse dom nudi?

Dom upokojencev Domžale je splošni socialni zavod kombiniranega tipa, v katerem živi okoli 80 % takih stanovalcev, ki potrebujejo pomoč druge osebe za opravljanje vsakodnevnih življenjskih funkcij. Skupna zmogljivost doma po dograditvi je 170 postelj. Glede na strukturo stanovalcev in osnove kadrovskih normativov bi dom moral imeti zaposlenih minimalno 70 delavcev. Toda že vrsto let izvajamo osnovno in zdravstveno oskrbo z zmanjšanim številom delavcev in to zato, ker nismo uspeli dobiti primernih delavcev, sedaj pa, ko bo delavcev dovolj, pa nam cenne storitve ne dopuščajo večjega zaposlovanja.

Od 1. 1. 1989 dalje je cena osnovne oskrbe naslednja:

- v enoposteljni sobi na dan 21.700.— din
- v dvoposteljni sobi na dan 20.000.— din
- v troleposteljni sobi na dan 18.000.— din
- zdravstvena cena na dan 17.000.— din

Fizioterapevtski posegi, razgibavanja, vaje so žal ne le potrebni, pravzaprav so nujni.

V novih pridobitvah doma ob koncu leta so pridobili tudi ustrezne prostore za pralnico in likalnico.

Odlikovanja SFRJ

Komisija za odlikovanje Skupščine občine Domžale preko celega leta sprejema predloge za podelitev odlikovanj SFRJ. To so priznanja, ki jih na osnovi ustave SFRJ in skladno z zakonom o odlikovanjih SFRJ podeljuje Predsedstvo SFRJ za dejanja in dela, ki zaslužijo splošno priznanje in odliko.

Podeljujejo se za:

— večletno delo in rezultate dela na kateremkoli področju družbenega življenja oz. družbene dejavnosti, s katerimi se posameznik ali organizacija posebno izkaže ter s tem doseže zasluge, pomembne za družbeno skupnost

— za posamezno družbeno koristno delo večjega pomena, delovni ali drug podvig posameznika ali organizacije, storjen s posebnim naporom, požrtvovalnostjo, iznajdljivostjo ali hrabrostjo oz. v nevarnosti za zdravje ali življenje.

Odlikujejo se lahko posamezniki, organizacije združenega dela, druge organizacije in skupnosti, enote in zavodi oboroženih sil SFRJ.

Pobudo za dodelitev odlikovanj SFRJ lahko da družbenopolitična organizacija, državni organ, krajevna skupnost, organizacija združenega dela in druga samoupravna organizacija oz. skupnost.

Predlogi morajo biti temeljito obrazloženi; zato se uporabljajo obrazci OD-L (obrazec DZS 0,18) za posameznike ter OD-O za organizacije združenega dela in druge organizacije (obrazec DZS 0,17), ki jih dobite v Državni založbi Slovenije.

Tudi pobude za zvezna odlikovanja pošljite na Komisijo za odlikovanja Skupščine občine Domžale

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA Skupščine občine Domžale

V razmišljanje:

Včeraj ohranimo za jutri!

Nedavno tega so me obiskali prijatelji in skupaj smo »preletavali« središče občine in se zaustavili zlasti v samem centru Domžal, ki se po njegovem mnenju spreminja v eno izmed avenij, ki jo na vseh vogalih in vogalčkih krasijo lične trgovinice in lokalčki. Še kar bogato razsvetljen ta del mesta pa v nočnih urah ponuja »iluzijo« velikega mesta.

Nihče izmed nas ni arhitekt, niti gradbenik, vsak izmed nas pa ima svoj rodni kraj, svoje mesto rad, je ponosen nanj in rad zahaja oz. se vrača vanj. Zato ni nikomur vseeno, kako danes izgleda njegov rojstni kraj, niti kako bo v prihodnosti bodočim rodovom ohranil del zgodovine njegovega mesta. Sam center Domžal ima te zgodovine bore malo, lahko bi celo zapisali, da nič.

Srečujemo se z različnimi stili, z različnimi višinami in dolžinami, z različnimi materiali, oblikami balkonov, vhodov, oken in ne vem še česa. Kakšna škoda, da v te zgradbe, o katerih smo že zapisali, da spominjajo na vesoljno mesto, nismo znali (hoteli) vtakati delček zgodovine našega mesta. V njegovem središču skoraj ni starih stavb! Raje smo jih porušili in namesto njih postavili hladne, velike poslovne in stanovanjske zgradbe brez toplote, čustev, brez srca. Na arhitekturo se ne spoznam, zato se arhitektom opravičujem, ker morda njihovih prizadevanj ne znam oceniti, govorim kot ljubitelj našega mesta, v katerem pogrešam toplino in domačnost, pogrešam »ljubezen« arhitekta do rodnega mesta, pogrešam značilnosti, po katerih bi vedela, da je to naša domžalska arhitektura, čeprav je to seveda rečeno zelo na pamet.

Tako pa imamo na malo večjem kvadratnem metru celo vrsto stilov, ki se med seboj — po strokovni plati) dopolnjujejo, morda celo nadgrajujejo, po mojem mnenju pa jim manjka kašen košček človečnosti, morda celo manjše pomanjkljivosti, ki bi jim dajale manj modern videz, pa morda ohranjala značilnosti, ki se jih spominjajo le najstarejši Domžalčani. Koliko stavb smo v zadnjih letih podrli, koliko domačij se bo ohranilo le na orumenelih slikah in prispevkih Tončka Ravnikarja, čeprav bi ob malo razumevanja in tudi ljubezni do domačega kraja in zgodovine, morda majčkeno modernizirane, zlasti pa obnovljene, še poznim rodovom pričala o nekdanjem mestnem jedru.

Precej na koncu smo že s temi starimi in starejšimi stavbami, ne le v centru, temveč tudi drugod, zato poizkusimo, če se da še kaj storiti. Nekaj starejših domačij in stavb še imamo! Ne podrimo jih s prvim zamahom, temveč razmislimo, kako bi jih vendarle poizkusili vpeti v arhitekturo prihodnosti, v kateri bo mesto tudi za delček zgodovine.

OSA

Komisija za odlikovanja Skupščine občine Domžale na podlagi 10. člena Odloka o podeljevanju priznanj Skupščine občine Domžale in sprememb in dopolnitev Odloka o podeljevanju priznanj Skupščine občine Domžale (Ur. vestnik občine Domžale, št. 17/80 in 7/83), objavlja

POZIV

za dostavo predlogov za podelitev Plakete občine Domžale in Listine o priznanju

PLAKETA OBČINE DOMŽALE

Plaketa občine Domžale se podeljuje v treh stopnjah (bronasta, srebrna in zlata) za uspehe na področju gospodarstva in družbenih dejavnosti, razvoja samoupravljanja, delegatskih odnosov, družbenopolitičnega dela in dela v skupnostih in društvih.

Plaketa občine Domžale se podeljuje, ko je preteklo od prejšnje podelitve praviloma 10 let, vendar ne manj kot 7 let s tem, da se upošteva postopnost pri podeljevanju in da je v predlogu opisana aktivnost, opravljena po prejetju zadnjega priznanja.

LISTINA O PRIZNANJU

Listina o priznanju se podeli občanom, delovnim ljudem, organizacijam združenega dela, skupnostim in društvom za dosežene uspehe pri delu, za prizadevanja v korist družbene skupnosti, za reševanje človeških življenj, za preprečevanje škode na premoženju ali za aktivno udeležbo v drugih humanitarnih akcijah.

Predloge za podelitev občinskih priznanj za leto 1989 lahko dajo organizacije združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, družbenopolitične organizacije in društva.

Predlogi morajo biti obrazloženi v skladu z kriteriji, ki so opredeljeni v zgoraj navedeni zakonodaji.

Predloge bo komisija sprejemala do 1. 3. 1989, kasneje prispelih predlogov ne bo upoštevala.

Predloge z ustreznimi osebnimi podatki o predlaganem kandidatu, ustrežno obrazložitvijo in utemeljitvijo (obrazci niso predpisani) naj predlagatelji posredujejo Komisiji za odlikovanja Skupščine občine Domžale, Ljubljanska 69.

Ustanovni zbor Slovenske kmečke zveze za območje Domžale:

Kmet in zemlja sta temelj...

V novi domžalski kinodvorani je bil 6. 1. 1989 ustanovni zbor Slovenske kmečke zveze za območje Domžal. Na zbor je prišlo veliko kmetov, kmečkih žena, predstavniki zadruga Domžale, predstavnik SZDL Domžale, predsednik GG Domžale. Uvodni govor je imel pobudnik zbora CIRIL SMERKOLJ.

Na vabilu na zbor je bilo v obliki plakata odčitano: SKZ. Diskusija, ki je sledila uvodničarju, se je dotaknila problematike našega kmetijstva. Zaradi boljšega pregleda smo strnili povzetke diskusij v točke, ki vam jih predstavljamo. Te točke bodo vodilo našega dela in boja za obstoj, razvoj in vpliv kmetov in delavcev v kmetijstvu za naš narodni vsakdan.

Program

1. Urediti cenovna razmerja med glavnimi kmetijskimi proizvodi in materiali, potrebnimi za proizvodnjo kmetijskih proizvodov.

2. Urediti kreditno politiko tako, da ne bo vsako delo v kmetijstvu že vnaprej obsojeno na izgubo, oziroma zažiranje samega proizvajalca.

3. Imeti vpogled in vpliv na razpolaganje s sredstvi, ki jih družba zbira izključno za razvoj in spodbujanje kmetijstva.

4. Omogočiti voljenim predstavnikom KZS sodelovanje pri načrtovanju vseh dejavnosti, ki posegajo v kmetijski prostor.

5. Opozarjati na intenzivno doseljevanje, ki povzroča urbanizacijo najboljših kmetijskih površin.

6. Zagotavljati boljše pogoje mladim kmetom, prevzemnikom kmetij na kreditnem, davčnem in svetovalnem področju.

7. Zagotoviti sistematsko zdravstveno varstvo kmečkih žena in kmetov, zagotoviti socialno varnost kmečkih družin.

8. Definirati položaj hribovskih kmetij in skušati z ustreznimi ukrepi zagotoviti rentabilno tržno proizvodnjo na hribovitem področju.

9. V gozdarstvu doseči bolj kvalitetno poslovanje pri plačevanju lesa in sprostiti promet z lesom, ki je monopolna domena režijsko dragih gozdnih gospodarstev.

10. Zahtevamo reorganiziranje kmetijske zadruga, ki naj temelji na:

a) kvalitetni pospeševalni službi, ki bo sposobna

evidentirati strokovne probleme in posredovati odgovore kmetu na področju stroke in ekonomike,

b) na vodilnih mestih v zadrugi naj bodo samoiniciativni in delovni strokovnjaki, ki bodo sposobni zaznati tendence kmetijskega razvoja in ekonomike.

11. Nova kmetijska zadruga naj bi bila kmetova delovna organizacija, kjer bo preko nje uveljavljal svoje pravice in izpolnjeval zahteve.

12. Kmetje bomo kritično ocenjevali delo delavcev v kmetijski zadrugi in zahtevali odstop ljudi, ki ne delajo v korist kmetijstva in kmetov s primerno aktivnostjo in strokovnostjo.

13. Od vseh družbenih dejavnikov pričakujemo, da se poglobijo v problematiko kmetijskega gospodarstva. Zahtevamo, da v prihodnje kandidati za vođilne osebe in delovna tele-

sa na občini Domžale predstavijo svoj odnos do kmetijstva preko javnih glasil, na primer Občinskega poročevalca že v predvolilnem odboru.

Zavedamo se, da je zadana naloga zelo obsežna in da bomo v boju za izpolnitev naših zahtev potrebovali predvsem veliko znanja, medsebojnega sodelovanja in volje. Prepričani smo, da ne zahtevamo nič takega, kar je nemogoče ali za koga v tej družbi nesprejemljivo. Pred očmi imejmo našše otroke, ki naj bi nekoč enakopravno gospodarili, jedli in se zabavali, kot to počnejo otroci širom EGS.

Vse občane, ki želijo sodelovati, ali se včlaniti v našo zvezo vabimo, da izpolnite spodnji formular in ga v kuverti pošljete na naslov: SLOVENSKA KMEČKA ZVEZA pri KZ — EMONA JARŠE 61235 RADOMLJE

izpolni — izpolni — izpolni — izpolni — izpolni

PRIJAVA V SLOVENSKO KMEČKO ZVEZO:

Ime in priimek:

Leto rojstva:

Naslov:

Poklic:

Še enkrat: Naša prostorska dokumentacija

Z argumenti v prometu...

Študija o možnostih razvoja prometa v občini Domžale do leta 2000, ki je bila izdelana s pomočjo občinske raziskovalne skupnosti leta 1984 je dokazala, da bodo prometne potrebe v naši občini v bližnji prihodnosti zahtevale korenite posege v infrastrukturo. Da bi bilo lahko odločanje o tem kje in kako ukrepati najprej, čim bolj kvalitetno, smo se odločili, da ponovno pridobimo sveže podatke o trenutnem stvarnem stanju. Tako je bilo v aprilu 1988 izvedeno na 14 glavnih križiščih na celotnem območju občine Domžale štetje prometa, istočasno pa na 6 mestih tudi anketiranje voznikov.

Pridobljene podatke je računališko obdelal Prometno tehnični inštitut FAGG Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani, rezultate pa je v nadaljevanju Razvojni zavod Domžale uporabil kot osnovo za pripravo ustreznih urbanistične dokumentacije.

Razen kolesarskega in peš prometa imamo tako natančno sliko dogajanja v prometu, manjkajo nam samo še enako kvalitetni podatki o mirujočem prometu — parkiranju in garažiranju. V obliki prognoz je na osnovi teh podatkov izdelana tudi projekcija za leto 1999 in za leto 2010, torej slike pričakovanega prometa.

Predvsem veliko obremenjenost sedanje cestne mreže, kjer zlasti bodoje v oči podatki

o prometnih obremenitvah na nekaterih odsekih magistralne ceste Ljubljana—Maribor, ter obeh regionalnih cest, ki vodita preko naše občine iz Ljubljane v Kamnik. Tako je najbolj obremenjen del ceste v naši občini odsek magistrale od Trzina do Črnuč, kjer so našli v enem dnevu v obeh smereh skupaj kar blizu 27.000 vozil. Le malo manj kritičen pa je glede na širino odsek iste ceste med Domžalami in Virom oziroma Dobom, kjer je bilo naštetih preko 19.000 vozil. Glede na to, da se po tej magistrali odvija tudi ogromno tranzitnega prometa, so bili taki podatki z naše strani pričakovani in nas seveda še bolj potrjujejo v prepričanju, da je gradnja avto-cest na odseku od Ljubljane preko Trojan še kako potrebna.

Bolj od teh podatkov, ki kažejo koliko vozil se vali po starari prometni arteriji iz evropskega zaledja proti morju, proti Kopru in Reki, bolj od teh podatkov, ki kažejo, da je tranzita kar 48 %, pa nas morajo pri urejanju prometa na obstoječi magistralni cesti z oznako M-10 zaskrbeti podatki, da je v enem dnevu v eni smeri pripelje kar 2.600 tovornih vozil, od tega 170 težkih vlačilcev in poleg še 260 avtobusov. Samo 16 % vseh teh vozil predstavljajo prevozi znotraj občine, 36 % jih od zunaj prihaja in se tu ustavi, kar 48 % pa je čisti tranzit. Če si predstavljamo, da si med temi težkimi in počasnimi vozili, išče vsak dan svoje mesto in možnost hitrejšje vožnje še ca. 9.000 osebnih vozil v eni smeri (in seveda enako število istočasno tudi v drugi), potem lahko samo ugibamo ali sploh še obstaja kakšna druga možnost povečanja varnosti razen izgradnje nove avtoceste. Morda zmanjšanje hitrosti, morda posodobitev obstoječe magistrale, morda kaj tretjega?

Na vsak način je potrebno ukrepati čimprej

Nič bolj razveseljivi niso podatki o obremenitvah na regionalnih cestah. Samo manjšim hitrostim se lahko zahvalimo, da tudi na teh nevarnost ni tako zelo velika kot na magistrali, kar pa še zdaleč ne pomeni da je zanemarljiva ali da je ni. Ko si skušamo v duhu predstavljati, kaj pomeni podatek, da se v enem dnevu npr. po Kidričevi v Mengšu ali pa enako na Kamniški med Domžalami in Rodico prepelje v obeh smereh kar 13.000 vozil ne da bi ob tem upoštevali še številne kolesarje in pešce, potem si lahko mislimo, da je morda to še težji problem kot pa magistrala.

Ker bralcev ne želimo utrujati z nadaljnjim navajanjem podatkov, ki so sicer dovolj zgovorni, naj samo še na kratko predstavimo rešitve, ki jih predlagamo strokovnjaki in urbanisti iz domžalskega Razvojnega zavoda.

Prvič...

Menimo, da je reševanje prometne problematike na magistrali M-10 predvsem odgovornost republiške skupnosti za ceste, seveda ob intenzivnem sodelovanju Domžal in da sami lahko največ pripomoremo predvsem pri zagotavljanju čim bolj varnih prehodov za pešce ter seveda s semaforizacijo oziroma posodobitvijo najbolj pomembnih križišč na tej cesti. Odsek Črniče—Trzin zahteva zaradi svoje specifičnosti posebno pozornost in obravnavo.

Drugič...

Menimo, da je potrebno začeti intenzivno akcijo za pripravo in gradnjo obvoznih cest v starem Trzinu in predvsem v Mengšu ter Domžalah. Pri tem mislimo na obvoznico v Moravčah kot na gotovo stvar ter menimo, da je pri teh akcijah odgovornost predvsem nas Domžalčanov da jih speljemo, seveda tudi ob ustreznih pomoči republiške skupnosti za ceste.

Tretjič...

Ker je edina kakovostna končna rešitev vseh sedanjih problemov v prometu na območju naše občine izgradnja ustreznega odseka bodoče avtoceste, kar bi tako razbremenilo sedanjo cestno mrežo, da bi lahko zagotavljala varen promet še precej časa, menimo, da je tudi z medobčinskimi dogovarjanjem z Ljubljano in Kamnikom potrebno intenzivirati zahteve in ustvarjati možnosti za njeno izgradnjo.

mg. Peter Pengal

35 let odreda Skalnih taborov Domžale

Taborniške dejavnosti mlademu in starejšemu človeku naravno približajo, mu bogatijo življenje, ga marsikaj tudi naučijo. Prav te dejavnosti že 35 let razvija ODRED SKALNIH TABOROV, zato preberite nekaj o njihovi uspešni poti.

Korak v zgodovino

Zametki gozdnosti se gajo v začetek tega stoletja, ko je leta 1902 severnoameriški pisatelj E. T. Seton po vzoru naravnega načina življenja severnoameriških Indijancev, ustanovil prvo taborniško organizacijo. Ta se je spreminjala, prilagajala in dopolnjevala. Njena najrazširjenjša veja je skavtska organizacija, ki jo najdemo skoraj povsod v Evropi, pa tudi na drugih kontinentih.

Jugoslovani smo taborništvu prevzeli od Poljakov in Čehov, prvi njen organizator je bil beograjski zdravnik, dr. Miloš Popovič, v Sloveni-

ji pa prvo tako organizacijo dobimo leta 1922 v Celju. Tej sledijo organizacije v Ljubljani, Mariboru, Trbovljah, Kočevju, Kamniku, Kranju in drugod, leta 1926 pa se oblikuje četa tudi v Domžalah kot podružnica gamsovega »stega« Kamnik.

Prvi domžalski tabor

Leta 1928 se je četa odcepila in osamosvojila, leta 1934 pa oblikovala v samostojni »steg«, ki je imel svoj prvi tabor v Krtini, v njem pa je sodelovalo 28 članov. Kasneje so imeli tabore še v Kamniku, Študi, Mednem in drugod, v teh prvih letih pa je »steg« vodil Milan Flerin,

tajniška dela pa je opravljal Franc Gašperin. Prva odbornika sta bila Franc Bolhar in Stane Kovač. Druga svetovna vojna je pomenila prenehanje delovanja taborniških enot.

1953 — nov začetek

Medtem, ko je bila že leta 1951 ustanovna skupščina združenja tabornikov Slovenije in so v marsikaterem večjem kraju že delovale na novo organizirane taborniške organizacije, je bila družina v Domžalah ustanovljena 5. decembra 1953. Ustanovnega občnega zbrana, ki ga je pripravil prof. Anton Bukovec (izvoljen tudi za glavarja družine), se je udeležilo 24 dijakov gimnazije, ki so za načelnika izvolili Tineta Bolharja, za tajnika pa Miroslava Zuleta, medtem ko je bil blagajnik Andrej Vavpetič, gospodar pa Anton Gaber. V letu 1959 se družina preimenuje v četo in nato preraste v odred, ki v letu 1963 razvije tudi svoj prapor.

Število članov raste

Ob ustanovitvi je družina štela 25 članov, v letu 1965 združuje še čez 300 članov, se nato večkrat spreminja, danes pa šteje okoli 250 aktivnih članov, med njimi predvsem šolska mladina. Naši člani se iz leta v leto izpopolnjujejo na letnih taborih v Bohinju, mnogi izmed njih pa so svoje znanje pridobili tudi na republiških gozdnih šolah. Najbolj smo napredovali pri opremljenosti, saj je bil začetek skromen — trije stari šotori in kuhinjski kotliček imenovan podmornica — danes pa ima odred čez 30 šotorov, dva deseterca in kuhinjo, ki lahko prehrani okoli 100 ljudi.

Tabor v Bohinju

Prvi tabori so bili postavljeni v Rovinju, na Menini planini, ob Sori, sedaj pa v Bohinju, koder gostujemo že od leta 1961. Uspešno sodelujemo z ODV Ljubljana, s Savskim odredom ter odredom Bistriških gamsov iz Kamnika. Radi se spominjamo tudi odreda Črnega

mrava iz Ljubljane in tabornikov iz Brežic.

Udeležujemo se taborniških zletov. Tako smo bili na Ostrožnem pri Celju (1954), v Kumrovcu (1956), v Lescah (1960) ter v Metliki (1965). Manjkali pa nismo niti na zveznih zletih, ki so bili v Palah pri Sarajevu (1957), v okolici Zagreba (1959) ter na Petrovi gori (1975).

Uspešni na tekmovanjih

Taborniško znanje preverjamo na tekmovanjih, najbolj znani so republiški mnogoboji, ki jih organizira Zveza tabornikov Slovenije. Tu smo dosegli velike uspehe in bili v letih 1963, 1967 ter 1979 tudi republiški prvaki.

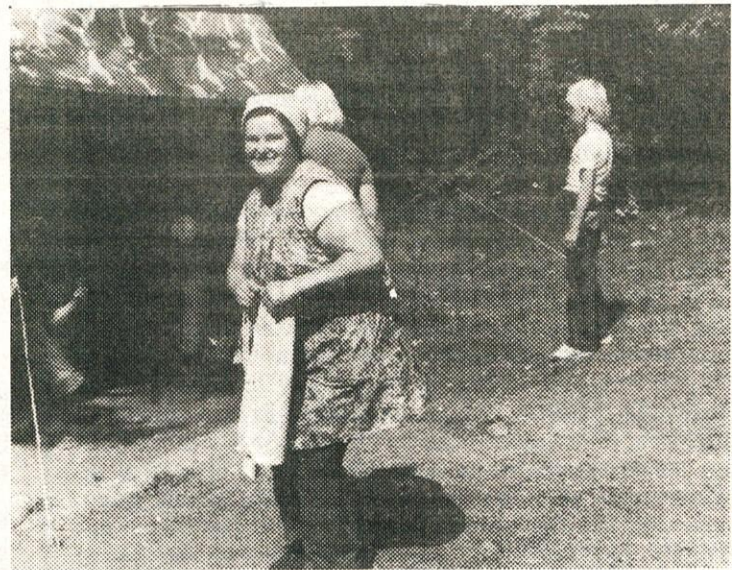
Znani smo tudi kot uspešni organizatorji, kar se je najbolje pokazalo pri organizaciji regijskega tekmovanja, republiškega orientacijskega tekmovanja v letu 1967, kjer je naša ženska ekipa osvojila prvo mesto, organizirali pa smo tudi Milovanovičev memorial. Preveč je priznanj, da bi naštevati vsa, zato naj povemo, da smo bili velikokrat pohvaljeni, dobili smo spominski trak, bili leta 1964 proglašeni za partizanski odred, leta 1968 pa dobili plaketo dr. Jožeta Potrča, Uspešno sodelujemo tudi z OO ZZB NOV, s katerimi smo podpisali listino.

Počitnice tabornikov v Bohinju lahko pomenijo tudi delo — zakaj pa ne?

Tabornikom se malica vedno prileže.

Pridne roke odraslih so za organizacijo vsakoletnega tabora nujno potrebne.

Novi odredi

Leta 1964 sta se ustanovili četi v Radomljah in Mengšu, ustanovili smo Zvezo tabornikov (1965), ki pa zaradi premajhnega števila ustrezno usposobljenih kadrov nekaj časa ni delala. Vendar kljub nekaterim zastojem, taborniki v občini ne mirujemo. Po zaslugi prizadevnosti nekaterih sta bila ustanovljena dva odreda: odred Mlinskih kamnov v Radomljah ter odred Upornega plamen iz Mengša, v zadnjih letih pa je aktivno zaživela tudi prenovljena zveza tabornikov.

Odred Skalnih taborov — danes

Ime smo povzeli po tabornih — utrdbah, ki so jih na Slovenskem kmetje zidali za obrambo pred Turki. Danes ima odred 4 čete: četa Veselega vetra (OŠ Josip Broz Tito), četa Šlandrove brigade, četa Prijatelj (OŠ Martin Koželj) ter četa Zelenih gozdov, ki združuje tabornike na OŠ Vencija Perka. Delo v posameznih četah vodijo srednješolci, ki imajo skupne sestanke v okviru kluba SONCE, iz katerega izhajajo tudi vse ideje, ki krojijo delo v odredu.

Udeležujemo se tekmovanja »KANU-ŠČUKA«, ki ga organizirajo taborniki iz Cerknice in rezultati tega so kanuisti, ki so si priveslali že dve prvi mesti, delujejo pa v okviru klubov WEOR ter SOS.

Pridružite se nam!

Radi imamo naravo, radi živimo z njo, v njej in skrbimo za njo. Spoznavamo jo, se v njej učimo in vzgajamo. Če mislite podobno in imate življenje v naravi radi, pridružite se nam!

(uredila V. V.)
Aleksander Sokler

Lahko bi rekli, da so tile mladeniči (in deklice) s fotografije danes že možakarji — da se reče. Gotovo pa je, da so bili med prvimi taborniki v Domžalah.

Konferenca domžalskih tabornikov:

Živahna organizacija — manj živahno delo...

Taborniki Domžalskega odreda Skalnih taborov so se 13. 1. 1989 zbrali na odredovni letni konferenci.

Načelniki čet, ki delujejo na osnovnih šolah v Domžalah in v Dobu, ter načelnika dveh klubov, so prebrali poročila o delu njihovih enot v preteklem obdobju. Iz poročil je razvidno, da so čete po šolah dobro delale, bile aktivne in se udeleževale raznih akcij. Drugačno sliko pa se je dobilo ob poslušanju poročil načelnikov klubov (klubi združujejo tabornike nad 18 let starosti). Njihovo delo ni bilo zadovoljivo, saj se je različnih akcij udeleževalo zelo malo njihovih članov.

Po navedenih poročilih in po finančnem poročilu se je razvila bogata in burna razprava o vzrokih za takšno stanje v odredu, ko odredova uprava ne deluje že več kot dve leti in ko vsa dejavnost poteka praktično le v četah. Razrešen je bil stari upravni odbor, (ki pa ga praktično sploh ni bilo več) ter izvoljen nov. Odred Skalnih taborov bosta naslednji dve leti vodila Darko Jenko kot starešina in Aleksander Sokler kot načelnik. Konferenca je za delovanje v letu 1989 sprejela zelo obsežen in zahteven program dela, ki je obnem podlaga za pridobivanje finančnih sredstev. Mimogrede povedano, redna finančna sredstva niso dovolj za finansiranje odreda, zato bo dodatna sredstva potrebno pridobiti pri različnih donatorjih in z raznimi akcijami. Taborniki združeni v odredu Skalnih Taborov se bomo potrudili, da bo zastavljeni program 100 % izpolnjen.

Darko Jenko

Opomin zgodovine

Učenci 4. razredov se pri spoznavanju naše zgodovine učijo tudi o znamenitih bitkah oziroma pohodih med NOB v Sloveniji. V januarju se spominjamo dražgoške bitke.

Med učence smo povabili našega večkratnega gosta, Dražgošana in borca Marka Gosarja. Dražgoško bitko je doživel kot 15-leten fantič, v njej aktivno sodeloval, se z borci umaknil na Jelovico, kot partizan prehodil dobršen del Slovenije in na Gorenjskem pričakal svobodo. Čeprav živi v Domžalah, je z Dražgošami tesno povezan, sodeluje tudi pri iskanju verodostojnih podrobnosti o zgodovinski bitki.

Prosili smo ga, da bi kot živa priča učencem približal tedanji čas, razmere v vasi, strah in nezaupanje ljudi, povezanost borcev in vaščanov, strah pred Nemci, posamezne dneve boja in bitko v celoti, divjanje sovražnikov nad preostalimi vaščani in rušenje vasi, da res ni ostal kamen na kamnu. Uro zgodovine smo pripravili v obliki intervjuja.

Spraševali smo in naš gost je odgovarjal. Učence je zanimalo toliko

podrobnosti, ki jih v učbenikih ni najti in presežejo vsebino dražgoške bitke: koliko vaščanov je vojno preživel, kdaj so začeli vas na novo graditi, kako so ohranili zlate oltarje iz porušene cerkve, podrobnosti o Bičkovi skali, o trdnosti spomenika na Dražgošah in še in še.

To so drobni kamenčki znanja in spominov, ki veliko pripomorejo k realni in jasni predstavi posledic dražgoške bitke, ki segajo v današ-

nje dni, med današnje prebivalce Dražgoš.

Marko Gosar je odgovarjal zbrano, natančno in pošteno. Njegov pristop k zgodovinski dogodki je objektivni, večplasten in toliko čustveno obarvan, da je iskreno prepričljiv in človeško topel. Ni slikal heroizma, pa ne brezglavega strahu; slikal je tesno povezanost ljudi v stiski, neizbežnost spopada, v vojnem kolesju in človeško potrebo po miru in svobodi. Kadar so ljudje ogroženi na svoji zemlji, v svoji hiši, kadar tujec hlasta za njihovim življenjem in imetjem, se v njih prebudijo nezavedne sile upora, ni jim mar ideologij in parol, samo svobodni hočejo živeti na svoji zemlji, v svoji hiši. Tako so ravnali Dražgošani in premnogi borci širom Slovenije in Jugoslavije.

Tako obnavljanje dogodkov iz sedaj že zgodovinske preteklosti je prepričljivo. Učenci so razmere v vasi pred spopadom, v dneh bojev, po vdoru sovražnikov, ob koncu vojne in danes živo podoživljali, razumeli so strah in pogum, smrt in umik, predstavljali so si gorečo vas in izgnance v snegu. V verodostojnost povedanega ne bodo podvomili. Gotovo je bil na začetku prav tak namen srečevanja borcev z mladino in obujanje spominov na NOB,

ki pa se je v letih izrodil in krenil na napačna pota.

Gosarjevo pripoved sta prepletali dve rdeči niti: tako je bilo, tako vika je bila cena svobode in nikoli več vojne! Z zgodovinskim znanjem in spominom bomo laže čuvali mir.

Med našim gostom in učenci se je spletlo sodelovanje, vprašanja in odgovori so si povezano sledili, čutili je bilo čustveno ubranost, nezadržno vedoželjnost na eni in potesitev te radovednosti na drugi strani. V tako dinamičnem vzdušju smo v predvidenem času veliko naredili in zvonec nas je samo opozoril, da moramo razgovor zaključiti. Jure iz 4. b razreda je stegnil roko in stekel k borcu, Marku Gosarju.

Zahvalil se mu je za pripoved in ga povabil, naj še pride. Naš gost je začutil učencevo spontanost. Vsi smo čutili zadovoljstvo po dobro opravljenem delu.

Naj svoje poročanje o posebnih uri zgodovine sklenemo tako: več takih predstavitev zgodovinskih dogodkov bi morali učenci slušati in pri njih sodelovati, da bi se naučili videti, poiskati, vrednotiti in posnemati velike medčloveške vrednote in ideale. V današnjih časih pozabljenih vrednot bi bilo tako znanje in zavedanje zelo koristno. Ema Novak

Kako se poznamo?

Prisrčen moravški večer v Mengšu

20. januarja so se v mengeškem Kulturnem domu v organizaciji DKD Svoboda Mengeš predstavili moravški kulturni delavci na kulturno-zabavni prireditvi Moravčani v Mengšu. Nastopili so Moški pevski zbor KUD Tine Kos p. v. Mira Capudra, Dekliški pevski zbor p. v. Milana Koklja, Pihalna godba Moravčane p. v. Mira Capudra, Moravški kvintet ter starija in mlajša skupina mažoret.

Sporod je bil izbran dovolj tehtno in tudi raznoliko, tako da so se Moravčani predstavili v vsej svoji široki paleti kulturne dejavnosti, od godbe preko obeh zborov, narodnozabavnega ansambla in obeh skupin mažoret. Pihalna godba se je izkazala s pestrim programom, od tradicionalnih skladb za godbo do modernejših skladb tako da se je lahko potrdila njena vse višja kvaliteta, nikdar pa ni zdrsnila na poceni raven. Prav tako sta se izkazala oba zbora, morda nekoliko boljše dekliški pevski zbor, ki se je lotil tudi modernejših skladb, očitno pod odličnim vodstvom Milana Koklja, ki je sam ob Sašu Vavpetiču tudi igral in celo solo pel. Nenavadno je vžgal tudi Moravški kvintet, sestavljen iz mladih ljudi — tudi dve dekleti sta vmes — ter spravil občinstvo celo do skandiranja pesmi. Prav tako sta bili izredno zanimivi obe skupini mažoret, ki se nista predstavili samo s klasičnim programom, ampak tudi z disko plesi (večja skupina). Program je bil voden nekoliko plašno, a prisrčno.

Na koncu je predsednik DKD Svobode Slavko Pišek moravškim gostom, oziroma vodjem skupin, predal knjigo za spomin na nastop v Mengšu, pred »posebej zahtevnim občinstvom«, kot je bilo rečeno v napovedi. Žal je bilo občinstva tokrat malo, veliko premalo za tisto, kar so zaslužili prizadevni moravški kulturniki za svoj program. Toliko bolj pa smo bili navdušeni tisti, ki smo program spremljali in Moravčane tudi bogato nagradili z zasluženim aplavzom.

Pobuda Slavka Piška in Moravčanov je vsekakor dobra poteza, da bi se med seboj bolje spoznali. Nekateri smo to priložnost že izkoristili, drugi pa jo bodo verjetno ob drugih priložnostih. Občina je res velika in se med seboj preslabo poznamo, kar je pokazal tudi moravški večer v Mengšu. Odslej bo prav gotovo marsikateri Mengšan z večjo simpatijo gledal na prisrčni moravški kulturno-zabavni utrip. To pa je tudi glavni namen takšnega spoznavanja. V Mengšu je bil vendarle dosežen poglavitni cilj. I. Sivec

Znana domžalska likovna ustvarjalka Vera Terstenjak žanje velike uspehe v svojem likovnem pedagoškem delu. V zasebno likovno šolo je povabila za 7 skupin mladih ustvarjalcev — osnovnošolcev, ki jim enkrat tedensko na zanimiv in njim dostopen način posreduje svoje bogato likovno znanje. V domžalski Knjižnici so odprli pred dnevi prvo pregledno razstavo njihovih del. Ob otvoritvi je spregovoril ravnatelj osnovne šole Vencija Perka Marjan Stopar.

Gojenci Glasbene šole so ob otvoritvi razstave pripravili skrbno izbran glasbeni program (udeležili so se ga tudi mentorji), spregovorili pa so tudi mladi ustvarjalci sami.

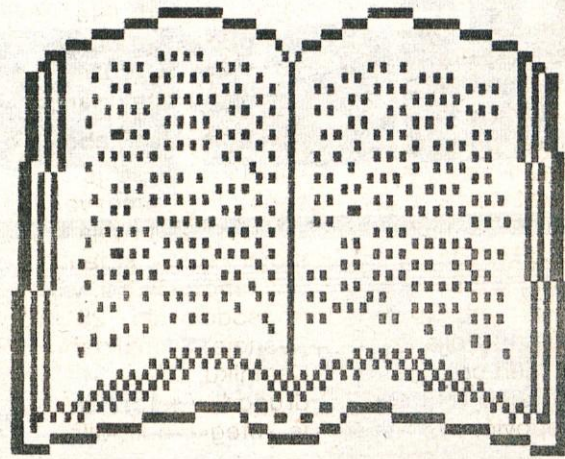
Nova knjiga:

O bontonu

Kako ravnati in se obnašati v odnosih z drugimi ljudmi, na delovnem mestu, potovanju, pri športu? Ste se kdaj znašli v zadregi, ko niste vedeli, ali ste ravnali pravilno ali ne? Da bi se vam to ne dogajalo prepogosto, vam priporočamo v branje knjigo SODOBNI BONTON avtorjev Edvarda in Amalije Osredelki, ki je pred kratkim izšla pri Mladinski knjigi. Zakaj SODOBNI, se boste vprašali? Zato, ker se časi spreminjajo, ker razvoj spreminja tudi in predvsem ljudi in njihova medsebojna razmerja. Tako naj bi ta knjiga mlade poučila, starejše pa opomnila, kako naj ravnajo v posameznih okoliščinah. In prav je, da si ogledate,

kakšno obnašanje se priporoča dandanes, saj je lahko nekaj, kar je bilo pred 30 leti obvezno, danes smešno. Togost »finnega vedenja« je zemanjalo sproščeno, a še vedno uglajeno vedenje.

Knjiga bralcu svetuje o obnašanju in vedenju v najrazličnejših situacijah, v katerih se lahko znajde. Pa naštejmo nekaj poglavij: bonton doma (od sezuvanja čevljev do obnašanja ločenih zakoncev), pa o snagi, o pozdravljanju, obnašanju pri telefoniranju, vedenju na ulici in javnih krajih, pri igri, športu, v parku. Kako se obnašati na potovanju, dopustu, kako se oblačiti, kaj početi za mizo pri jedi, pa vse o tem, kako ravnati

z gosti in kako se obnašati kot gost.

Drugi del knjige pa se ukvarja z bontonom na delovnem mestu in pri poslovanju (kako ravnati s strankami, kako biti dober vodja, kako se obnašati pri poslovnih srečanjih ...)

Vsekakor knjiga, ki jo potrebujemo vsak dan in povsod, še posebno, če želimo biti uspešni in prijazni na delovnem mestu in v odnosu do ljudi, s katerimi živimo in se srečujemo.

COZ

Franc Ahčin — razstavlja v Domžalah

Razstavo Franceta Ahčina, ki sicer živi v Argentini, je odprl predsednik skupščine občine Peter Primožič. Več o razstavi bomo objavili v prihodnji številki.

Akademski kipar — domačin France Ahčin je v Likovnem razstavišču Domžale odprl svojo prvo razstavo v domovini.

Veliko priznanje za TOKO in Sašo Lenček:

»Zlata Jana« za TOKO

Kolekcija torbic »Karla«, ki jo je oblikovala oblikovalka Saša Lenček je na »Mednarodnem sejmu mode 89« v Ljubljani prejela eno najvidnejših priznanj »Zlata Jana«

Znana domžalska tovarna Toko je doslej nastopala že na mnogih sejmih in drugih prireditvah in osvojila že množico priznanj, ki jih skrbno hranijo v razvojnem oddelku tovarne. Tako so doslej osvojili že vrsto priznanj »Ljubljanski zmaj«, ki ga podeljuje Skupščina občine mesta Ljubljane, mednarodna priznanja, diplome in drugo.

Tokratno priznanje je Saši Lenček, ki v Toku dela že 10 let (to je njena prva zaposlitev) velika vzpodbuda za delo vnaprej. Ustvarjalnost je tista velika sila, ki jo žene naprej, zadovoljstvo, ki ji ga prinaša je tudi neke vrste plačilo. Seveda je plačilo tudi priznanje, če temu delu sledi.

ANDREJ MEDIC
GLAVIČEVA 11
61234 MENGEŠ
Tel. 061/737-633

AM BIRO

KOPIRANJE NAČRTOV IN
FOTOKOPIRANJE

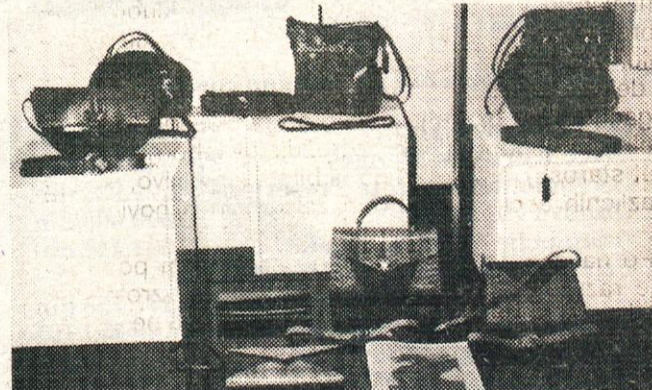
Saša najprej oblikuje zamisel, kasneje izdelava osnutek te zamisli. V pomoč ji pridejo priročni materiali (papir, karton, blago), ki lahko ponazorijo torbico v kasnejši pojavnih obliki.

Po oblikovanju »makete« je delo prepuščeno modeliranju: strokovnjaki, ki imajo mnogo znanja, izkušeni in veščin prispevajo popolnoma enakovreden delež, da torbica od zamisli doživi uresničitev v končnem izdelku.

Nagrajeno kolekcijo torbic »Karla« sestavlja 9 modelov. Gre za goveji anilin v kombinaciji z usnjem, na katerem je tudi »kroko preša«. Saši Lenček je »Zlata Jana« njeno prvo veliko priznanje, zlasti če ga gledamo skozi hudo konkurenco, ki so jo njene torbice na sejmu mode imele.

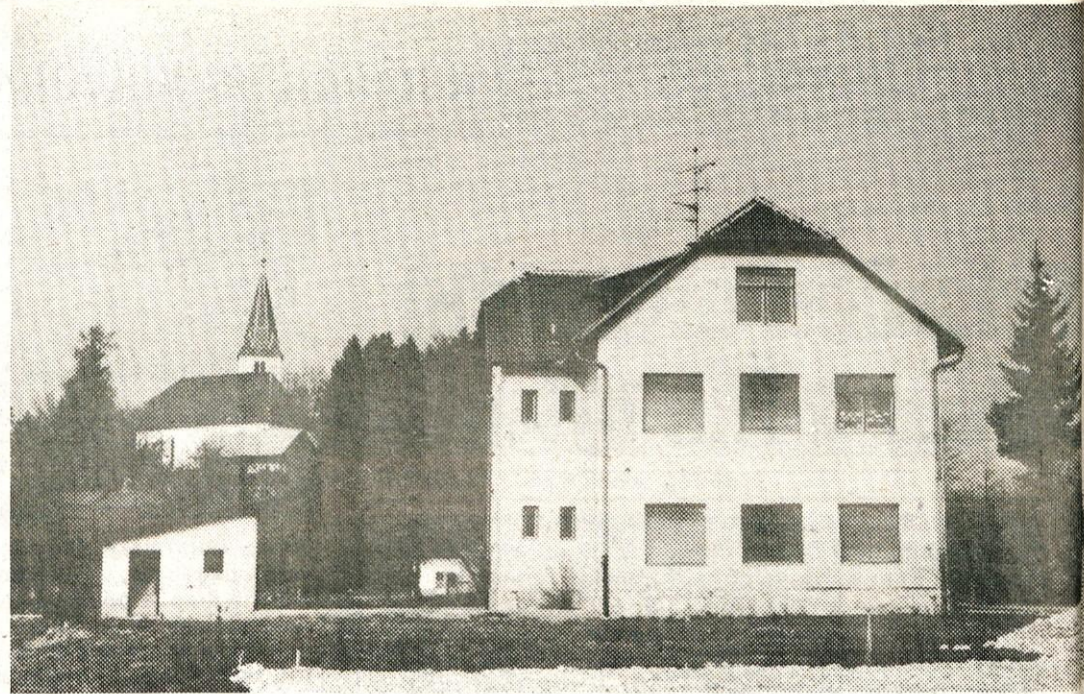
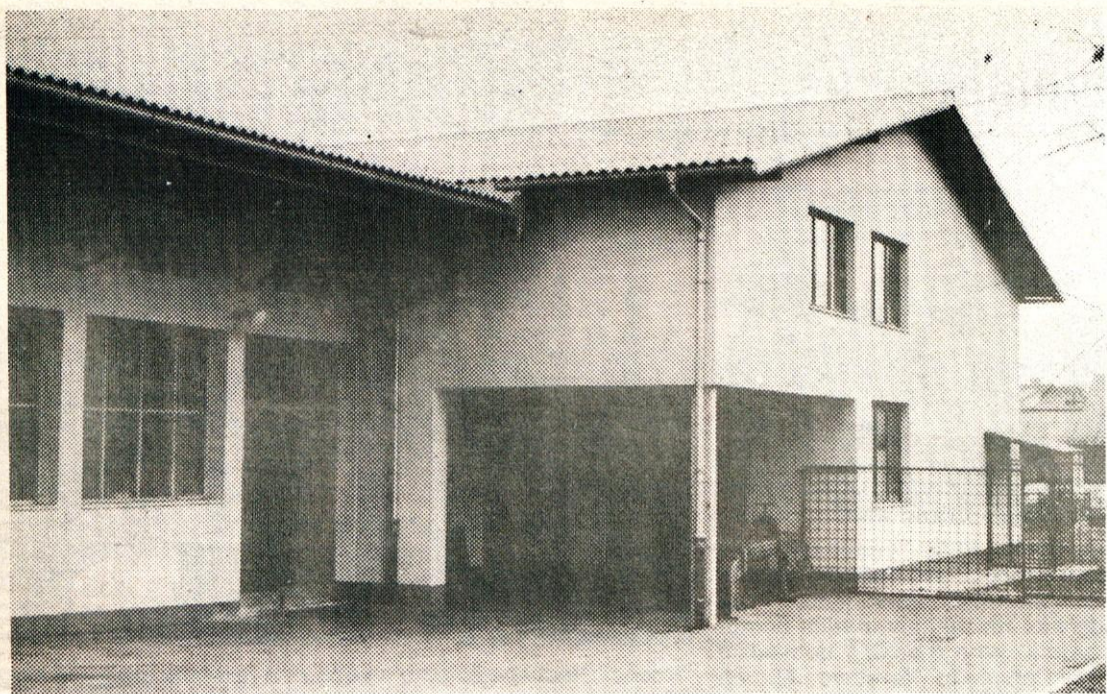
Saša pa je že sredi novega dela. Na kolekciji za jesen in zimo dela. Ta kolekcija bo obsežnejša, saj bo v njej kar 50 modelov. Takole v marcu bo to delo za njo ...

Oblikovalki Saši in vsem v Toku, ki so pripomogli z delom, znanjem, izkušnjami k lepemu uspehu tovarne, — uspehu, ki odmeva, gredo naše iskrene čestitke.

Nagrajena kolekcija ženskih torbic »KARLA« domžalskega Toka, izdelek oblikovalke Saše Lenček.

OTROŠKI PUSTNI KARNEVAL — 5. II. 1989
— zbor otroških mask ob 13. uri — Center srednjih šol Domžale
— povorka po Ljubljanski cesti ob 13.30 uri
— otroški karneval v dvorani ob 14. uri

Učenci Centra srednjih šol so pridobili ustrezne učne prostore za izvedbo praktičnega dela puka. Te prostore so, kot radi rečemo, že »krvavo potrebovali«.

Osnovna šola v Krtini je podružnična in spada v okvir OŠ Martina Koželja Dob.

Nismo lagali – oblj

Uresničen program IV. samoprispevka 1984–1989

Program IV. samoprispevka je bil zglasovan na referendumu dne 15/4-1984 za obdobje od 1. maja 1984 do 30. aprila 1989 po obširnih javnih razpravah po krajevnih skupnostih in temeljnih sredinah. Strokovne analize so pokazale, da je potrebno razrešiti problematiko šolstva in otroškega varstva z naslednjimi objekti:

- Izgradnja osnovne šole v Trzinu
- Vrtec Kurirček Mengeš – izgradnja vrtca v Mengšu
- Srednja kovinarska in usnjarska šola Domžale – sofinanciranje v višini 50 % deleža
- prizidek pri OŠ Josip Broz Tito
- ureditev in sanacija obstoječih šolskih objektov.

V sklopu predvidenih planiranih nalog na ureditvi in sanaciji obstoječih objektov smo rešili problematiko še na naslednjih šolah:

- prizidek k OŠ Radomeljske čete,
- prizidek OŠ Martin Koželj DOB,
- adaptacija podružnične šole v Dragomlju,
- obnova osnovne šole Jarše.

V celoti smo zgradili šolo v Trzinu, vrtec v Mengšu, prizidek pri Osnovni šoli Josip Broz Tito v Domžalah in prizidek učilnic oz. ureditve delavnic pri SKUŠ Domžale. V toku gradnje oz. priprave na gradnjo pa so trenutno še naslednji objekti:

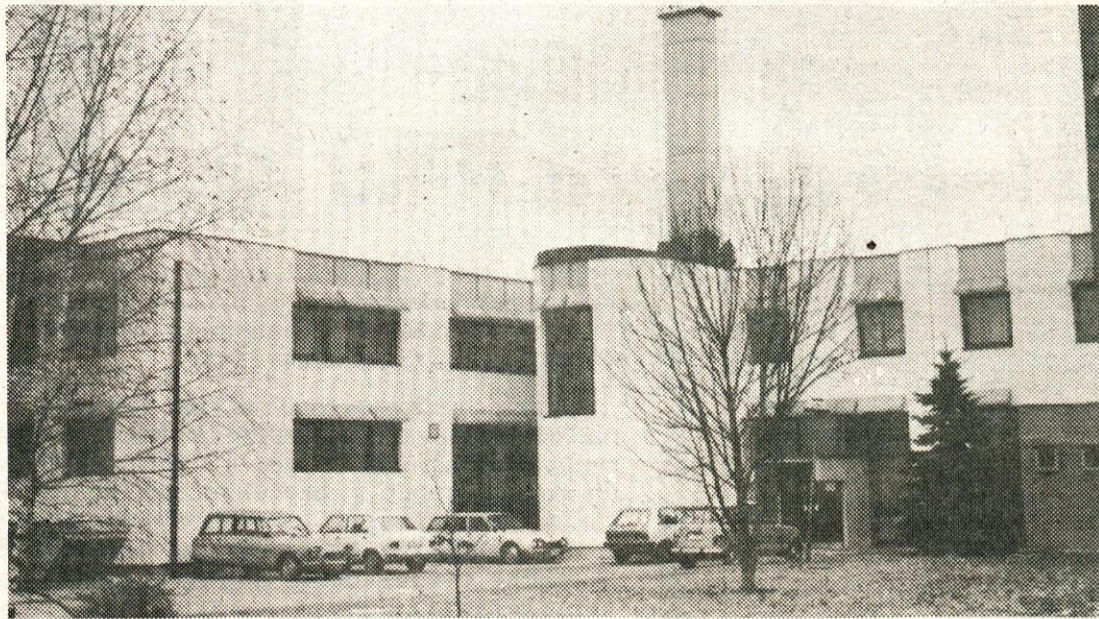
- prizidek k OŠ Janko Kersnik Brdo,
- plinska kotlovnica za SKUŠ na Ul. talcev 19 a,
- prizidek I/B faze učilnic za SKUŠ na Ul. talcev 19 a

Realizacija programa IV. samoprispevka

1. OŠ E. Kardelj Trzin	157.272.958 din
2. Vrtec Kurirček Mengeš	270.430.508 din
3. OŠ Radomeljske čete Preserje	474.171.923 din
4. Obnova OŠ Jarše	16.000.000 din
5. Adaptacija OŠ Dragomelj	3.681.412 din
6. Prizidek OŠ Josip Broz Tito Rodica	874.177.158 din
7. SKUŠ – prizidek delavnic na Ljubljanski 105 in adaptacija	585.653.039 din
8. SKUŠ – prizidek učilnicam z I/A fazo na Ul. talcev 19/A	288.232.588 din
9. Prizidek OŠ M. Koželj Dob	866.727.326 din
10. Obnova izolacije na 0 Olge Avbelj	36.275.990 din
11. Adaptacija kotlovnice na OŠ Šlandrove brigade v Domžalah	16.494.950 din
12. Adaptacija kotlovnice na OŠ Radomeljske čete	35.448.560 din
13. Prizidek OŠ J. Kersnik Brdo	996.550.039 din

Osnovna šola v Blagovici je bila sploh prva nova šola, ki smo jo pred dolgimi, denimo 19. leti zgradili z zbranimi sredstvi samoprispevka.

Prizidek k osnovni šoli Josipa Broza Tita je prinesel v delo učiteljev in učencev te šole novo kvaliteto.

V izjemno lepo urejeni knjižnici šole Josip Broz Tito poteka bogato in raznovrstno delo z učenci s področja literature, pesništva, literarne zgodovine.

V šolo hodimo zato:
da se naučim brati in pisati
da se kaj naučim;
da nisem sama doma, da
šoli pazijo, da dobim dobro
čevalo;
da gredo lahko starši v šolo

- Najbolj mi je všeč:
- likovni pouk
 - tovarišica
 - ker je drugačna od doma
 - pisanje številok.

Najbolj sem jezen:
ko imamo likovni pouk,
če me kdo krega,
če sem bolan in ne smem
če mi bratec Jure nagaja,
če me kličejo »ta mala«,
če vozijo smetarji po poti,
kateri grem v šolo,
ko moram zgodaj vstati,
nič me ne razjezi,
ko moram brati, sem zelo jezen

Šola res ni šala,
šola je taprava.
V šoli se učimo
in po hodniku podimo.

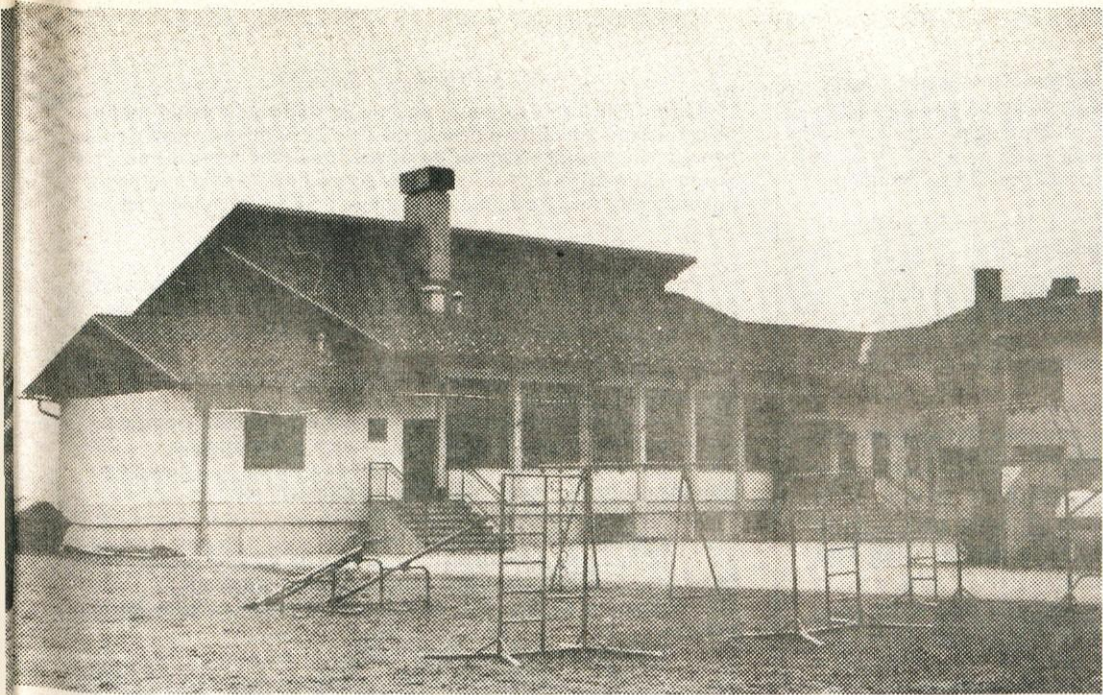
Pri pouku rišemo in pišemo
računamo in beremo.
Najbolj pa nam gre od rok
klepet, seveda, to pa to!

Radi jezičke vrtimo
in tovarišice jezimo.
Takrat pa odpre se šolska
in v razredu je tišina.

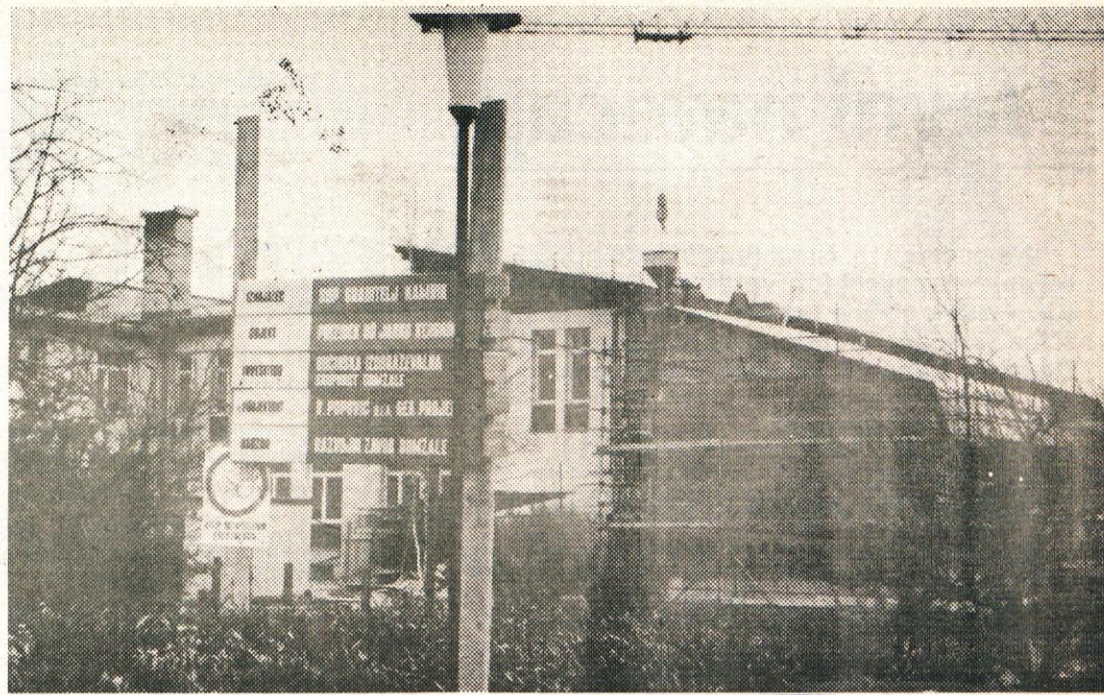
Dan za dnem kontrolne piše
in rede dobivamo.
Za odlično se bahamo,
za nezadostno stokamo.

Naša šola je velika. V njej
ko glav sedi. V prvi razred
bani smo prišli, v drugi
pionirji vsi. V tretjem razredu
bilo težko, saj pridno smo
li. V četrtem razredu bilo
žje, a ne pretežko, za naš
stre glave vse, dobro je šlo.
tem razredu sijale nam so
dobili nov smo prizidek, ko
ga čakali dolge smo dni. V
seli naprej bomo šli in se
učili do konca šolskih dni.

Šola je moje okno v svet.
nabiramo znanje. Učiteljji
učijo razne predmete. Jaz

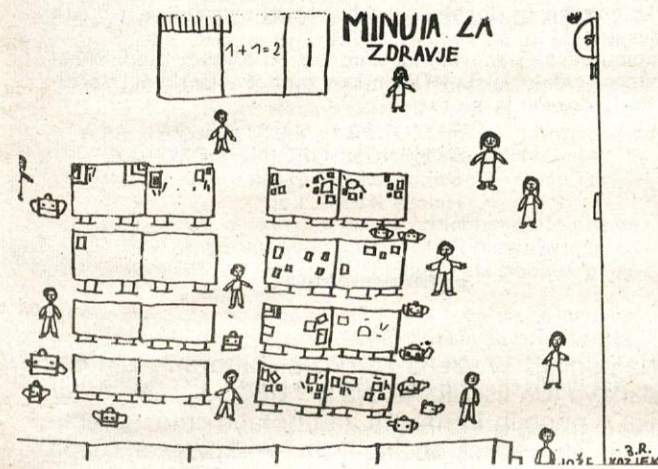

hanski šolarji imajo resnično imenitno šolo...

Prizidek k osnovni šoli Janka Kersnika na Brdu pri Lukovici.

Publjičeno je zgrajeno

najraje matematiko in telovadbo. Rad grem tudi v šolsko knjižnico in si izposodim knjige. V knjigah je zbrano ogromno znanja, ki se prenaša na nas, ki jih beremo. V šoli imam tudi prijatelje, s katerimi se igram in šalim. V krožkih si razširjamo naše znanje in ko bomo znali veliko več, bomo lahko izbrali svoj poklic.

Moje okno v svet še ni dovolj odprto, zato rad hodim v šolo in se učim.

Mnogi pravijo, da je šola »HRAM UČENOSTI«. Mislimo, da to kar drži, saj se v šoli učimo, delamo, vzgajamo za nadaljnje življenje. Da pa bi nam to kar najbolj uspelo, potrebujemo tudi primerne prostore in učila. Naša šola je to dobila s pomočjo samopriskevka. Dva meseca in pol že delamo v novih prostorih z novo opremo in zdi se nam, da je šola kar naenkrat postala pestrejša, zanimivejša in lepša.

V tej izredni številki našega glasila bi se radi v imenu vseh, ki vsak dan obiskujemo dobsko šolo, zahvalili staršem, krajanim in ostalim, ki so finančno ali kako drugače pomagali, da smo zaživel v lepši prijetnejši in svežji šoli.

Rad hodim v šolo, ker se tam veliko naučim. Moja najljubša predmeta sta matematika in telovadba. Stanujem blizu šole, zato hodim peš. Med odmorom se pripravim za naslednjo uro.

Če je dovolj časa, se pogovarjam s prijatelji. Ob šoli imamo tudi šolsko igrišče, kjer je prostor za

nogomet in druge igre. Dečki največkrat igramo nogomet, deklice pa skačejo gummy-twist in nam nagajajo. Kljub temu smo veliki prijatelji, ki komaj čakamo naslednjega dne, ko se znova srečamo. Radi imamo tudi razredničarko, čeprav nas muči s poštevanke in nas opozarja na napake. Rad imam šolo, ki je naš skupni dom, v katerem smo vsi prijatelji.

Petice, štirice, trojke, dvojke, koli, to so šolski molji. Morda petko kdo dobi, ker celi dan za knjigo čepi. Ko sestanki so na vrsti, mamu že srbijo prsti, učitelj kaže cveke z vnmemo, doma pa najbrž bo veselo.

Naša družina je vsa iz Doba. Tudi moji starši so že hodili v osemletko v Dobo. Takrat šola ni bila tako prostorna. Bila je zelo čista, vrt okoli šole je bil vedno urejen. Nihče ni smel v šolo, če ni bilo rednega pouka. Telovadili so kar v razredih, spovedali so kar v razredih.

Literarni prispevki in ilustracije so iz izredne številke šolskega glasila MI PIŠEMO, ki ga izdajajo učenci Osnovne šole Martin Koželj iz Doba. Prispevke so napisali: Urška Kovič, Lucija Brezovar, Lenart Milanovič, Nina Karakaš, Bojana Vojška, Uroš Demšar, Vanja Igljič, Andrej Starbek.

mladi pa na dvorišču, saj telovadnice niso imeli. Ko je pred osmimi leti moj brat začel obiskovati prvi razred, so k šoli dozidali telovadnico. V njej telovadimo učenci, na voljo pa je tudi krajanom Doba za rekreacijo in prireditve. Moj najmlajši brat Andrej je v letošnjem letu začel obiskovati malo šolo. Prišel je v novo dozidano šolo z urejenimi učilnicami, s knjižnico in glasbeno sobo. Kmalu bo v šoli tudi zobozdravnik. Najbrž se ga otroci ne bodo več bali, saj bo tudi zobozdravnik »hodil« v šolo.

V naši družini nas je pet. Vsak od nas je šolo obiskoval v lepši in boljši dograditvi. Izračunala sem, da jo že trideset let spremljamo. Zato je šola tudi naša.

Šola polna je kričanja, direndaja in skakanja. Številkam, črkam dolgčas ni, ker se toliko prvošolčkov okoli njih vrti.

Šola čudna se jim zdi. Zvonec kar naprej jih kliče, tovarišica v razred jih podi in polno imajo že skrbi.

Šola igravče v kot pospravlja, zvezki, knjige glavni so vsi zdaj pridno se učijo, da prvi razred naredijo.

Ko pa zvonec zazvoni, razrednik v razred prihiti. Bodi tiho in ne kriči, da te slaba ocena ne piči.

Tabla, kreda in šestilo zvezki, knjige in ravnilo. Riši, piši kar se da, da petica bo prišla.

»Mtka, slova in narava« pa pri družbi reka Sava, pri telovadbi so poskoki, kjer dvigamo obe roki.

Na osnovni šoli Martina Koželja v Dobo deluje računalniški krožek, računalništvo pa so zaradi ustrezne opremljenosti že lahko vnesli med elemente vsakodnevnega pouka

Kaj pomenijo ustrezni delovni, življenjski in učni pogoji na šoli za učence s prilagojenim programom ni treba omenjati. Take pogoje smo zagotovili z novo šolo Olge Avbelj.

Osnovna šola na Vrhpolju je podružnična šola matične šole Jurij Vega iz Moravč.

Javni natečaji

Na podlagi 15. člena Pravilnika o pogojih za reševanje stanovanjskih vprašanj udeležencev NOV (Ur. vestnik občine Domžale 8/87) ter sklepa skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale z dne 23. 12. 1988 razpisujemo

2. javni natečaj za pridobitev posojil za stanovanjsko gradnjo za udeležence NOV ter za pridobitev stanovanjske pravice na stanovanjih zgrajenih s sredstvi za udeležence NOV

I. PRAVICA

Pravico po tem natečaju imajo:

- udeleženci NOV (borci NOV in kmetje borci NOV) s stalnim prebivališčem na območju občine Domžale, ki imajo priznano posebno dobo v dvojnem trajanju oz. v izjemnih primerih v enojnem trajanju,
- vojaški vojni invalidi,
- otroci in vdove padlih ter po vojni umrlih udeležencev NOV in vojaških vojnih invalidov v kolikor so nesposobni za pridobitno delo, kar dokažejo z ustreznim zdravstvenim spričevalom.

II. PRIDOBITEV STANOVANJSKEGA POSOJILA

Višina posojila ter razpisni pogoji
Razpisani znesek 60.000.000 din je namenjen:

- za dodeljevanje posojil za prenovo in adaptacijo stanovanj in stanovanjskih hiš v lasti občanov.

Upravičenci iz tč. I. tega razpisa lahko dobijo posojilo če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo neustrezno oz. neprimerno stanovanje ali slabo urejene stanovanjske razmere v stanovanju ali stanovanjski hiši v svoji lasti,
- da niso lastniki počitniške hišice,
- da zagotovijo lastno udeležbo.

Posojilo se daje največ do 50 % od predračunske vrednosti prenovitvenih del ali adaptacije, ki mora biti oblikovna glede na ceno m² stanovanjske površine, ki jo enkrat letno določi stanovanjska skupnost.

Maksimalna doba vračanja posojila je 15 let, obrestna mera pa 8 % s tem, da se mesečna anuiteta enkrat letno poviša za procent, za katerega se povečajo osebni dohodki v SRS oz. po sklepu skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale. Višina posojila, ki ga dobi posamezni upravičenec se izračuna po 11. členu Pravilnika.

Če obseg razpoložljivih sredstev ne zadošča za izračun posojila po 11. členu Pravilnika, se znesek posojila sorazmerno zniža, upoštevaje vrstni red uvrstitve na prednostno listo dodeljevanja posojil.

Prijavo na razpis je potrebno vložiti pisno in mora vsebovati:

- osebne podatke upravičenca
- število družinskih članov
- kratek opis potrebe glede posojila
- predračunsko vrednost obnovitvenih del ali adaptacije.

K prijavi za pridobitev posojila je potrebno priložiti:

- pravnomočno odločbo o priznanju udeležbe v NOV ali invalidnosti oz. potrdilo komisije upravnega organa za zadeve borcev in invalidov pri SO Domžale,
- potrdilo o številu družinskih članov,
- potrdilo o dohodku upravičenca in njegovih družinskih članov v preteklem letu,
- izjavo, da upravičenec ali člani njegove družine niso imetniki počitniške hišice,
- izkaz do sedaj prejetih posojil iz družbenih sredstev za obnovo iste stanovanjske hiše ali stanovanja,
- zemljiško-knjižni izpisek,
- gradbeno dovoljenje oz. potrdilo o priglasitvi del,
- dokazilo o lastni udeležbi oz. vlaganju v stanovanje oz. stanovanjsko hišo.

Na podlagi osnov in meril, ki so s pravilnikom določena za dodeljevanje stanovanj upravičencem bo Odbor za planiranje, razvoj družbenoekonomskih odnosov in investicije v sodelovanju z občinsko organizacijo ZZB NOV pripravil predlog prednostnega vrstnega reda za dodelitev posojil in dodelitve stanovanj. Pri sestavi prednostne liste upravičencev do posojila se upošteva:

- ocena stanovanjskih razmer upravičenca
- čas udeležbe v NOV
- stopnja invalidnosti
- zdravstveno stanje upravičenca
- socialno materialni položaj
- stalno bivanje v občini

III. PRIDOBITEV STANOVANJSKE PRAVICE

Stanovanja, ki bodo dodeljena upravičencem na podlagi sprejete prednostne liste so vsa morebitno izpraznjena stanovanja, ki jih uporabljajo udeleženci NOV. Pogoji, ki jih morajo izpolnjevati upravičenci za pridobitev stanovanjske pravice na družbenem stanovanju, zgrajenem s sredstvi za udeležence NOV

- da upravičenec in osebe, ki z njim stalno prebiva v življenjski ali ekonomski skupnosti niso imetniki stanovanjske pravice primerne stanovanja ali lastniki primerne vseljivega stanovanja,

- da imajo upravičenci stalno bivališče na območju občine Domžale,

- da upravičenec oziroma kdo od članov njegove družine ali gospodinjstva ni lastnik počitniške hišice,
- da obstoječa stanovanjska površina na člana gospodinjstva ne presega stanovanjskih standardov iz Pravilnika,
- da obstoječe stanovanje ni primerno opremljeno (ni vode, elektrike, ogrevanja) ali ni funkcionalno.

Upravičenci do družbeno najemnega stanovanja bodo morali prispevati lastno udeležbo, ki znaša od 0 do 6 % revalorizirane vrednosti dodeljenega stanovanja. Upokojenci, starejši od 70 let ne plačajo lastne udeležbe. Osnova za lastno udeležbo prosilca za stanovanje je skupni mesečni dohodek na člana gospodinjstva v primerjavi s povprečnim osebnim dohodkom na zaposlenega v SRS v preteklem letu oziroma pred vselitvijo v stanovanje.

Postopek za vložitev prošnje za pridobitev stanovanjske pravice

Prosilci, ki želi pridobiti stanovanjsko pravico, naj vložijo prošnjo z ustreznimi dokazili na Odbor za solidarnost pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Domžale.

K prošnji za stanovanje morajo prosilci priložiti naslednja potrdila:

- dokazila o udeležbi v NOV oz. potrdilo upravnega organa SO Domžale za varstvo borcev in invalidov,
- potrdilo o številu družinskih članov,
- potrdilo o dohodku prosilca in članov njegove družine,
- izjavo, da upravičenec in osebe, ki z njim stanujejo v življenjski ali gospodinjstvi skupnosti, niso imetniki stanovanjske pravice na primerem stanovanju ali lastniki stanovanjske hiše oz. vikend hiše,
- ustrezno potrdilo o stopnji invalidnosti,
- potrdila specialističnih zdravstvenih zavodov o eventualni obolevnosti prosilca oz. članov njegovega gospodinjstva.

IV. OBRAZEC PROŠNJE

Prosilci dobijo obrazec prošnje za stanovanje in za pridobitev posojila pri RAZVOJNEM ZAVODU DOMŽALE, Ljubljanska 76/II.

V. ROK TRAJANJA NATEČAJA

Prosilci naj dostavijo prošnjo z ustrežno dokumentacijo v 30 dneh od objave v Občinskem poročevalcu, na oglasni deski Stanovanjske skupnosti in Občinske zveze združenj borcev NOV in sicer po pošti ali osebno. Vloge prispele po zaključenem natečaju in nepopolne vloge se ne bodo upoštevale.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale bo prednostni listi objavila v Občinskem poročevalcu, na oglasni deski SSS, in Občinske zveze ZZB NOV skupaj s pozivom na 30 dnevno javno razpravo.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA
SKUPNOST
OBČINE DOMŽALE
Odbor za planiranje
Odbor za solidarnost

Na podlagi 37. člena Zakona o stanovanjskem gospodarstvu (Ur. list SRS št. 3/81) in 32. člena Pravilnika o pogojih in merilih za uporabo sredstev solidarnosti (Ur. vestnik občine Domžale št. 2/98), Odbor za solidarnost Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale razpisuje

1. javni natečaj za pridobitev stanovanjske pravice na družbenih stanovanjih, zgrajenih s sredstvi solidarnosti

I. NAMEN

Javni natečaj je namenjen za zbiranje podatkov za sestavo prednostne liste pričakovancev družbeno najemnih stanovanj zgrajenih s sredstvi za solidarnost.

Stanovanja, ki bodo dodeljena upravičencem na osnovi sprejete prednostne liste so:

- novozgrajena stanovanja v Domžalah in Mengšu,
- stanovanja pridobljena z adaptacijo šole Ožbolt,
- vsa morebitno izpraznjena stanovanja do naslednjega javnega natečaja.

II. UPRAVIČENCI ZA PRIDOBITEV STANOVANJSKE PRAVICE SO:

- upravičenci za pridobitev solidarnostnega stanovanja so delovni ljudje, občani in družine z nižjimi dohodki, ki nimajo ustreznega stanovanja in izpolnjujejo splošne in posebne pogoje navedenega pravilnika

- mlade družine oz. občani, ki nimajo pogojev, da bi rešili svoje stanovanjsko vprašanje v organizacijah združenega dela, delovnih skupnostih in zaposleni v zasebnem sektorju
- in občani, ki s svojimi skupnimi dohodki ne morejo rešiti svojega stanovanjskega vprašanja in so: upokojenci, borci NOV, invalidi.

Za mlado družino štejemo:

- mlada zakonca, kjer ni noben star več kot 30 let,
- mlada družina z vsaj enim otrokom, kjer noben od staršev ni starejši od 30 let,
- samohranilka ali samohranilec, ki ni starejši od 30 let.

Upravičenci za pridobitev solidarnostnega stanovanja morajo izpolnjevati splošne in posebne pogoje, ki jih določa Pravilnik. Ta so:

- da upravičenec in osebe, ki z njim stalno stanujejo (zakonec ali oseba, s katero živi v družinski skupnosti, otroci, starši, ki najmanj dve leti živijo z njim v ekonomski skupnosti) niso imetniki stanovanjske pravice ali so imetniki stanovanjske pravice na neprimerem stanovanju,
- da ima upravičenec stalno bivanje na območju občine Domžale in da na tem naslovu in v tem stanovanju tudi dejansko prebiva,
- da upravičenec in njegova družina doslej še niso primerno rešili stanovanjskega vprašanja,
- da upravičenec ali kateri izmed članov njegove družine ni lastnik ali solastnik stanovanja ali stanovanjske hiše, počitniške hiše ali kakega drugega večjega premoženja,
- da socialne razmere upravičenca ali članov njegove družine ali gospodinjstva ustrezajo merilom, ki veljajo za vse druge oblike pomoči skladno s SS o zagotavljanju socialno varstvene pomoči,
- da upravičenec ali za delo sposoben član gospodinjstva ni neupravičeno nezaposlen, kar potrdi Skupnost za zaposlanje,
- da skupni dohodek prosilca na člana gospodinjstva ne presega:

- pri samskem občanu 65 %
- pri občanu z nižjimi dohodki 50 %
- pri mladi družini 70 % čistega povprečnega dohodka na zaposlenega v SRS v preteklem letu.

V izjemnih primerih ko se ocenjuje, da živi upravičenec v izjemno težkih socialno materialnih in stanovanjskih pogojih se šteje da izpolnjuje pogoje za dodelitev solidarnostnega stanovanja, če skupni dohodek na družinskega člana v preteklem letu ne presega mejnih zneskov iz gornjih alinej (t. j. 65, 50 in 70 % OD v SRS) za več kot 10 %.

Mnenje o socialno materialnih razmerah občana daje Center za socialno delo na podlagi ugotovitvenega postopka.

Omejitve pri višini dohodka ne veljajo za udeležence NOV, upokojence, invalide, ki dobijo stanovanje zgrajeno iz sredstev SPIZ.

III. LASTNA UDELEŽBA

Upravičenci do družbeno najemnega stanovanja bodo morali plačati lastno udeležbo, ki znaša od 1 do 20 % od vrednosti dodeljenega stanovanja. Osnova za lastno udeležbo upravičenca je skupni mesečni dohodek na člana gospodinjstva v primerjavi s povprečnim dohodkom na zaposlenega v SRS v preteklem letu.

IV. POSTOPEK ZA VLOŽITEV PROŠNJE

Prosilci, ki želi pridobiti solidarnostno stanovanje naj vložijo prošnjo z ustreznimi dokazili na Odbor za solidarnost pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Domžale, Ljubljanska 76/II, Domžale.

K prošnji morajo posamezni prosilci upoštevajoč status, priložiti naslednja potrdila:

- potrdilo o stalnem bivanju na območju občine Domžale,
- potrdilo o številu družinskih članov gospodinjstva,
- potrdilo o višini osebnega dohodka zaposlenih članov gospodinjstva oz. o prejeti pokojnini v preteklem letu,
- potrdilo o trajanju delovne dobe,
- potrdilo o premoženjskem stanju,
- pismeno mnenje delovne organizacije prosilca oz. društva invalidov, ZZB NOV o rešitvi stanovanjskega vprašanja,
- pismeno mnenje KS, na katerem območju prosilec stalno prebiva,
- ustrezno potrdilo o invalidnosti,
- odločbo o udeležbi prosilca v NOV,
- potrdila specialističnih zdravstvenih zavodov o eventualni obolevnosti prosilca oz. članov njegovega gospodinjstva,
- ustrezen izvid zdravniške komisije Zdravstvenega doma Domžale, oz. izvid komisije I. stopnje pri Skupnosti za zaposlovanje v primeru nezaposlenosti prosilca ali člana njegove družine,
- mnenje Centra za socialno delo Domžale v primerih ko gre za izjemno težak primer reševanja stanovanjskega vprašanja.

V. OBRAZEC PROŠNJE

Prosilci dobijo obrazec prošnje za prijavo na natečaj pri Razvojnem zavodu Domžale, Ljubljanska 76/II, kakor tudi vsa potrebna pojasnila v zvezi z natečajem.

VI. ROK TRAJANJA NATEČAJA

Prosilci naj dostavijo prošnjo z ustrežno dokumentacijo v 15 dneh od dneva objave natečaja v Občinskem poročevalcu oz. najkasneje do 15. februarja 1989. Vloge prispele po zaključenem natečaju, kakor tudi nepopolne vloge, ki se v osmih dneh po zaključku natečaja ne dopolnijo z zahtevanimi potrdili, se ne bodo upoštevale.

Samoupravna stanovanjska skupnost bo osnutek prednostnega vrstnega reda objavila v Občinskem poročevalcu skupaj s pozivom na 15 dnevno javno razpravo.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA
SKUPNOST OBČINE DOMŽALE
Odbor za solidarnost
Helena KERČ, l. r.

Na podlagi 37. člena Zakona o stanovanjskem gospodarstvu (Ur. list SRS št. 3/81, 11/88), 32. člena Pravilnika o pogojih in merilih za uporabo sredstev solidarnosti (Ur. vestnik občine Domžale 2/89) ter sklepa skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale, z dne 23. 12. 1988, Odbor za solidarnost pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Domžale razpisuje

1. javni natečaj za pridobitev posojil za stanovanjsko gradnjo iz sredstev solidarnosti

I. PRAVICA

Pravico po tem natečaju imajo:

1. Organizacije združenega dela in delovne skupnosti, ki združujejo sredstva solidarnosti za namene kreditiranja stanovanjske gradnje v občini Domžale in prevzamejo obveznost, da zagotovijo lastno udeležbo za gradnjo, nakup ali prenovo stanovanj v skladu s Pravilnikom.

2. Delavci, delovni ljudje in občani ter njihove družine z nižjimi dohodki, ki nimajo ustreznega stanovanjskega vprašanja in izpolnjujejo pogoje tega pravilnika. To so:

- mlade družine
- mladi strokovnjaki
- občani in družine, ki prvič ustrezno rešujejo svoje stanovanjsko vprašanje
- družine z večjim številom otrok (tri ali več)
- udeleženci NOV.

Za mlade družine štejejo:

- mlada zakonca, kjer ni noben od zakoncev star več kot 30 let,
- mlada družina z vsaj enim otrokom, kjer noben od staršev ni star več kot 30 let,
- samohranilka ali samohranilec, ki ni stara li star več kot 30 let

- za mlade strokovnjake štejejo delavci, ki s svojim znanjem in sposobnostjo lahko največ pripomorejo k razvoju delovne organizacije, predvsem z visoko in višjo izobrazbo in ki izpolnjujejo kriterije in merila organizacije združenega dela ali delovna skupnosti za pridobitev tega naziva

- za občane in družine, ki prvič ustrezno rešujejo svoje stanovanjsko vprašanje se štejejo podnajemniki in sstanovalci ter občani, ki imajo premajhno družbeno stanovanje, če glede na površinske standarde zasedajo manj kot polovico pripadajoče stanovanjske površine in je po pridobitvi lastnega stanovanja to stanovanje prosto
- za družine z večjim številom otrok štejejo družine s tremi ali več nepreskrbljenimi otroki, kjer sta oba zakonca zaposlena.

II. VIŠINA IN VRSTA POSOJILA TER SPLOŠNI IN POSEBNI POGOJI

Skupni razpisani znesek za posojila je 3.090.000.000 din. Razpisani znesek je namenjen:

1. 1.150.000.000 din za gradnjo ali nakup družbeno najemnih stanovanj za DO ter za nakup stanovanj v etažni lastnini za delavce iz točke 1. I. poglavja tega razpisa.

TOZD in delovne skupnosti lahko uveljavljajo pravico do posojila po tem razpisu če:

- začasno v skladu skupne porabe niso sposobne oblikovati dovolj sredstev, potrebnih za planiran obseg stanovanjske gradnje

Vključite se v kinološko društvo!

Kinološko društvo Domžale je v letu 1988 praznovalo desetletnico svojega obstoja. Od skromnih začetkov v letu 1978, ko je društvo štel 53 članov, smo imeli v letu 1988 že 202 člana. Dovolj zgovoren je tudi podatek, da se je prvega tečaja osnovnega šolanja psov v letu 1978 udeležilo 12 tečajnikov, desetletje kasneje pa je pod okriljem našega kinološkega društva šolalo svoje štirinožne ljubljence že 44 naših članov.

Upamo si trditi, da smo v desetih letih našega delovanja dosegli velik razvoj in napredek na kinološkem področju. Vendar z doseženim še nismo zadovoljni. Menimo, da je mogoče aktivnost društva še povečati in razširiti. Zato smo si v drugem desetletju našega delovanja postavili za cilj oblikovanje takega kinološkega društva, ki bo resnično središče in zbirališče vseh lastnikov in ljubiteljev psov ter kinoloških strokovnjakov občine Domžale. Torej oblikovanje društva, v katerem bo vedno moč dobiti nasvete o vzgoji, šolanju in vzreji psov, o kinološki literaturi — skratka, o vseh vprašanih kinologije, pa tudi izmenjati izkušnje s področja kinologije. Hkrati pa tudi oblikovanje društva, v katerem bo moč vzgajati naše štirinožne prijatelje v mali šoli, jih šolati v športne in službene namene v tečajih osnovnega šolanja, opravljati z njimi izpite in podobno. Skratka, naš glavni cilj je kakovostni dvig ravni kinološke kulture v domžalski občini.

Imamo veliko načrtov in idej, ki pa jih lahko uresničimo le ob podpori in sodelovanju vseh lastnikov in ljubiteljev psov naše občine. Zato vabimo v svoje vrste tudi vas. Ker menimo, da bi z visoko članarino »odbili« število nove članke, ki bi se nam želeli pridružiti, smo se v društvu odločili, da bo

članarina v letu 1989 ostala na enaki nominalni ravni kot leto poprej in torej znaša 10.000 dinarjev. Članarina je torej letos bolj simbolična, še posebej, če zapišemo kaj vse nudimo zanjo našim članom v letu 1989:

— v okviru društva nakup hrane za pse različnih proizvajalcev po tovarniških cenah ter nakup kinoloških pripomočkov (ovratnic, povodcev, kinološke literature...)

— brezplačno udeležbo v mali šoli, ki jo bomo pripravili spomladi in jeseni, namenjena pa je predvsem lastnikom mladih psov in bodočim lastnikom psov. V mali šoli bomo lastnike mladih psov poučili o vzgoji psov ter jih seznanili z osnovami šolanja.

— 50-odstotni popust pri izplačilu tečajnine za tečaj osnovnega šolanja psov. Na tečaju bodo lastniki psov pod strokovnim vodstvom izšolali svoje pse na treh kinoloških področjih: v vajah poslušnosti, sledenja in obrambe. Po končanem tečaju bomo pripravili tudi izpit iz osnovnega šolanja.

— brezplačna predavanja kinoloških strokovnjakov z različnih kinoloških področij (naj omenimo, da bomo že v prvem četrtletju letošnjega leta pripravili predavanje priznane veterinarke Sabine Stariha o veterinarski prvi pomoči).

— strokovne nasvete kinoloških delavcev.

Možnosti za aktivno izrabo prostega časa je v našem društvu veliko. Zažvelo je delo v sekciji za reševanje ponesrečenec iz ruševin in člani te sekcije vabijo zainteresirane člane društva, da se jim pridružijo. V prihodnosti nameravamo osnovati tekmovalno ekipo iz najuspešnejših tečajnikov, ki jih seveda to področje zanima, pripraviti nameravamo občasne rekreativne akcije v skupinskem sledenju, imamo pa tudi mnogo drugih načrtov in idej, katerih izpolnitev bo od naša predvsem od pripravljenosti članov za sodelovanje.

Kako se torej včlaniti v Kinološko društvo Domžale? Preprosto! Izpolnite pristopno izjavo in jo na dopisnici ali v pismu pošljite na naslov: KINOLOŠKO DRUŠTVO DOMŽALE, Pot kurirjev 6, Domžale, mi pa vam bomo poslali po pošti člansko izkaznico, program aktivnosti za leto 1989 in vabilo na redno letno skupščino društva, ki bo predvidoma koncem februarja. Med letom pa bomo o posameznih akcijah obveščali člane preko Občinskega poročevalca in glasne vitrine našega društva, ki stoji poleg zgradbe Skupščine občine Domžale.

Pridružite se nam!
KINOLOŠKO DRUŠTVO
DOMŽALE

Kinološka sezona se pričenja...

Kinološki tečaji in »mala šola«

Pravimo, da je pes najboljši človekov prijatelj. Da pa te besede ne postanejo zgolj fraza, je potrebno pse šolati, kar pomeni vzgajati in razvijati tiste naravne sposobnosti in lastnosti psa, ki nam koristijo in preprečujejo tiste lastnosti, ki so nam škodljive in nepotrebne. Tega se zavedajo tudi delavci Kinološkega društva Domžale, ki pripravljajo letos že enajsto leto zapored tečaj osnovnega šolanja psov.

Tečaj osnovnega šolanja je namenjen vsem lastnikom psov domžalske občine, ki bodo na tečaju pod strokovnim vodstvom izšolali svoje pse na treh kinoloških področjih: v vajah poslušnosti (vodljivost psa na vrvi in brez nje v vseh elementih gibanja), v iskanju izgubljenih predmetov (delo na sledi) ter v vajah obrambe in napada. Za manjša teke lastnike psov pa bodo pripravili tečaj šolanja psa spremljevalca, ki bo obsegal le vaje poslušnosti.

Tečaja se bosta pričela z obveznim teoretičnim delom — predavanjem, na katerem se bodo tečajniki seznanili z namenom, potekom in osnovami šolanja. Predavanja bo 17. februarja ob 16. uri v Zadržnem domu na Viru. Če bodo vremenske razmere ugodne, se bo praktični del tečaja osnovnega šolanja psov pričel že kmalu po predavanju in bo potekal na vadbišču KD Domžale dvakrat tedensko vse do 1. julija, ko bodo tečajniki s svojimi psi opravljali izpit iz osnovnega šolanja.

VPIS V TEČAJ osnovnega šolanja psov in v tečaj šolanja za psa spremljevalca bo v PONEDELJEK, 13. FEBRUARJA med 15. in 17. uro na društvenem vadbišču pod Šumberkom.

Kinološki strokovnjaki domžalskega kinološkega društva tudi iz leta v leto ugotavljajo, da domžalski lastniki mladih psov pogosto nimajo dovolj osnovnega znanja o vzgoji mladih psov, pa zato pri vzgoji nehoti delajo grobe napake, katerih posledica je nenavestnost psa na gospodarja in pomanjkanje avtoritete ter s tem tudi nižja kakovostna raven šolanja. Zato so se v kinološkem društvu odločili, da bodo letos pripravili tudi BREZPLAČNO »MALO ŠOLO«, ki bo namenjena vsem lastnikom mladih psov in bodočim lastnikom psov. »Mala šola« se bo pričela 15. februarja ob 16. uri s predavanjem v Zadržnem domu na Viru, kjer bo moč tudi kupiti osnovno kinološko literaturo o vzgoji psov, nadaljevala pa se bo, po dogovoru s slušatelji, s praktičnim prikazom vzgoje psov na društvenem vadbišču pod Šumberkom.

I. Matičič

PRISTOPNA IZJAVA

ŽELIM POSTATI ČLAN KINOLOŠKEGA DRUŠTVA DOMŽALE:

Ime in priimek:

Naslov:

Podpis:

Akcija za večjo varnost v prometu: (2. nadaljevanje)

Obupen krik s ceste: zmanjšajmo krvavi davek...

Moramo se zavedati, da je naše območje prometno križišče, kjer se stekajo pomembne poti z domačim in mednarodnim tranzitnim prometom. Skozi našo občino se vije magistralna cesta št. 10 z mednarodno oznako E-57, ki povezuje največja središča Ljubljano, Celje, Maribor in se nadaljuje na severovzhodu na Dunaj, Budimpešto... ter proti zahodu v Trst, Gorico in še dalje od teh mest. Ta izredno pomembna pot je imela že v naši zgodovinski preteklosti, ko še ni bilo avtomobilov, pomembno poslanstvo in že takrat so se na njej skrivale številne ovire in nevarnosti (strmi klanci, ostrni ovinki, rokovnjači, mitnica itd.)

Promet se je spreminjal in povečeval, tudi cesta je spreminjala svojo podobo in infrastrukturo ob njej pa vendar prepočasno glede na razvoj prometa. Imamo že idealno traso za avtocesto skozi naše kraje, ki bi glede na gospodarski po-

men in gostoto prometa ter na varnost le tega morala biti že davno zgrajena, glede na naš položaj pa v tem stoletju še ne gre preveč računati nanjo. Promet pa teče dalje in vse bolj zgoščen predstavlja za nas večjo nevarnost in oviro za nor-

malno in varno vožnjo. Prav magistralna cesta je na našem območju zahtevala nešteto človeških življenj in je ena sama črna točka, katerih imamo v Sloveniji nad 300. Številna nivojska križišča brez semaforizacije ali vsaj ustrezne širine cestišča še pripomorejo k takšnemu stanju. Zelo nevaren je promet skozi naselja brez urejenih kolesarskih stez in pločnikov za pešce. Veliko nevarnost nam povzročajo objestni vozniki, ki jim niso mar ne omejitve hitrosti in ne njihovo prehitava-

nje na neprimernih in nepreglednih mestih.

Za posledicami prometnih nesreč je lani v Sloveniji izgubilo življenje 541 ljudi, od tega mnogo tudi v naši občini, kjer je bilo po vojni že ničkoliko mrtvih na cesti. Nekoliko manj nesreč v lanskem letu, glede na leto 1987, nas ne sme zavajati saj so številke za naš narod še vedno grozljive. Za nekoliko znošnejše stanje na cestah je prav gotovo pripomogel tudi novi zvezni zakon o temeljnih varnosti v cestnem prometu. Poostrene kazni pa zaradi visoke inflacije hitro izgubijo svojo ostrino.

Kako smo se v naši občini pripravili na akcijo z imenom Minus 10 odstotkov pa bomo skušali osvetliti v naslednjih številkah OP in orisati konkretno akcijo, ki poteka v Sveti preventivo in vzgojo v cestnem prometu v Domžalah.

S.B.

Boutique »Donna« Domžale obvešča svoje cenjene stranke, da jim s 1. 2. 1989 nudi poleg dosedanjih artiklov pestro izbiro metrskega blaga in se ob enem priporoča za obisk.

in združujejo sredstva solidarnosti za namene kreditiranja stanovanjske gradnje v občini Domžale,

— so sprejele srednjeročne in letne plane kadrov ter plane stanovanjske graditve, vsklajene s samoupravnim sporazumom o temeljnih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale,

— so sprejele samoupravne splošne akte o osnovah in merilih za reševanje stanovanjskih vprašanj svojih delavcev, vsklajene z Zakonom o stanovanjskem gospodarstvu, družbenim dogovorom o skupnih osnovah za ugotavljanje in vsklajevanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva ter s Pravilnikom o pogojih in merilih za uporabo sredstev solidarnosti,

— imajo skladno s samoupravnim splošnim aktom o osnovah in merilih za reševanje stanovanjskih vprašanj svojih delavcev, sprejeto prednostno listo upravičencev za dodelitev stanovanj,

— imajo zagotovljena sredstva za lastno udeležbo,

— so kreditno sposobne.

Lastna udeležba organizacije združenega dela oz. delovne skupnosti pri pridobitvi posojila znaša najmanj 50 % od vrednosti pripadajočega stanovanja oz. 25 % pri organizacijah posebnega družbenega pomena in se izračuna po 24. členu Pravilnika.

2. 1.940.000.000 din za kreditiranje gradnje, nakupa in prenove stanovanj in stanovanjskih hiš v zasebni lasti, za delavce, delovne ljudi in občane iz točke 2. I. poglavja tega razpisa.

Upravičenci za posojilo za individualno gradnjo stanovanj in stanovanjskih hiš morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

— da združujejo sredstva solidarnosti za namene kreditiranja v občini Domžale, kar dokažejo s potrdilom DO oz. delodajalca,

— da nimajo ustreznega standardnega stanovanja,

— da so lastniki nepremičnine oz. pridobijo izjavo lastnika, če gre za prenavo stanovanja ali stanovanjske hiše,

— da imajo zgrajeno stanovanjsko hišo do najmanj III. gradbene faze, če gre za individualno gradnjo oz. združno gradnjo,

— da imajo sklenjeno kupoprodajno pogodbo, če gre za nakup stanovanja,

— da imajo veljavno gradbeno dovoljenje, če gre za novo gradnjo oz. potrdilo o priglasitvi gradbenih del, če gre za prenavo stanovanja ali stanovanjske hiše,

— da imajo zagotovljeno lastno udeležbo v višini najmanj 30 % sredstev od predračunske vrednosti pri nakupu stanovanja, oz. zgrajeno hišo do III. gradbene faze pri individualni gradnji.

Za lastno udeležbo se šteje privarčevan denar, dokazan s hranilno vlogo, namensko posojilo na privarčevana sredstva v banki, material, vloženo delo delavca ali občana ter druga dokazljiva vlaganja.

Višina posojila, ki pripada upravičencu znaša največ 55 % pri nakupu stanovanja, 50 % pri združni gradnji in 45 % pri individualni gradnji.

Osnova za izračun višine posojila je predračunska vrednost stanovanja oz. cena za m² stanovanjske površine v individualni gradnji in dohodek na družinskega člana prosilca, v primerjavi s povprečnim dohodkom v SR Sloveniji v preteklem letu.

Znesek pripadajočega posojila se izračuna po 28. členu Pravilnika.

Pri izračunu višine posojila se vsa že pridobljena posojila za isto stanovanje ali stanovanjsko gradnjo v revalorizirani vrednosti odštevajo. Valorizacijski faktorji so izračunani na podlagi podatkov Zavoda za statistiko SRS.

Obrestna mera za vsa posojila je 8 % s tem, da se mesečni obrok odplačevanja posojila enkrat letno poveča za isti odstotek, kot se povečajo osebni dohodki na zaposlenega v SRS v preteklem letu, oziroma po sklepu skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale.

Odplačilna doba za nakup stanovanj za DO je maksimalno 10 let, za individualno gradnjo 15 let in za nakup stanovanj v etažni blokovni gradnji 20 let. Z vsakoletnim dviganjem mesečne anuitete pa se odplačilna doba ustrezno skrajša. Mesečni obrok za posojilo ne sme biti nižji od 10 % dohodka na zaposlenega v SRS.

Če sredstva tega javnega natečaja ne bodo zadoščala za reševanje vlog v višini, kot to določajo pogoji razpisa, lahko Odbor za solidarnost znižuje višino upravičenega zneska udeležencev in skladu z dejanskim prilivom sredstev, oziroma poveča razpisano vsoto, če dejanski priliv presega planiranega.

Delavci priložijo k vlogi za posojilo naslednjo dokumentacijo:

— prošnjo za posojilo (obrazec),

— potrdilo DO oziroma delodajalca o združevanju sredstev solidarnosti za namene kreditiranja,

— potrdilo o povprečnem mesečnem dohodku v preteklem letu za člane prosilčeve družine,

— potrdilo o številu družinskih članov,

— potrdilo o premoženjskem stanju,

— gradbeno dovoljenje, ko gre za posojilo za individualno gradnjo, oz. potrdilo o priglasitvi gradbenih del pri adaptacijah,

— zemljiško-knjižni izpis,

— kupoprodajno pogodbo, ko gre za nakup stanovanja,

— dokazilo o zagotovljenih lastnih sredstvih,

— mnenje Centra za socialno delo Domžale, če gre za izjemo reševanje stanovanjskega vprašanja,

— mnenje DO, v kolikor se prosilec prijavlja na razpis kot »mladi strokovnjak«,

— prosilci, ki izvajajo adaptacijska dela na podlagi potrdila o priglasitvi del, morajo priložiti tudi predračun nameranih del.

III. ROK IN KRAJ

Vloge za posojila je potrebno dostaviti v roku 60 dni od objave v Občinskem poročevalcu oziroma najkasneje do 31. marca 1989 na naslov Razvojni zavod Domžale, Ljubljanska 76/II, kjer dobite tudi vsa podrobnejša pojasnila v zvezi z natečajnimi pogoji in obrazce potrebne za udeležbo na natečaju.

Vloge prispele na naslov po roku in nepopolne vloge, ki se v osmih dneh po zaključenem natečaju ne dopolnijo z zahtevanimi potrdili se ne bodo upoštevale.

IV. POSTOPEK PRIPRAVE PREDNOSTNEGA VRSTNEGA REDA

Odbor za solidarnost bo po končanem zbiranju vlog sprejel osnutek prednostnega vrstnega reda s številom točk in ga objavil v Občinskem poročevalcu.

Pri sestavi prednostnega vrstnega reda se bodo upoštevala merila in osnove, ki so:

— stanovanjske razmere — status in pogoji bivanja,

— skupni dohodek občana in njegove družine,

— zdravstvene razmere,

— socialne razmere,

— delovna doba in udeležba v NOV,

— druge osnove in merila.

V 15 dneh od objave osnutka prednostnega vrstnega reda lahko vsak prosilec, ki je vložil prošnjo za posojilo, vloži pri Zboru uporabnikov Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale ugovor zoper objavljen osnutek prednostnega vrstnega reda. Po preteku 15 dnevnega roka bo Odbor za solidarnost pripravil dokončen predlog vrstnega reda in ga dal v sprejem Zboru uporabnikov skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale.

Po sprejemu se dokončni vrsti red upravičencev za stanovanjsko posojilo objavi v Občinskem poročevalcu. Tako sprejeti prednostni vrstni red velja do sprejetja novega prednostnega vrstnega reda — naslednjega natečaja.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA
SKUPNOST
OBČINE DOMŽALE
Odbor za solidarnost

Novoletna praznovanja 1988

Koordinacijski odbor za novoletna praznovanja Predsedstva Občinske konference SZDL Domžale je ob obravnavi poročil Turističnega društva Domžale, Zveze prijateljev mladine Domžale in Knjižnice Domžale sprejel usmeritve in stališča. O čem govore?

1. Koordinacijski odbor za novoletna praznovanja Predsedstva OK SZDL Domžale sprejema poročila Turističnega društva Domžale, Zveze prijateljev mladine Domžale in Knjižnice Domžale in ugotavlja, da je bil pri organizaciji in izvedbi novoletnih prireditev dosežen kvaliteten nivo še posebej pri zagotavljanju in spodbujanju prednovoletnega razpoloženja.

Pomemben je tudi podatek, da s strani krajevnih skupnosti ni bilo posredovanih pripomb v zvezi z izvedbo posameznih prireditev v KS.

2. Koordinacijski odbor na osnovi posredovanih poročil ugotavlja, da so bile prireditve povsod kvalitetno izvedene in jih kot take velja ohraniti tudi v prihodnje, še posebej zato, ker vemo, da je to za večino temeljnih okolij tudi edina prednovoletna prireditev.

3. Oba spreveda dedka Mraza v organizaciji Turističnega društva Domžale sta bila dobro organizirana in tako pri otrocih kakor tudi starih ugodno sprejeta. Novoletni

sprevod je bil letos prvič organiziran tudi v Krašnji in je odlično uspel. Koordinacijski odbor predlaga, da sprevede v okviru lastnih možnosti organizirajo tudi druge krajevne skupnosti.

KO predlaga vsem organizatorjem sprevedov, da posebno skrb v bodoče namenijo tudi vsebini spreveda in namesto godb vključijo npr. več pravljicnih živali ipd.

Uspele so tudi prireditve v hali komunalnega centra in novoletni sejem na ploščadi pred veleblagovnico.

4. Prireditve so za otroke, ki so vključeni v VVO potekale v vzgojno-varstvenih enotah, za vse ostale otroke pa je program z obiskom dedka Mraza in simbolično obdaritvijo potekal preko šolskih okolišev. Programi, katerih izvajalci so bila šolska kulturna društva so bili skrbno pripravljene, za kar gre vsa zahvala ravnateljem, mentorjem SKD in izvajalcem programov.

5. KO ugotavlja, da je precej krajevnih skupnosti namenilo za nakup daril še dodatna finančna sredstva, aktivno pa

so se v organizacijo posameznih prireditev vključila tudi društva in aktiv kmečkih žena.

6. KO predlaga, da v prihodnjem letu ustrezno dekoracijo mesta zagotovijo mestne krajevne skupnosti v sodelovanju s Komunalnim podjetjem Domžale. Prav tako je v prihodnje več skrbi in nadzora nad dogajanjem potrebno nameniti s strani Postaje milice Domžale, saj je bilo letos ugotovljenih več kraj žarnic in luči, uničeni so bili koši, table ipd., ostreje pa bo potrebno ukrepati tudi proti metanju petard, saj ima tako početje lahko usodne posledice.

7. Koordinacijski odbor izreka zahvalo ključnim nosilcem programov, to je vodstvu Turističnega društva, Zveze prijateljev mladine in Knjižnice Domžale ter vsem ostalim sodelujočim in aktivistom v krajevnih skupnostih, ki so sodelovali tako pri organizaciji kot tudi sami izvedbi načrtovanih programov in tako s svojim prispevkom pripomogli ustvariti zanimivo, vzgojno in prisojčno novoletno praznovanje najmlajših.

KO za novoletna praznovanja Predsedstva OK SZDL Domžale

Hvala za trud in delo ob novem letu

Ob pripravi in sodelovanju novoletnih prireditev se lepo zahvaljujemo vsem sodelujočim. Zahvala pa velja učencem in učiteljem osnovnih šol Šlandrove brigade, Venclja Perko, Josip Broz Tito, Glasbeni šoli Domžale, Vzgojno-varstveni organizaciji Kidričeva, Godbi na pihala Domžale, Godbi na pihala Mengeš, podjetju Helios iz Domžale in Traku iz Mengša, postaji milici Domžale, Gasilskemu društvu Stob ter dedku Mrazu.

Najlepše pa se zahvaljujemo podjetju Univerzale iz Domžal in tov. Eli Košir, ki je v tako kratkem času naučila novo skupino domžalskih mažoretk.

TURISTIČNO DRUŠTVO

Prijazna trgovka Ismeta Trnjanin vas bo v Loki pri Mengšu tudi ob nedeljah zelo prijazno postregla.

Obisk v loškem Minimarketu:

»Delo z ljudmi me privlači«

Včasih nam kruha in mleka zmanjka ravno med prazniki ali pa ob nedeljah, potem pa preklinjamo našo pozabljenost, nepreskrbljenost; največ pa so pri tem po našem mnenju pač krive državne trgovine, ki niso odprte ob teh priložnostih. Verjetno so tudi iz tega razloga odprli po Sloveniji, seveda pa tudi v naši občini, kar precej zasebnih trgovin, ki nam gredo še bolj na roke kot državne. Ena izmed njih je loški Minimarket, v katerem sem obiskala prijazno prodajalko in hkrati šefinjo te trgovine Ismeta Trnjanin ter zabeležila tale pogovor.

Kot vemo, so imeli v mengeški Loki dlje časa probleme z lastno trgovino. Trgovine ni hotelo imeti v najemu niti državno podjetje, niti zasebniki. Tako so se dalj časa ubadali s temi težavami, nazadnje pa so Mercatorjevo trgovino tudi zaprli.

Toda prišla je Ismeta Trnjanin in problem je bil rešen. Sama pravi, da se tega verjetno še enkrat ne bi lotila, kajti delati je treba tudi tedaj, ko si bolan, ko bi bil rad z družino, stalno si na nogah, stalno si v pogonu... Obenem zatrjuje, da jo delo z ljudmi močno privlači. Rada je v stiku z njimi, zato tudi še vnaprej ostaja v tem poklicu. Ismeta ima sicer trgovsko izobrazbo, v tem poslu pa dela že 15 let. V trgovini sta zaposlena oba z možem. Pred nekaj leti je včasih, pred prazniki, ko so bili nakupi še številnejši, imela zaposleno tudi kakšno pomočnico. Sedaj pa se to ne spleča, ker se preveč pozna šibko finančno stanje pri ljudeh. Nakupi so precej manj pogosti.

V trgovini prodaja vso špecerejo, kozmetiko, galanterijo, mlečne in mesne izdelke... Delovni čas poslovanja je: od torika do sobote od 8. do 17. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 12. ure. Ob ponedeljkih je loška trgovina zaprta. Tak delovni čas velja le sedaj, v zimskem času, dva meseca, potem pa bo odprta spet po starem dlje časa.

Ismeta v svoji trgovini skrbi predvsem za založenost z artikli, ki se v

družbenih trgovinah ne dobijo pogosto. Cene nekaterih izdelkov so konkurenčne drugim trgovinam, občasno ima na razpolago tudi izdelke z reklamnimi cenami. Ob tem je treba povedati, da bodo v drugi polovici januarja pri njej cenejše nekatere stvari, ki jih je kupila v Makedoniji (kava, riž, sadni sokovi...), ker so ti artikli pač cenejši v najbolj južni republiki.

Posebna dobička s trgovino ni, seveda pa je veliko odvisno od sposobnosti človeka, ki jo vodi. Strinja pa se s tem, da je to lahko dokaj donosen posel.

Vesela pa je, da so kupci, ki prihajajo k njej, zadovoljni s ponudbo ter da se radi vračajo k njej. Nekateri pa so že tako navajeni, da tudi vso »fasengo« nakupijo pri njej in to kar ob nedeljah, ko je trgovina tudi odprta. Ismeta je tudi zatrjila, da ima zasebna trgovina prednost predvsem v tem, ker lahko kupcu na manjšem prostoru ponudi večjo izbiro artiklov, velikokrat tudi z nižjimi cenami, ljudem lahko pomaga, ko so druge trgovine zaprte, založena je lahko prav s tisto robo, ki jo krajani potrebujejo. Davki so po njenem mnenju kar visoki, pri tem pa nima nobenega vpliva, saj mora biti vse po uradnih listinah.

Ob koncu naj še dodam, da je Ismetina največja želja, da bi imela lastno večjo trgovino. Upam, da se ji bo v najkrajšem času tudi izpolnila.

Vesna Sivec

SREČANJE S STAREJŠIMI OBČANI:

Svetel žarek za novo leto

Krajevna organizacija Rdečega križa Vrhpolje je skupno v sodelovanju s Krajevno skupnostjo in podružnično šolo pripravila že večletno tradicionalno srečanje in obdaritev starejših občanov, težjih invalidov, prizadetih oseb in socialnih podpirancev v svoji krajevni skupnosti in v domovih počitka Mengeš in Domžale.

Finančna sredstva za obdaritev 72 občanov v starosti od 7 do 93 let sta prispevala krajevna skupnost in krajevna organizacija RK Vrhpolje-Zalog. Lepo oblikovane voščilnice so izdelali učenci podružnične šole, pakiranje praktičnih novoletnih daril so opravile predstavnice Rdečega križa in krajevne skupnosti in tudi raznesle po vaseh in domovih pred novoletnimi prazniki.

Kaj menijo o tem srečanju trije starejši krajani?

Franc Rožič: »Vsako novo leto pričakam z ženo Marijo doma. Navajena sva tako. Vsaj enkrat na leto lahko pozabimo na vse mogoče težave, ki nas še tako pestijo, smo si rekli ob našem srečanju. Z ženo se imava lepo, sva zdrava in z vašim obiskom in darilom sva zadovoljna« je končal Hrenov ata.

Marija Rožič: »Taka srečanja pred novim letom so postala v naši krajevni skupnosti že tradicionalna. Vsako leto nas obiščejo predstavniki Krajevne skupnosti in Rdečega križa. Ob tem srečanju se imamo marsikaj pogovoriti. Zaželimo si srečno in zdravo novo leto. Ob nastopajočem se letu si želim samo zdravja, miru in dolgega skupnega življenja«, je končala 77-letna Rožičeva mama.

Marija Jamsšek: Že 18 mesecev se nahajam v domu počitka v Mengšu. V sobi je poleg mene še težka invalidka Ančka Mlakar, z njo se kar dobro ujava. Zdravje je slabo, imamo tudi astmo. Z domsko oskrbo sem zadovoljna, le hrana je bolj slaba. Zelo sem vesela obiska predstavnic Rdečega križa in Krajevne skupnosti Vrhpolje-Zalog. Ganila me je čestitka in darilo, katero mi prinašate. Res je lepo, da se nas tako spominjate, saj drugače tako nikamor ne grem. Za marsikoga je to edino družabno doživetje v vsem letu. Snidenje je bilo zelo prisrčno, dosti je bilo smeha, pa tudi kaka solza se utrne ob takih srečanjih.

Tekst in foto: Jože Novak

Zanimiva trgovska ponudba v nakupovalnem centru Zarja v Mengšu

V mesecu novembru 1988 smo odprli nov nakupovalni center ZARJA v Mengšu. Upamo, da ste se na novo prodajalno navadili in da ste nam začetne spodrsrljaje odpustili. Trudimo se, da bi vas zadovoljili z izborom blaga, cenami in postrežbo.

Morda ste opazili, da smo vam ponudili tudi nekaj kozmetičnih izdelkov. Izbor bomo še dopolnili tako, da boste lahko del takih nakupov opravili tudi pri nas.

Danes bi vas radi opozorili na vrsto izdelkov, ki jih pri nas lahko kupite po **UGODNIH CENAH**. Vemo, kako je vse drago in kako vam vsak prihranek pride še kako prav.

Posebno ugoden je **NAKUP METRSKEGA BLAGA**. Različni vzorci blaga za krila so že od 15 145 din pa do 33 878 din. Zelo lepo in modno blago v črno rjavi kombinaciji vas bo stalo le 23 300 din za meter. Priporočamo tudi nakup diolena v različnih barvah za prehodne kostime po 50 500 din.

Za 30 % smo znižali cene posameznih modelov ženskih bluz tako, da si lahko kupite lepo bluzo že od 48 900 din naprej. Tudi flanelaste moške srajce smo pocenili za 30 %. Sedaj stanejo od 33 878 din do 40 770 din.

Vse blago v prodajalni lahko kupite tudi na **PO-TROŠNIŠKO POSOJILO** s 25 % pologom, tremi mesečnimi obroki, brez obresti.

Kolektiv Zarje

Trgovina Zarja v Mengšu ponuja kupcem zelo širok izbor vsakovrstne konfekcije perila in tekstila. Kdor si te ponudbe še ni ogledal, mu bodo v Mengšu prijazne prodajalke trgovino rade pokazale.

Lep humanitaran prispevek pevcev Stobiljanskega okteta v borbi proti raku. V veliki dvorani Glasbene šole so pripravili koncert pod naslovom Pesem za otroke, zbrana sredstva pa namenili v sklad za borbo proti raku oziroma za tiste najmlajše, ki so za to hudo boleznijo zboleli.

Janez Kosmač, Mavričar

Za počastitev 20. letnice Foto-kino kluba Mavrica smo se odločili pogovoriti z Janezom Kosmačem, ki že od ustanovitve vodi to uspešno radomeljsko društvo.

Janez je Skrjančan. Rodil se je v družini krojača in zato tudi končal v Mariboru mojstrsko krojaško šolo. Po očetu, ki je šel v pokoj, je prevzel delavnico, popoldne pa se štiri leta s kolesom vozil v Kamnik in naredil srednje ekonomsko šolo.

Leta 1963 se je zaposlil v Papirnici in nato v Opekarji v Radomljah. Ko so opekarno zaprli, se je z mnogimi ostalimi delavci preselil v Induplati.

Janez, kdaj si se začel ukvarjati s fotografijo

Prvi fotoaparati sva leta 1964 kupila z bratom Matijem in kmalu se nas je zbralo več navdušencev, ki smo se želeli ukvarjati s filmom in fotografiranjem. Ustanovili smo nekakšno zadrugo, v katero smo prispevali denar, aparate in material. V tovarni sem vzel kredit, s katerim sem kupil fotoaparati in kinokamero, fantje pa so zbrali vsak mesec nekaj denarja, da smo kredit odplačali.

Kaj ste najprej posneli in komu ste pokazali?

Na celuloid smo lovili sebe, prijatelje, naše kolesarske ali planinske izlete, gasilce in športna tekmovalja. Tudi gledali smo predvsem sami, naše družine ali pa smo povabili tiste, ki so bili na filmu. Najuspešnejši so naši filmi s svetovnega prvenstva leta 1966 v hokeju in obisk pri domžalskih jamarjih. Bili pa smo tudi bolj podjetni kot danes in smo leta 1968 posneli po naročilu celovečerni film o dirkah v Škofji Loki.

Kako je prišlo do ustanovitve Mavrice?

V Domžalah je bil ustanovljen kinoklub. Bili smo povabljeni vanj in delovali kot radomeljska sekcija. Žal je klub prenehal delovati in januarja 1969 smo v Radomljah ustanovili Mavrico. Da bi se česa

naučili, smo organizirali tečaj, prvi stik z ostalimi slovenskim ljubiteljskim filmom pa smo doživeli leta 1970 v Ljubljani. Ta festival nam je vcepil kar nekaj kompleksov, saj smo mislili, da nikoli ne bomo sposobni narediti takšnih filmov. Toda že naslednje leto smo posneli film o Opekarji Radomlje (v njem so nam stari mojstri pokazali tudi nekdanje načine izdelave opeke) in na festivalu na Prevaljah dobili zanj diplomu. Še sedaj se spominjam, kako ponosno smo se v mercedesu našega člana odpeljali na Koroško po to prvo priznanje. Kasneje nam je poceni material omogočil, da smo vključili v delo veliko mladih in sredi sedemdesetih let smo že postali eden od najuspešnejših jugoslovanskih klubov.

Poleg igranih, dokumentarnih in znanstvenih filmov ste snemali tudi dogodke v občini.

Veseljje do zbiranja sem »podeval« od očeta ki je shranjeval vse stare časopise in dokumente. V klubu že od ustanovitve vztrajam na tekočem dokumentiranju dogodkov; težava je le v tem, da je precej posnetega ali poslikanega gradiva slabo ali pa sploh neurejenega.

Govoriva le o filmu. Kaj pa foto in dramska dejavnost?

Dramska dejavnost je bila sprva namenjena le za branje komentar-

jev ali sodelovanje pri igranih filmih, potem pa je začela sama pripravljati recitale, skeče in tudi celovečerne igre.

Fotografi delajo v klubu od ustanovitve; večina članov tako ali tako deluje na filmskem in fotografskem področju. Imamo seveda tudi precej »čistih« fotografov. Njihova zasluga je, da klub dobiva mlade člane, saj v šoli vodijo krožek.

Značilnost Mavrice je, da ima klubski prostor v kleti tvoje hiše.

Mavrica ima sobo v kulturnem domu. Toda ta je zelo mrzla in polna najrazličnejših rekvizitov. Zato se praktično že ves čas dobivamo in delamo v naši kleti. Mislim, da zaradi tega, ker so pod mojim stalnim »nadzorstvom«, aparati zdržijo dlje časa in se ne »izgubljajo«, tako kot v podobnih klubih. Sicer smo pa zelo na tistem s prostorom in ne vem, kam bom postavili še kakšno novo tehniko.

Si lažje delat v Mavrici nekoč ali danes?

Čedalje več imam organizacijskega dela in čedalje manj ustvarjalnega. Svoje osebne interese moram podrežati klubskim in marsikateremu filmu, ki mi leži na duši, ne morem narediti. Predvsem pa me ubija živčnost pred prireditvami, ko moram včasih sam držati vse niti v rokah.

Kaj, po tvoje, odlikuje klub?

Skromnost! Z majhnimi sredstvi in skromno tehniko smo dosegli velike rezultate. Mogoče smo preboječi in tega ne povemo, ne pokažemo in tudi od drugih ne zahtevamo ustreznega »plačila«. Lahko bi se spustili v komercialne vode, toda delo za denar je mnoge slovenske kino klube spravilo na kolena in uničilo pristne medsebojne odnose.

Imaš poleg društva sploh še kaj časa za druge stvari?

O ja! Ukvarjam se s pohodništvom, delujem v krajevni skupnosti, bil sem blaginjak, predsednik in tajnik Gasilskega društva Radomlje, ...

Pa družina?

Najtežje je bilo takrat, ko sem zidal hišo. Takrat sem moral kakšno opravilo za Mavrico narediti

Zlatoporočena s Količevega:

Gizela in Martin Rojc

Tako mladih in tako čilih zlatoporočencev pa še ne! Kot bi prišla na tisto pravo poroko; pa ne, je od tiste ta prve že 50 let mimo. Kdo bi verjel? Tu sta Rojčeva s Količevega 49.

Mama Gizela je imela tedaj 17 let, ata Martin pa nekaj več. Rad je prihajal v gostilno FRONC, kjer je bila Gizela doma in je bila izmed treh otrok najstarejša.

Ko sta se vzela, sta nato še 10 let živela pri »Froncu«, 8 ha so imeli zemlje, pa je bilo dela vedno dovolj. Nato sta si zgradila svojo hišo. Ata Martin, rojen 1914. leta je doma s Hudega, izučil pa se je v Kamniku in sicer za mizarja. Dela je v Kamniku kmalu zmanjkalo, dobil ga je v Mlinu v Homcu pri Nastranu in sicer kot mizar v mlinu. V mlinu je namreč vedno treba kaj popravljati, izdelovati nanovo, postorit tu in tam. Še za 2 ključavničarja je bilo dela.

Martin je ostal na istem delovnem mestu tudi tedaj, ko so podržavili in je podjetje prešlo v državno last: najprej se je imenovalo Mlinska industrija Domžale, nato pa je mlin prešel pod žito Ljubljana.

17 let je ata že v penziji. Pa še vedno dela. Mojster je, da se reče! Videl sem, povem vam. Novo puškino kopito iz orehovega lesa je prava mojstročina. Pa druge stvari tudi. Čestitamo,

M. Brojan

Zlatoporočena Gizela in Martin Rojc s Količevega.

Kako kurimo kurilne naprave na trdo gorivo

Neugodni pogoji za pravilno izgorevanje kurilnih naprav so na območjih, kjer v zimskem času ni prevetranja med nje spada tudi ljubljanska kotlina, ki se razprostira vse do Trbovelj, kar ima za posledico, da kurilne naprave slabše delujejo, s tem se poveča poraba goriva in prekomerno onesnaževanje ozračja.

S pravilnim kurjenjem bomo vdihavali boljši zrak, povečali toplotni izkoristek, podaljšali dobo trajanja kurilne naprave, sebi in družbi pa prihranili ogromna materialna sredstva.

Za pravilno izgorevanje je potrebna zadostna količina zraka. V prostoru kotlovnice, kjer je nameščena kurilna naprava, mora biti urejeno zračenje, dovod in odvod zraka, dovod zraka mora biti okoli 20 cm od tal, odvod zraka pa preko zračne tuljave ali 20 cm pod stropom na prosto. Obe odprtini morata biti si v nasprotni strani kotlovnice, ker le tako dobimo zaželeni učinek.

Imamo naslednje načine kurjenja:

Kurjenje s predgorevanjem je takrat, ko gorivo pregoreva od spodaj navzgor. Slabosti takega načina kurjenja so v odvodu hlapljivih snovi, ki jih vsebuje premog v dimnik, ne da bi pri tem izgorele in oddale toploto. Izkoristek kurilne naprave še dodatno zmanjšuje tudi velik odstotek vlage, ki jo vsebujejo naši premogi. Pri nalaganju na žerjavico je poleg majhnega izkoristka, hitrost zgorevanja velika. Da bi se izognili velikim izgubam in manj onesnaževali okolje, priporočamo uporabnikom kurilnih naprav, da segregirajo kurilno napravo na začetku kurjenja do zaželeno temperature, potem pa se kuri z odgorevanjem. Kadar se kuri z odgorevanjem odrinemo žerjavico proti prednjemu ali zadnjemu delu rešetke, premog pa nalagamo na prazno rešetko do žerjavice. S takšnim načinom kurjenja lahko prihranimo tudi do 10 odstotkov goriva.

Z odgorevanjem od zgoraj navzdol dosežemo boljše izkoristke, saj hlapljive snovi zgornjo in oddajo toploto pri prehodu skozi žerjavico (žerjavica je nad slojem goriva). Pri odgorevanju od zgoraj navzdol zakurimo z vrha (premog je na rešetki, na premožu pa drva in papir za zakuriti), kurjenje pa se nadaljuje kot je vpisano pri odgorevanju s prednje ali zadnje strani kurilnice.

Pomembno je predvsem s kakšnim kurivom kurimo. Danes, ko je kurivo postalo izredno drag strošek, uporabniki kurijo z gorivom, ki ni primerno za posamezna kurilna (moker premog ali drva, razne gumijaste odpadke, dotrajano obutev in). S takšnimi kurivi ni dovoljeno kuriti, ker uporabnik prekomerno onesnažuje okolico in zrak, kurilna naprava se zamaši s prašnimi ali trdimi sajami, kar potem še dodatno povzroča slabše delovanje kurilne naprave. Pomembno je, da je kurilna in dimovodna naprava redno čiščena, zato ne odklanjajte dimnikarja.

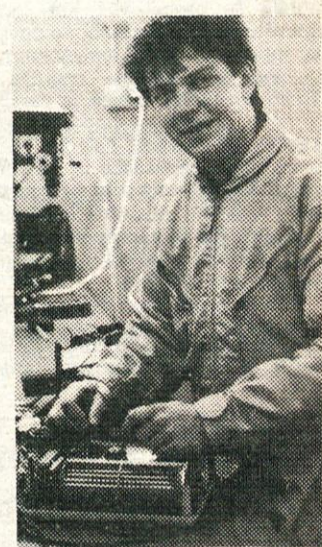
Predstavljamo nove storitvenike:

Servis za vse gospodinjstve aparate...

V Mengšu smo dobili še enega obrtnika, zasebnika, ki bo svojim strankam popravil vse gospodinjstve aparate, električno orodje, izvajal bo nadometne in podometne instalacije, previjal bo takšne in drugačne motorje (220/380 V), popravil bo tudi večje gospodinjstve aparate oz. opremo, kot so gostilniške friteze, štedilnike, sesalce itd., skratka vse, kar je priključeno na 220 V, pa tudi na 380 V. Servis bo opravil Halid Behrič na Dolinškovi ulici (ob cesti proti Domžalam). Servis se bo imenoval zgornjo »220 V SERVIS«.

Halid Behrič je mlad, zagnan fant, Slovenec, ki je izučen kot kvalificiran električar, zaposlen pa je bil v Belinki in pri Smeltu. Dve leti je preživel na specializaciji v Libiji, kjer je Smelt prevzel pomembna dela na vojaškem gradbišču.

»Tja sem odšel kot inštruktor za libijsko vojsko, toda doli se je izkazalo, da so tako strokovno kot tehnično slabo usposobljeni, zato smo morali vse narediti sami,« pripoveduje Halid. »Delali smo po deset ur na dan, kot črna živina, tako da ni bilo kaj dosti časa za druge stvari. Prosto smo imeli samo ob petkih, ko je muslimanska nedelja, drugače pa je strogo prepovedana vsa pijača, tudi drugače smo bivali v posebnem jugoslovanskem taborišču. Na srečo smo imeli vsaj svojo, Mercatorjevo hrano. Edino, kar nam je bilo razvedrilo, je

Halid Behrič je Mengšan, ki je v domačem kraju odprl delavnico za popravila najrazličnejših električnih strojev.

bil šport... Zasluzek je bil res dober in zato sem ga vložil v svojo obrt, pri kateri mi bo v popoldanskem času pomagal tudi brat. Sam živim sicer na Muljavi, vendar sem se odločil, da bom obrt opravil na Dolinškovi, ob glavni cesti proti Domžalam, ker je to bolj v središču Mengša in lažje dostopno strankam.

220 V SERVIS bo odprt vsak navadni dan popoldne, ob sobotah pa tudi dopoldne, tako da bo šel strankam čim bolj na roko. Zagotavlja hitro in dobro popravilo, po konkurenčnih cenah. Po želji bo Halid prišel tudi na dom, oziroma po pokvarjenem aparatu in ga odpeljal ali popravil na mestu samem. Tako nam bo lahko v najkrajšem času popravil vse od štedilnika do likalnika, od električnega motorja do instalacije, od sesalcev do brivnikov.

Zaželimo mu veliko uspeha, sam pa naj se potruži, da bo obdržal sloves dobrega serviserja!

I. Sivec

Aktivni slepi in slabovidni tudi v občinah Domžale in Kamniku

Na območju ljubljanske regije deluje društvo slepih in slabovidnih, ki imajo svojo sekcijo tudi v občinah Domžale in Kamnik.

Njihova aktivnost je namenjena skrbi za slepe in za tiste, ki imajo težje okvare na vidu, pa tudi za tiste, ki imajo vid potencialno ogrožen. Mnogokrat gre v primeru na vidu bolnih ljudi tudi za socialno ogroženost, taki ljudje tudi vse težje dobijo zaposlitev, imajo pa tudi sicer probleme v delu in življenju. Družba njihovim problemom vsaj doslej ni posvečala dovolj pozornosti. Tako jim na primer ne gredo na roko mnoge arhitekturne rešitve v javnih objektih, odnos javnih delavcev pa včasih tudi ni kaj dosti boljši.

Društvo ima pregled nad vsemi, ki sodijo med vidno ogrožene, ne glede na to ali v društvu aktivno delujejo ali ne. V svoji program dela uvrščajo vsako leto vsa tista področja, ki jih tako ali drugače zadevajo, bodisi doma, na delovnem mestu ali v družbi nasploh. Lotevajo se vprašanj zaposlovanja (ostajajo jim zaposlitve med telefonisti, pa še to so vsak dan slabše zaradi novih avtomatskih central), skrbe za njihovo usposabljanje za delo in življenje, jim pomagajo pri zagotavljanju ustreznih literatur ter drugih kulturnih dobrin, skrbe za urejanje najakutnejših, socialnih problemov, skrbe za šport in rekreacijo. Vključujejo se tudi v družbenopolitično življenje obeh občin v okviru SZDL.

Zaradi tako široko zasnovane humanitarne dejavnosti njihovo delo podpira tudi Občinska konferenca SZDL Domžale, finančno pa jim pomagajo samoupravne interesne skupnosti. Prav je, da društvo uživa tako podporo tudi v teh kriznih razmerah, ko je vse manj denarja za družbene dejavnosti, saj gre za društvo s posebnim statusom in specifičnimi cilji. Žal ni poslušna v nekaterih drugih ljubljanskih občinah, pa tudi ne v posameznih ustanovah, ki bi lahko veliko storile za drugačen odnos do tovrstno prizadetih ljudi. Tu imamo v mislih sredstva javnega obveščanja in včasih tudi pristojni organ.

K sreči jim ostajajo sredstva loterijske dejavnosti, ki del sredstev prepušča slepim in slabovidnim.

Na fotografiji je trenutek s podelitve zahvale, ki jo je društvo podelilo Občinski konferenci SZDL Domžale za dosedanje delo in nesebično pomoč društvu.

Delo se pravzaprav šele začinja

Za naše razmere v rekordnem času, v dobrih treh mesecih, je na travniku pod Gobavico zrasla športna hala, ena izmed treh tovrstnih dvoran v Sloveniji. Uresničile so se sanje štirih mladostnih prijateljev Branka in Miloša Luzarja ter Štefana Vuka in Oskarja Žnidarja iz Šmartna ob Savi blizu Ljubljane. 23. decembra je bil objekt slovesno predan uporabi, v njem pa že igrajo na štirih teniških igriščih tako domačini kot okoličani, predvsem Ljubljančani, s preostalimi deli pa pospešeno nadaljujejo. O odprtju, o zdajšnjem stanju in o prihodnem delovanju sem se pogovarjal s tremi izmed četverice investitorjev: z Milošem Luzarjem, Oskarjem Žnidarjem in Štefanom Vukom.

Marjan Golob, ki bo imel nasplah na skrbi tovrstno dejavnost v hall. Ob njem sta zaposlena še dva investitorja, Žnidar in Vuk.

Denar, ki priteka od tenisa, bodo takoj vnovčili v restavracijo, ki naj bi začela obratovati čez dva meseca v njej pa bo nekaj manj kot sto sedežev. Kmalu pa naj bi stekel z obratovanjem tudi manjši klubski bife, trgovina s športnimi rekviziti in še posebno *squash* igrišče.

V nadaljevanju pa bodo narejene tudi savne, trim kabinet in bazen za masažo (v velikosti pet krat pet metrov z vročo vodo).

Do jeseni bodo naredili štiri zunanja tenis igrišča, tako da bo

najvišji — tudi mednarodni ravni — prihodnje leto pa bodo v hali lahko stekle tudi večje prireditve (recimo Pod mengeško marelo), ko bodo nabavili montažna lesena tla.

Računajo, da bo v končni fazi tu zaposlenih okoli dvajset delavcev, v Mengeš pa bo vsak dan prihajalo več ducatov obiskovalcev, ki se bodo verjetno ustavljali tudi v drugih trgovinah in gostinskih lokalih, nekateri pa bodo tudi prespali. Investitorji imajo v načrtu obnovitev večje stavbe v ta namen, morda propadajoči grad; če pa se bodo dogovorili z bližnjim lastnikom, ki je v ZDA, bi v bližini športnega centra postavili tudi pokrit bazen oz. kopalnico. Najti je treba nadomestno parcelo, kar pa je zelo težko.

Krajevna skupnost Mengeš s tov. Janežičem na čelu se je res odlično izkazala; priskrbela pa jim je tudi telefon, ob zaprtju trgovinice Zarje in tako ima FITTOP zdaj telefon 737 324.

Sicer pa je glavni investitor Branko Luzar že 23 let v Kanadi, tja je odšel kot kovinostrugar, in tam naredil fakulteto, 9 let pa je delal že v Kanadi tudi njegov brat Miloš. Vrniti se zaenkrat še ne misli, marsikaj pa je odvisno tudi od novega zako-

Teniška dvorana odprta

Ob odprtju se je kljub zgodnji popoldanski uri zbralo toliko krajanov kot le redko. V športno halo nas je popeljal Marjan Golob ml., nakar je sledil priložnostni kulturni program, ki so ga izvajali Mengeška godba p. v. Lojzeta Velkavrhna, Šolsko kulturno društvo p. v. Nade Cotman, Folklorna skupina DKD Svoboda Mengeš p. v. Francija Jeriča in Mešani pevski zbor p. v. Matveža Goršiča. Spored je povezoval Slavko Pišek, predsednik DKD Svobode Mengeš, osrednji govor pa je imel Peter Janežič, predsednik sveta KS Mengeš in tudi glavni krajevni mož, ki ima velike zasluge, da se je športna hala zgradila prav v Mengšu in ne v kakšnem drugem kraju.

V svojem govoru je najprej pozdravil predsednika obč. skupščine Petra Primožiča, nato pa vse štiri investitorje ter poudaril, da do tako srečnega naključja ne bi prišlo, če ne bi krajanje že prej s samoprispevom vlagali veliko v športni park, če ne bi imeli zagnanega predsednika mengeškega teniškega kluba Marjana Goloba ml., ki je pripeljal v Mengeš prenekatere turnir in tudi »kanadske« investitorje, na kratko je opisal precej trnovo pot do hitre uresničitve, nato pa se je podrobno zahvalil občinskemu Komiteju za urbanizem. Razvojnemu zavodu Domžale, Inšpekcijskim službam in Davčni upravi, pa tudi kamniškemu Graditelju kot izvajalcu del. Mengeška krajevna skupnost je s tem pridobila še precej več kot samo športno halo: lahko se bodo odvijale športne in druge aktivnosti, napeljana je električna energija v športnem parku, urejen je parkirni prostor, pripravljen hidrantski priključek za zalivanje zelenic, dobili smo boljše sankališče in še vrsto drugih stvari, predvsem pa smo dobili v krajevno skupnost sposobne ljudi, ki bodo še naprej sami poskrbeli za razvoj kraja, tako po gostinski kot trgovski plati.

»To je korak napredka, poguma, uspešnosti, pa tudi tveganja in vzpodbude za druge!« je dodal Peter Janežič ob koncu, nato pa so

V novem športnem objektu v Mengšu — Teniškem centru — poteka med počitnicami teniška šola za najmlajše. Na sliki najmlajši učenci pod skrbnim vodstvom Marjana Goloba.

podarili nekaj daril najzaslužnejšim, na kratko pa je spregovoril tudi glavni investitor Brane Luzar in se zahvalil za izjemno dobro sodelovanje z vsemi.

Kaj se dogaja trenutno na igriščih

Vsa štiri teniška igrišča so bila po novem letu dana skupaj z garderobami in sanitarijami s tuši v uporabo. Ker je hala z igrišči ogrevana, izvedba pa brezhibna, so pogoj za igro idealni. Zanimanje je velikansko. V nekaj dneh so bili razprodani tako rekoč vsi popoldanski termini tja do aprila, nekaj prostega je še v dopoldanskih urah, odprti pa so termini za turnirje ob koncu tedna. Cena igranja je od 35.000—45.000 na uro za dve osebi na enem igrišču, kar je sorazmerno precej, pa še vedno veliko ceneje kot onkraj Karavank, kamor so mnogi hodili igrati tenis pozimi.

V času šolskih počitnic bodo organizirali poceni tečaje za šolsko mladino, v treh terminih, prijaviti pa se bo treba kar na šoli. Sicer pa vse tečaje, turnirje in ostalo vodi

celota lepo urejena in da se bo dobro vklapljala v okolico.

Še nekaj zanimivosti

Investitorji so mi tudi povedali, da je celotna investicija vredna dva milijona kanadskih dolarjev, 70% od tega pa so izvajalcu del nakazali pred prvim izkopom, tako da ne morejo biti resnične govorice, ki krožijo, da se Graditelju ni izplačalo.

V okviru FITTOP Športnega centra Mengeš bo delovala tudi teniška šola, potekali bodo turnirji na

o tujem vlaganju in o davčnem vijaku, ki bi bil lahko stimulativen za nadaljnje vlaganje v take in podobne vsestranske objekte.

Štart jim je odlično uspel in upajo, da bo tako tudi vnaprej: delo se pravzaprav šele začinja. Krajevna skupnost pa je že zdaj nagrajena, ker je to pogumno četverico sprejela odprtih rok. Navdušeni aplavz ob odprtju je bil namenjen seveda tudi dejstvu, da je šlo vsaj enkrat tako, kot bi moralo teči v normalno urejeni družbi.

Ivan Sivec

Visoko priznanje za AMD Domžale

Na zaključni prireditvi in razglasitvi najboljših jugoslovanskih športnikov v avto-moto športu za leto 1988 je AMD Domžale prejelo tudi posebno priznanje za najboljšo organizacijo državnega prvenstva na cestno-hitrostnih dirkah z motorji. Ne smemo pa pozabiti, da je domžalsko društvo tudi ekipni državni prvak s tremi prvaki v posameznih razredih.

Po prejemu zlatih odličij in priznanja je predsednik organizacijskega odbora dirke Domžale 88 povedal naslednje: »Pohvala in priznanje za najboljšo organizacijo dirke v motociklizmu na zvezni ravni je za naše društvo izredno pomembno in velika spodbuda za nadaljnje delo. Imeli smo med vsemi društvi najtežje pogoje za organizacijo dirke, saj smo gostovali na Grobniku in brez trdega dela nam to priznanje ne bi bilo podeljeno. Javno pa se moram zahvaliti vsem delovnim organizacijam in posameznikom, ki so nam omogočili tako uspešno organizacijo in to so: pokroviteljica dirke Skupščina občine Domžale in Jeklotehna iz Maribora, pokrovitelji posameznih razredov Tomos, Helios, Loterija Slovenije, Obrtno združenje Domžale, Riko Ribnica pa še Termič in Toko Domžale, Papirnica Količevce, Slovenijales Radomlje ter Zdravstveni dom Domžale. Na vseh dosedanjih dirkah so nam pomagali tudi športni funkcionarji AMD Mengeš. Za solidne gostinske usluge je poskrbelo osebje Jamarskega doma pod

vodstvom Marka Ravnikarja. Za hitre usluge v press-centru pa je skrbel Foto-Kopirni center Žiko. Letos bomo ponovno organizatorji zadnje dirke za državno prvenstvo, ki bo ob koncu septembra in upam, da tokrat že doma na letališču v Mariboru. To je želja naša organizatorjev, kot tudi slovenskih tekmovalcev in gledalcev.

Želja pa se nam bo izpolnila le ob podpori gospodarstva, ki bo pripravljeno pomagati pri ureditvi tekmovalne steze za varno izvedbo dirke. Inicijativni odbor pri AMZS, ki je bil sestavljen že lani, si prizadeva pridobiti potrebna soglasja in podporo v štajerski metropoli, kakor tudi za zagotovitev sredstev. Organizacijski odbor za letošnje dirko Domžale 89 bo začel delo že v februarju in bo šel takoj v akcijo, kjer ponovno računamo na razumevanje in pomoč delovnih organizacij iz naše občine. Za začetnike na hitrostnih dirkah pripravljamo posebni razred kawasaki-250 za republiško prvenstvo, kate-rega pokrovitelj bo Jeklotehna, ki uvaža te motorje.«

S. Benkovič

Sankukai karate in samoobramba

Vpis novih članov in članic ter pionirjev od 13. do 27. februarja.

Karate klub Domžale vas zopet vabi v svoje vrste. Tokrat se lahko vpišete v redno vadbo tekmovalnega karateja, rekreacije in samoobrambo. Kot smo že mnogokrat poudarili, imamo izvrsten program, ki ustreza vsem kategorijam občanov, ne glede na spol in starost. Treninje omogočajo viden in hiter napredek vsakomur, ki si to želi. Potrebno je le najti čas dvakrat v tednu po dve uri in vaša športna ter zdravstvena kondicija ter počutje bodo občutno boljši. Obenem pa se boste naučili vsaj toliko borilne veščine, da se boste sposobni rešiti iz raznih neugodnih situacij fizičnega ogrožanja in vsakdanjem življenju.

Poleg rednega programa so tu še družabna srečanja ter letna in zimska karate šola. Za vse nadebudne tekmovalce pa je možna udeležba v rednem tekmovalnem sistemu in pa v dodatnem sistemu mesečnih turnirjev po Sloveniji!

Vse dodatne informacije vam bomo radi obširneje predstavili v času vpisa, ki bo v hali Komunalnega centra ob ponedeljkih in četrtek od 18. do 20. ure.

Vser pionirje in pionirke vabimo v posebno pionirsko karate šolo, ki ima treninge posebej in v zgodnejših večernih urah — pridite s starši in se informirajte o vpisu!

Tehnični metnor: Vlado Paradižnik, mojster karateja 5. Dan

Trenerji: Slavko Šorotar, mojster karateja 3. Dan, Darko Kotar, mojster karateja 1. Dan **VABLJENI!**

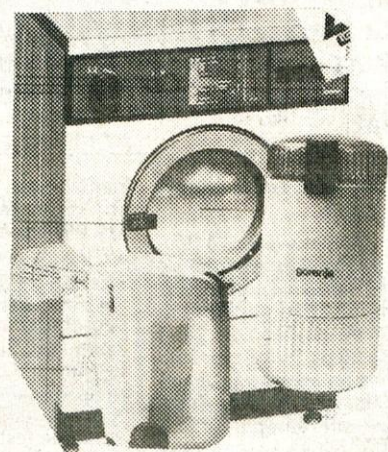
Domžalčani in okoličani

Obveščam, da je v Domžalah na Savski cesti št. 33 odprta prenovljena delavnica za popravilo gospodinjskih aparatov. Popravljamo pralne stroje in drobne gospodinjske aparate kot: sesalnike, mešalnike, fene, kaloriferje, kavne mlinčke, ledomate itd.

Delavnica je odprta: vsak delavnik od 8. do 12. ure in 15. do 17. ure ob sobotah od 9. do 12. ure

Čenjenim strankam se lepo priporočam za usluge.

TOMAŽ MOČILNIKAR

ARCOMURKA
napredek domžale trgovsko gostinska DO
NAPREDEK
n. sol. o. domžale

Prodaja blaga na potrošniška posojila

V vseh naših poslovnih enotah v Domžalah in v Mengšu:

- Veleblagovnici
- Kurivo
- Kovinarju
- Barve laki
- Zarji Mengeš

prodajamo vse blago (razen živil) na **UGODNO** potrošniško posojilo: 25% pologa + 3 mesečni obroki, brez obresti.

Pohištvo, oblaginjeno pohištvo, jogije in talne obloge, lahko v **Salonu Meblo in na oddelku pohištvo in talne obloge v Veleblagovnici** kupite na **potrošniško posojilo:**

30% pologa + 6 mesečnih obrokov, brez obresti.

Posebno je ugoden nakup na odd. **SPORT** v Veleblagovnici. Vse blago lahko kupite na posojilo, **BREZ POLOGA**, brez obresti in na tri mesečne obroke.

Tudi v poslovnih enotah **KURIVO** in **KOVINAR** imamo za določene vrste blaga ugodnejše kreditne pogoje: 30% polog, 4 mesečne obroke, brez obresti.

OBIŠČITE NAS!

SALON MEBLO NAPREDEK DOMŽALE

VSE POHIŠTVO V SALONU MEBLO LAHKO KUPITE PO UGODNIH CENAH (NOVEMBER IN DECEMBER 1988). ŠE POSEBNO UGODNE SO CENE SPALNIC.

PRI NAKUPU AMBIENTOV DNEVNEGA IN OTROŠKEGA PROGRAMA VAM PRIZNAMO DO 40% POPUSTA.

ZA VSE BLAGO VAM ODOBRIAMO POTROŠNIŠKO POSOJILO: 30% POLOGA + 6 OBROKOV, BREZ OBRESTI.

OBIŠČITE SALON MEBLO, NAPREDEK DOMŽALE

PUSTOVANJE V SLAMNIKU

V SOBOTO, 4. FEBRUARJA OB 20. URI VAS VABIMO NA PRIJETNO PUSTOVANJE V NAŠO RESTAVRACIJO SLAMNIK.

ZA VEČERJO Z APERITIVOM, PEČENO KRAČO, PRILOGAMI, KROFOM, KAVO, KISLO JUHO IN PLESOM DO ČETRTE URE ZJUTRAJ BOSTE ODŠTELI 50 000 DIN.

MASKE ŠE POSEBNO VABLJENE! PRIDITE, VESELO BO!

Mali oglasi

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel: 737-278.

Rabljeno dvokrilno okno z roletno sv. 120x135 ugodno prodam. Telefon: 723-305.

Prodajam tri komplete oljnatih peči in eno trajno žarečo peč. Informacije na telefon: 733-052.

Enosobno družbeno stanovanje v Domžalah s soglasjem zamenjam za večje. Telefon: 722-435.

Inštruiram matematiko in kemijo. Šifra: »USPEH«.

Mlada družina nujno najame stanovanje v stanovanjski hiši ali bloku v Domžalah oziroma okolici Domžal. Telefon: 559-556 od 17. ure dalje.

Montaža TV ANTEN. Sašo Pavlič, Ljube Šercerja 4, Domžale, telefon 722-240.

Kupim rabljeno pisalno mizo. Telefon: 737-341.

Prodajam komfortno opremljeno dvosobno stanovanje v novem bloku v centru Domžal. Telefon 313-033 od 18. ure dalje.

Prodajam motor BT 50 star 15 mesecev 100 SM ceneje. Planinc Peter, Ljubljanska 72 a, Domžale.

Čistimo greznice s traktorsko cisterno 8 m³. Telefon: 722-056.

V SPOMIN

7. februarja 1989 mineva leto, odkar se je poslovil od nas naš dragi mož, ata in stari ata

STANISLAV BITENC
iz Domžal, Rojska 15

Vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem grobu — hvala.

Kakor prikljče naš Stvarnik iz zmrznjene zemlje spomladi cvetice v novo življenje tako prikljče tudi Tebe k Sebi v večno življenje.

Vsi njegovi

V SPOMIN

3. marca mineva 2 leti, kar smo se za vedno poslovili od dragega očeta in moža

VIKTORJA JENIČA st.
iz Gorjuše

Boleča je misel, da nisi več med nami in skeleča rana še vedno zeva. Spomin nate blaži žalost, blaži grenkobo izgube. Vedi, da te še nismo pozabili in te tudi ne moremo.

Vsi tvoji

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega moža, očeta, dedka, brata, tasta, strica in svaka

ANTONA GODCA
z Brda nad Ihanom

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Najlepša hvala sosedom: Matijevim, Žabenskim in Goropeškim z Brda ter Joškovim in Kokolovim z Vinj.

Hvala patronažni sestri Bredi Kavkovi za pomoč in obiske na domu. Zahvaljujemo se gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in cerkvenim pevcem iz Ihana.

Lepa hvala Gasilskemu društvu Vinje za prapor in prevoz vencev. Zahvaljujemo se tudi tov. Andreju Zajcu za poslovilne besede.

Hvala vsem, ki ste namesto vencev darovali v dobre namene. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi našega dragega moža, očeta, brata in strica

FRANCA PATERNOSTRA
iz Sela pri Ihanu

se iskreno zahvaljujemo sosedu Niku Paternostru, ki nam

je bil v pomoč v najtežjih trenutkih, vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in sošolcem za izrečena ustna in pisna sožalja ter za toliko lepega cvetja, ki so mu ga darovali in ga v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot. Iskreno se zahvaljujemo dr. Hacetu, glavni sestri in sestri Bredi ter drugemu zdravstvenemu osebju Zdravstvenega doma Domžale. Hvala gospodu župniku za ganljiv govor in lepo opravljeni pogrebni obred. Hvala tudi pevcem za lepo zapete žalostinke. Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Zalujoči vsi njegovi

Servis šivalnih strojev

Tine Klančar, Vir, Čufarjeva 6, Domžale
Telefon 061/723-324.

MOTO SERVIS
KOVINSKI PREDMETI

DARKO OPARA

Ljubljanska 123

61230 Domžale. Tel. (061) 722-142

Cenjene stranke obveščamo, da od 1. 1. 1989 obračunje pobraščeni Tomos servis vsak dan od 8. — 16. ure.

KOTO

KOTO • koteks tobis

Iščemo sodelavca — pogodbenega zbiralca kož, z lastnim prostorom v Domžalah.

Interesenti naj se zglasijo v Ljubljani, Cigaletova 8 ali pokličejo na telefon številka 311-057 ali 321-587.

Komisija za delovna razmerja TOZD Reja objavlja prosta dela in naloge
OSKRBA PERUTNINE V TALNI REJI za Perutninsko farmo Ihan

(2 delavca za nedoločen čas, 1 delavca za določen čas)

Kandidati morajo imeti končano osnovno šolo in 6 mesecev delovnih izkušenj. Poskusno delo traja 4 mesece.

Ponudbe s priloženimi dokazili o izobrazbi sprejema kadrovska služba HMEZAD JATA, Agrokombinatska 84, 61260 Ljubljana Polje 8 dni od dneva objave. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijavi.

Hoja — pomen za zdravje in dobro voljo

Športno društvo Krajsnja obvešča, da bo v petek, 10. 2. 1989 ob 18.30 v avli OŠ Franc Per-Vido v Krajsnji predavanju:

HOJA — POMEN ZA ZDRAVJE IN DOBRO VOLJO

Predaval bo prof. Drago Ulaga.

Predavanje priporočamo vsem, ki jim hoja v naravi pomeni dodatek k skrbi za zdravo in bolj razgibano življenje.

Vabljeni

Osnovna šola Venclja Perka Domžale, Ljubljanska 58 a

3 čistilke iščejo . . .

»Osnovna šola Venclja Perka Domžale bo v februarju — marcu 1989 sprejela v redno delovno razmerje

2—3 čistilke

za nedoločen čas (popoldanski oz. dopoldanski delovni čas).

Zainteresirane kandidate vabimo, da se prijavijo pisno in pridejo na razgovor.«

Zahvala

Ob izgubi najine drage mame

KATI PAVLIČ
roj. GOSTIČ
iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo za cvetje in izrečena sožalja. Hvala vsem v Domu upokojevcem Domžale, pevcem-upokojevcem, praporščakom in gospodu župniku za lepo slovo.

Najlepša hvala vsem sosedom in vsem, ki ste jo spremili na zadnjo pot ter sočustvovali z nami.

Vsem še enkrat hvala!

Hčerki z družinama.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža in očeta

FRANCA STEINERJA

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, posebno teti Francki, dolgoletnim in ostalim prijateljem ter znancem za pomoč, izrečena sožalja in cvetje. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti v tako velikem številu.

Posebno se zahvaljujemo gospodu kaplanu za lepo opravljen obred, predstavniku Napredka za poslovilni govor in pevcem Stobljanskega okteta za zapete pesmi.

Najlepše se zahvaljujemo za dolgoletno zdravljenje, skrb in nego dr. Svolsku, posebno pa še dr. Zajčevi in vsemu osebju Doma upokojevcem Domžale.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob tragični izgubi naše ljubljene

JANJE GOROPEČNIK
roj. KOS

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja in podarjeno cvetje. Globoka hvala vsem, ki ste nam ob tej hudi izgubi stali ob strani in nesebično pomagali. Hvala delovnemu kolektivu in sindikalni organizaciji tovarne MOJCA iz Lukovice za vso pomoč, pevcem Stobljanskega okteta za sočutno zapete žalostinke, govornikom Milanu Jemcu in Ivku Kepicu za tople poslovilne besede. Hvala gospodu župniku Francetu Balohu za opravljen pogrebni obred in tolažilne besede. Hvala vsem, ki ste počastili Janjin spomin in jo v tako velikem številu spremljali na njeni zadnji poti.

Družina Goropečnik iz Domžal in družina Kos iz Spodnjih Prapreč

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega najdražjega ata, brata ter dedka

PETRA GRABNARJA
iz Moravč

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste nam v tako težkih trenutkih žalosti stali ob strani, izrekli sožalje ter poklonili cvetje. Zahvaljujemo se moravški godbi ter pevcem za odpete pesmi ob odprtem grobu, občini Domžale, krajevnim organizacijam, ZB, GD, čebelarjem, upokojevcem ter L. D. za ganjive poslovilne govore. Iskreno pa se zahvaljujemo gasilskemu društvu Moravče za vseh trud pri organizaciji pogrebnih svečanosti. Vsem, ki ste ga v tako lepem številu pospremili na njegovo zadnjo pot iskrena hvala.

Vsi njegovi

Zahvala

V 41. letu nas je nenadoma in mnogo prezgodaj zapustil naš dragi mož, oče, sin, brat in stric

JOŽE VESEL, ml.
Gradišče 33

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam ob težkih trenutkih stali ob strani in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsem, ki ste nam nudili kakršnokoli pomoč, se še enkrat iskreno zahvaljujemo.

Vsi njegovi

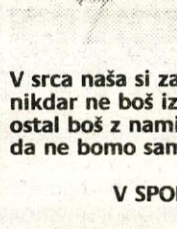
ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame

FRANČIŠKE VARŠEK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo spremili na zadnji poti in ji darovali cvetje ter nam ustno in pisno izrekli sožalje.

Vsi njeni

V Spomin:

PEPCI JUHANT

Zopet je smrt posegla v naše vrste. Ti si že četrta pevka iz našega zbora, ki nas zapuščas. Ko si v jeseni še prišla k pevski vaji, smo se pogovarjale o praznovanju 10-letnice našega zbora. Izrazilo si željo, da bi zelo rada dočakala ta jubilej. Vse smo bile trdno prepričane, da ga boš. Vendar je usoda hotela drugače. Priklenila te je na posteljo in v bolnišnico, od koder so te k nam vrnili mrtvo; kajti bolezen je bila močnejša od tvoje trdne in uporne narave. Tvoja usta so onemela za vedno in tvoje plemeniti srce je obstalo . . . Veliko si prestala v svojem življenju. Čeprav si bila že bolj rahlega zdravja, si se takoj vključila v naš pevski zbor, kakor hitro je bil ustanovljen. Bila si zelo rada v družbi, kjer je donela lepa slovenska pesem in si jo sama tako iz srca prepevala. Večkrat si dejala, da ti petje pomeni zelo veliko. Da lažje živiš, pozabiš na tegobe, ki spremljajo stara leta. Da, res je tako. Pesem nam pomaga živeti in ohranjati veselje do življenja!

Bila si dobrega srca. Rada si imela ljudi, posebno otroke . . . Zato boš živela med nami pevskami in vsemi, ki jih zapuščas v najlepšem spominu.

Hvala ti za vse, za vsak nasmeh, ki si ga podarila nam in za vse, prav za vse, kar si storila dobrega v življenju!

Zima pa grob Tvoj naj s snegom odene!

V snegu še cvetje nobeno ne zvene . . .

Rožen kravt, nagelj, vrh rožmarina

Šopek spomina na Te naj bo!!!

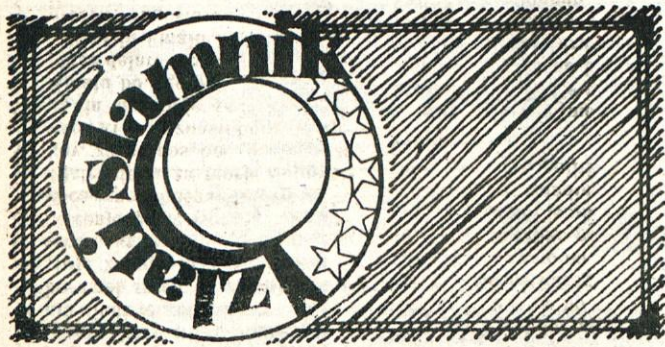
Pevke in pevovodja ŽPZ — DU Domžale

Mineva leto od smrti očeta
ALFONZA AVBLJA-SAVO-TA

Spominjamo se te. Matija Avbelj in Mojca Ocepek z družinami.

Zlati slamnik, gorjača rokovnjača

Uredniški odbor Občinskega poročevalca se je na svoji 2. seji dne, 18. januarja 1989 odločil, da v januarju podeli:

Prizadevnim turističnim delavcem Radomelj smo za njihovo skrb pri urejanju kraja namenili tokratni Zlati slamnik.

zlati slamnik

prizadevnemu TURISTIČNEMU DRUŠTVU RADOMELJE za celoletno skrb za urejenost kraja in za vzorno okrasitev kraja v prednovoletnih dneh.

GORJAČO ROKOVNJAČO podeljuje RAZVOJNEMU ZAVODU DOMŽALE, kateremu predlagamo, da jo uporabi pri vzpodbujanju KOMITEJA ZA URBANIZEM, GRADBENIŠTVO, KOMUNALNE ZADEVE IN VARSTVO OKOLJA, da čimprej določi lokacijo novega odlagališča gospodinjskih odpadkov v občini.

Razmišljanja mladega izobraženca:

Med in po praznikih

Ob praznikih, pa naj bodo cerkveni ali državni, radi pozabimo na vsakdanje tegobe. Uživanje te redke ure, ko se nam ni potrebno spopadati z vsakdanjostjo. Zato preskočite ta članek, če imate danes še prosto. Preberite ga, ko boste spet zagrenjeni kot vsak drug dan, ne pustite, da vam pokvari te trenutke.

Mladinec, ki razmišlja o tej državi (ne bom pisal »naši«, ker si je take nismo, ampak so nam jo ustvarili) vidi bore malo dobrega. Perspektiva mladih, šolanih ljudi je zelo klavna. Kdor bo imel srečo, bo lahko tratil svoje znanje in sposobnosti za stvari, ki ne bodo ne priznane, ne cenjene. Za vsoto, ki ne omogoča spodobnega življenja, bo 40 let delal za morje oblastnikov, za nesposobne, za lene, za tiste, ki so se znašli bolj od njega in nazadnje še malo zase. Kmalu bo ugotovil, da se ne izplača delati več kot je nujno potrebno in kmalu bo postal povprečen Jugoslovan: nezadovoljen, a vseeno poslušen. Ve, da ne bo nikoli postal kaj več, kot le eden od mnogih. Skupaj z njim, se bo pogrezala tudi vsa družba. In nikoli se ne bo izkopala iz težav.

ZAKAJ?

Zato, ker je bilo v tej državi razdeljeno vse že v časih naših staršev in starih staršev. Zato, ker ni nikjer druge možnosti: ne v politiki, ne v gospodarstvu, še šole imamo samo ene.

Če nisi zadovoljen s tem kar je, nimaš ničesar. EDINA možnost, ki jo lahko izbereš poleg tega, je tujina. In država je spet zapravila ogromna sredstva, ki jih je vložila v tega človeka zato, ker mu ni zaupala ponuditi tega, kar je želel.

Ta sistem ne bo mogel trajati večno. Še več: ne bo mogel zdržati še za časa našega življenja. Boriti se moramo na vse načine, da bi ljudem lahko ponudili tudi kaj drugega kot le »komuniste«, socialistično mladino, socializem, represijo, politično gospodarstvo ...

Isti ljudje ne morejo večno krožiti na vrhu. Če ne bodo odstopili sami, če ne bodo oddali svojih stolčkov drugim (predvsem mlajšim), jih bomo počakali. Sliši se zlobno, toda »TO-VARIŠI, ČAS DELA NA NAS!«

Robert
OK ZSMS DOMŽALE

Kot včasih konji pred gostilno

Moderen in dinamičen svet. Veliko bi radi postorili, zato se nam vedno mudijo. Med številnimi drobnimi opravki je treba skočiti še v trgovino ali v banko. Kadar dežuje, je pripravno, če se z avtomobilom lahko pripelješ blizu stavbe, parkiraš in tistih nekaj korakov skočiš kar brez dežnika. Nekaj kapelj te ujame, pa kaj bi to.

Tako je na primer pred trgovino na Viru, na Rodici ali pred banko in trgovino Induplati v Jaršah. Ves delovni čas se vrstijo avtomobili, delo teče, promet teče — vse je v redu.

Ni pa povsod tako. Recimo, da se ustaviš v Mengšu pred novo in moderno stavbo, to je pred trgovino, menžeško lekarno ali pa banko. Kje parkirati? Enostravno ne razumem, kako »brihtno« je bilo to projektirano. Če že niso hoteli zgraditi sodobnega, širokega in preglednega križišča, kot je na primer v Domžalah, bi morali ob cesti pustiti vsaj štiri ali pet metrov prostora za nekajminutno parkiranje. Tako pa je del križišča proti Preserjam in Radomljam nekakšna zalomljena zmečkanina. Vozniki ustavljajo in puščajo vozila kar na obeh straneh ozke ceste. Promet je oviran in na ozki cesti se komaj srečata dva osebna avtomobila; ko pa pride tovornjak ali avtobus, srečanje že ni več mogoče. Verjetno že kaj pajek hodi »v vase« in ima vse dopolne dosti dela. Sodobno križišče je za vselej zapravljeno, saj ceste ni mogoče razširiti, prostora za občestno parkirišče pa tudi ni.

Podobna nerodnost je že nekaj let v Preserjah. Iz velikega parkirnega prostora pred trgovino je bila narejena cesta in skoraj osem metrov širok pločnik, ki nikomur in ničemu ne služi, saj ga je za pešce dovolj dva metra. Majhno parkirišče sicer imajo, toda ker je precej odmaknjeno, ga vozniki ne uporabljajo. Osem metrov širok pločnik pred trgovino sameva, vozniki pa delajo prekrške, ko za deset minut ali četrte ure puščajo vozila kar na cesti in to tik ob križišču.

Najbolj pisana zadeva pa je v Radomljah. Pred trgovino smo več let imeli ozko cesto in velikanski pločnik. Sedaj, ko je vhod v trgovino nekoliko povečan, je pločnik malo skrčen, še vedno pa bi se dalo cesto vsaj za dva metra razširiti v breme pločnika. Tako mnenje je bilo povedano tudi na zboru krajanov v Radomljah. Z razširitvijo ceste bi pridobili dovolj

prostora za kratko parkiranje in pajki ne bi odvažali avtomobilov. To početje seveda tudi ni poceni. In vsakdo, ki so mu avto odpeljali, potem še en mesec benti — še posebno zato, ker je že od popoldne naprej radomeljsko križišče z vsemi pločniki vred posejano z osebnimi avtomobili. Takrat je prehod za pešce mogoč samo po sredi ceste. Vsi se upravičeno sprašujejo, ali pajek dela samo dopolne. Škodat! Z radomeljskega križišča in bližnjih pločnikov bi lahko odvažal celo noč, pa do jutra ne bi bil gotov. Tolikokrat slišimo: »V reformo!« Le kako, ko pa se ne znamo obrniti tam in takrat, ko bi bilo to treba. To bi bilo denarja! Mogoče bi nočne voznije zaračunavali celo dvojno.

K vsemu lahko dodamo še teren pred radomeljsko pošto, kjer je bil lansko jesen preurejeno stopnišče pred vhodom. Spet smo dobili širok pločnik, nobenega prostora pa ni za parkiranje. Zato tudi tukaj nastane za promet pravo ozko grlo, pajek pa pridno odvaž.

Mimogrede, kadar se čez bistrški most pripeljeta v Radomlje, raje ne pogledajte, kako mizeren je parkirni prostor pred otroškim vrtcem. Res da je precej stran veliko parkirišče. Toda, vsi, ki pripeljejo otroke v vrtec, želijo priti čim bliže vrat, vsaj v deževnem vremenu, prostora pa niti toliko, da bi avto normalno obrnil. To je pokazala praksa, teorija pa spi spanje pravičnega, pravzaprav mladina iz okoliških hiš je hvaležna, ko je zastoj prišla do asfaltiranega igrišča.

Vsi projektanti in investitorji, ki so imeli kaj opazka z vsem omenjenim, naj se ob deževnem vremenu usedejo na »naša« parkirišča in naj opazujejo promet in vse, kar se v glavnem dopolne dogaja. Mimogrede naj pozdravijo pajkarje in jim v novem letu zaželijo veliko dela in uspeha tudi v popoldanskem in nočnem času, vsaj v Radomljah.

Da ne bo nesporazuma — v Radomljah je blizu križišča velik parkirni prostor in vsi, ki parkirajo za eno ali več ur, imajo tu dovolj prostora. Za to parkirišče pa je poskrbel zasebni gostilničar.

France Cerar

Pajek — in spet pajek ...

Pajek, ta hudimani pajek, že dolgo časa v svojo mrežo lovi nesrečne »muhe« tudi po vseh mogočih koncih domžalske občine. Domala vse žrtve (recimo jim vozniki odpeljanih vozil), najbolj buri dejstvo, da je vozilo odpeljano tja nekam za kraj Ljubljane, koder ga šele s težavo najdejo ... Ob tem morajo seveda še obilno, na stežaj odpreti denarnico (najprej

v Ljubljani, potem pa še sodniku za prekrške) ...

Avto gre torej v Ljubljano. Kaj pa če bi se pristojni spomnili, da bi avte vozili v Izolo ali pa denimo v Kosovsko Mitrovico? Saj bi lahko, če bi le hoteli ... Saj delajo, kar hočejo ... Sicer pa v Domžalah so pristojni obljubili, da bodo prostor za »deponiranje avtomobilov« našli v domačem kraju ...

Do tega še ni prišlo ... Sicer pa obljubiti in izpolniti — to je dvojje — in za naše prilike kar nekam preveč, a ne?

Še enkrat: Cvekarje rešujejo ...

Namesto odgovora

To ni odgovor na pisanje »občanke iz Domžal« v članku »Cvekarje rešujejo«, to naj bo v razmislek vsem tistim, ki spremljamo mladega človeka na poti do poklica, na njegovi poti odrasčanja v lep in težkih trenutkih. Spremljamo ga vseskozi — od rojstva do osnovne šole, do šole, kjer si pridobi poklic. Spremljamo ga kot prijatelja, mu pomagamo pri reševanju težav, ga usmerjamo, vzgajamo in sploh bedimo nad njim.

Na tej poti se srečujemo v različnih vlogah, enkrat kot prijatelji, starši (ko gre za lastne otroke), drugič kot učitelji, sodelavci, vzgojitelji in še bi lahko naštevali.

Cilj šole je, da usposobi učenca, da samostojno stopi v življenje in uspešno opravlja svoj poklic. Skušamo ga usmerjati, mu pomagati v težavah, mu dati čimveč znanja in predvsem v sodelovanju s starši doseči naš skupni cilj, da uspešno konča šolanje in se zaposli.

Učenci živijo v zelo različnih pogojih, nekateri v zelo težkih; za nekatere se še celo starši ne zanimajo. Ti so še posebej potrebni naše pomoči.

Na splošno se na srednje šole tehničnih usmeritev vpisujejo učenci z zadostnim, dobrim in prav dobrim uspehom v osnovni šoli in le redko učenci z odličnim uspehom. To seveda velja tudi

za našo šolo. Ker pa hočemo, da si učenci pridobijo dovolj znanja za pričetek dela, se moramo zelo potruditi in jih naučiti tako teoretičnih kot praktičnih znanj. Zato imamo v letnem delovnem načrtu predviden tudi dopolnilni pouk za učence, pri katerih je nivo znanja manjši, ali pa jim je snov težje razumljiva. Prav tako imamo predviden tudi dopolnilni pouk za učence, ki hočejo vedeti kaj več, kot je predvideno z učnimi načrti, oziroma jim s tem olajšamo vstop na fakulteto. Da učitelji svoje delo opravljajo kakovostno, nam kažejo tudi uspehi naših učencev na festivalih dela mladih iz vse Jugoslavije.

Lani, ko je bilo tekmovanje v Mariboru, sicer niso posegli po nobenem odličju (tako kot prejšnja leta), zato pa so se zelo visoko uvrstili ekipno.

Delovni načrt šoli omogoča, da planira tudi ponavljanje oziroma popravljanje slabih ocen, kar učitelji načrtujejo v svojem letnem delovnem načrtu pri posameznem predmetu. S tem res veliko več časa posvetimo slabšim učencem, ki zaradi najrazličnejših vzrokov ne dosegajo dobrih rezultatov, vendar ne na škodo boljših učencev. Pomagamo jim in smo skupaj z njimi in s starši zadovoljni, ko se njihov uspeh izboljšuje.

Pri našem delu, kakor tudi pri vsakem drugem, je potrebno veliko lastne presoje in iniciative, da dosežemo zastavljene cilje. Vseskozi pa imamo pred očmi učence, ki bodo kmalu stopili v svet odraslih in pri tem opravičeno pričakujejo našo pomoč.

»Cvekarji«, ki so popravljali ocene, so bili nad omenjenim člankom ogorčeni, pedagoški delavci pa smo ob takšnem pisanju presenečeni, saj posebno še od staršev pričakujemo odkrito besedo na govornih urah, roditeljskih sestankih in na govornih urah celotnega učiteljskega zbora, ki so vsak mesec. To je po mojem mnenju edino pravo mesto za odpravljanje nejasnosti oziroma nepravilnosti, v kolikor so bile narejene.

Ravnatelj SKUŠ:
Marjan Ogrinc

Izžrebanci noveletne nagradne križanke

V uredništvu Občinskega poročevalca je prispelo 205 rešitev noveletne nagradne križanke, ki je bila objavljena v 18. številki našega glasila. Na svoji 2. seji je UREDNIŠKI ODBOR izžrebal naslednjih deset pravih rešitev:

1. HORVAT IRENA, Domžale, Rojska c. 27
2. VIDIC JANEZ, Domžale, Simona Jenka 9
3. CERAR ČRT, Radomlje, Bukovčeva 6
4. LENIČ BOŽA, Domžale, Tone-ta Tomšiča 5
5. ZUPAN MAJDA, Radomlje, Vaška pot 17a
6. JEZERNIK JANEZ, Domžale, Stobovska 4
7. ŠKRBEČ JASNA, Domžale, Študljanska 8
8. VOVK NINA, Domžale, Vir, Šubičeva 7
9. JERNEJČIČ VERA, Mengoš, Kolodvorska 2b
10. MAJDIČ RENATA, Dob, Če-šenik 13

Vsi nagrajenci bodo prejeli knjižne nagrade, ki jim jih bomo poslali po pošti.

Iskrene čestitke!
Uredništvo

Prejeli smo:

Jaz mislim nekoliko drugače ...

Razmišljanje o zboru Kmečke zveze, ki je bil 6. 1. 1989 v domžalski kinodvorani

Nad tem zborom sem bila razočarana, zaradi govornika tovariša Cirila Smrkolja. Žal mi je, ker nisem mogla spoznati tovariša Omana, vendar, če je istega mišljenja kot tovariš Ciril Smrkolj, potem zame to ni prava kmečka zveza. Tovariš Smrkolj je govoril o kmečkem puntu, o cenejši delovni sili, o cenah ... Tovariš Smrkolj, nekateri smo te spoznali in razmišljali o tvojih besedah. Zavedaj se, da ne poznaš dobro vseh problemov našega kmeta, 40 let jih sama okušam s svojimi žuljavimi rokami.

Sicer pa, zakaj ste nas vabili? Ali zato, da smo potrdili iz-

voljene kandidate? Ali drugače ne veljajo?

Saj pravi tov. Smrkolj, da so izbrali »originala«, ker »butasti« kmet ne more biti kandidat. Tov. Smrkolj zapomni si, da je butastega kmeta narava sam odvrгла. Zabojele so me tvoje besede o gozdu in markah. Večina kmetov ima les za lastne potrebe in za rezervno ob hujših nesrečah, ki lahko doletijo kmetijo, ne pa da si ustvarjajo dobiček. Vsak dober kmet hrani gozd.

Tovariš iz občine je rekel, da so pomagali kmetu graditi hlev. To je res, vendar je ob enem naraščal dolg v tujini. Ta kmet, ki je gradil velik hlev, hoče sedaj imeti tudi zemljo. Zemljo naj bi dala v najem Emona. Če bi se to res dogajalo, bi morali za mnenje vprašati lastnike, ki se tej zemlji še do danes niso odrekli prostovoljno. Vsi pošteni kmetje se moramo držati tradicije naših prednikov in Tito-vega reka: »Tujega nočemo, svojega ne damo.«

Udeleženka zbora
Viktorija Videgar
Drtija 7, Moravče

Slovenija Ti krasna

Slovenija!
Ti kras si zemlje naše,
kjer rodili so dedi, babice
in mamice se naše.

Prepevali so pesmi krasne,
izražali slovenske misli jasne,
z željo iskreno, da mladi rod
bo še prepeval pesmi tod.

A slovenska pesem zdaj ugaša
jo pozabila je mladina naša,
saj fantov več na vasi ni
da domače pesmi peli bi.

Zemlja Ti lepa draga moja
v zaton zahaja slava Tvoja,
lepota s Tvojih lic izginja
gozd nam v puščavo se spreminja.

Že ptičji rod nam izumira,
ker tehnika si pot v gozd utira,
škodljivi strupi legajo na polja
da zdrava nam okužujejo okolja.

Sušni drevje se nam v hosti
kdo kriv tej strašni je norosti,
le kdo drug, kot to je človek sam,
samo v koristi svoje zaverovan.

Ivan Hribar